

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2006-2007

30 november 2006

ONTWERP VAN DECREET

**houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap
voor het begrotingsjaar 2007**

BELEIDSBRIEF

**Cultuur
Beleidsprioriteiten 2006-2007**

BELEIDSBRIEF

**Jeugd
Beleidsprioriteiten 2006-2007**

BELEIDSBRIEF

**Sport
Beleidsprioriteiten 2006-2007**

BELEIDSBRIEF

**Media
Beleidsprioriteiten 2006-2007**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
uitgebracht door mevrouw Margriet Hermans en de heer Steven Vanackere
aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Dany Vandebossche.

Vaste leden:

de heren Erik Arckens, Johan Deckmyn, Werner Marginet, mevrouw Marie-Rose Morel, de heer Jurgen Verstrepen;

de heren Carl Decaluwe, Stefaan De Clerck, Steven Vanackere, Johan Verstreken;

de heer Bart Caron, mevrouw Els Robeyns, de heer Dany Vandebossche;

de heer Sven Gatz, mevrouw Margriet Hermans, de heer Herman Schueremans.

Plaatsvervangers:

de dames Hilde De Lobel, Marijke Dillen, de heren Pieter Huybrechts, Freddy Van Gaever, Frans Wymeersch;

de dames Vera Jans, Sabine Poleyn, Tinne Rombouts, de heer Johan Sauwens;

mevrouw Michèle Hostekint, de heren Jan Roegiers, André Van Nieuwkerke;

mevrouw Patricia Ceysens, de heren Marnic De Meulemeester, Gilbert Van Baelen.

Toegevoegde leden:

de heer Jos Stassen;

de heer Kris Van Dijck.

Zie ook:

969 (2006-2007)

– Nr. 1: Beleidsbrief

970 (2006-2007)

– Nr. 1: Beleidsbrief

971 (2006-2007)

– Nr. 1: Beleidsbrief

985 (2006-2007)

– Nr. 1: Beleidsbrief

Zie:

15 (2006-2007)

– Nr. 1: Ontwerp van decreet + Bijlagen

– Nrs. 2 en 3: Amendementen

– Nr. 4-A: Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken, Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetsevaluatie

– Nr. 4-B: Verslag namens de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand

– Nr. 4-C: Verslag namens de Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme

12-A (2005-2006)

– Nr. 1: Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen

13 (2006-2007)

– Nr. 1-A en B: Toelichtingen bij de begroting

16 (2006-2007)

– Nr. 1: Verslag van het Rekenhof

INHOUD

	Blz.
I. JEUGD	6
I.1. Toelichting van de beleidsbrief Jeugd en de uitgavenbegroting door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel	6
1.1. Evolutie van de begroting Jeugd over de verschillende jaren	6
1.2. Het gemeentelijk en provinciaal jeugd(werk)beleid	7
1.3. Het decreet Vlaams Jeugdbeleid.....	7
1.4. Het decreet op de jeugdverblijfscentra	9
1.5. Brussel en de Rand	9
1.6. Kinderrechten	9
1.7. Jeugdinformatie	9
1.8. Tewerkstelling van bijzondere doelgroepen in de cultuursector	9
1.9. VIA3 akkoorden en beleidsdomein Jeugd	10
1.10. Afsluitende bedenkingen.....	10
I.2. Algemene bespreking van de beleidsbrief en uitgavenbegroting Jeugd	11
2.1. Standpunt van mevrouw Els Robeyns.....	11
2.2. Standpunt van mevrouw Tinne Rombouts.....	12
2.3. Antwoord van de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel	13
2.4. Begrotingstabel Jeugd	15
II. CULTUUR	16
II.1. Toelichting van de beleidsbrief Cultuur en de uitgavenbegroting door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel	16
1.1. Algemene inleiding	16
1.2. Situering van de beleidsaccenten	17
1.3. Internationaal cultuurbeleid	18
1.4. Een faciliterend beleid.....	18
1.5. Cultureel Erfgoed	19
1.6. Professionele kunsten.....	21
1.7. Amateurkunsten: decreetswijziging en semi-professionele initiatieven.....	25
1.8. Circuskunsten: de uitbouw van een volwaardig circusbeleid	25
1.9. Sociaal-cultureel volwassenenwerk: evaluatie van het decreet	26
1.10. Lokaal cultuurbeleid: verdere groei met oog voor evaluatie	27
II.2. Algemene bespreking van de beleidsbrief en de uitgavenbegroting Cultuur	28
2.1. Standpunt van de heer Erik Arckens.....	28
2.2. Standpunt van de heer Jos Stassen	29
2.3. Standpunt van de heer Steven Vanackere	30

2.4. Standpunt van de heer Johan Verstreken	32
2.5. Standpunt van de heer Stefaan De Clerck.....	33
2.6. Antwoord van de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel	34
II.3. Begrotingstabel Cultuur.....	39
3.1. Algemene beschouwingen	39
3.2. Programma 45.2 - Volksontwikkeling en bibliotheken	40
3.3. Programma 45.3 - Beeldende kunsten en musea.....	41
3.4. Programma 45.4 - Muziek, letteren en podiumkunsten.....	41
3.5. Programma 45.5 - Algemeen cultuurbeleid	41
III. SPORT	42
III.1. Toelichting van de beleidsbrief Sport en de uitgavenbegroting door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel	42
1.1. Optimaliseren van het sportklimaat	42
1.2. Beleidserkenning van Sport door de Vlaamse Overheid	43
1.3. Een geoptimaliseerde structuur voor de sport, met duidelijk afgebakende beleids- verantwoordelijkheden.....	43
1.4. Verhoging van de sportparticipatie	43
1.5. Verbeteren van de kwaliteit van het sportaanbod.....	44
1.6. Een planmatig sportinfrastructuurbeleid	44
1.7. Topsportbeleid.....	45
1.8. Vrijwaren van de integriteit van de sport.....	46
1.9. Plannen voor 2007 - Strategische doelstelling voor het optimaliseren van het sportklimaat en het verhogen van de (beleids)erkenning van sport	46
1.10. Plannen voor 2007 - Realiseren van een geoptimaliseerde structuur voor de sport, met duidelijk afgebakende beleidsverantwoordelijkheden.....	46
1.11. Plannen voor 2007 - Verhogen van de sportparticipatie via een doelgericht Sport voor Allen beleid.....	48
1.12. Plannen voor 2007 - Kwaliteitsverbetering van het sportaanbod.....	48
1.13. Plannen voor 2007 - Een planmatig sportinfrastructuurbeleid	49
1.14. Plannen voor 2007 - Een voorwaardenscheppend en integraal topsportbeleid	49
1.15. Plannen voor 2007 - Vrijwaren van de integriteit van sport	50
1.16. Plannen voor 2007 - Andere relevante items uit het beleidsplan voor 2007	51
1.17. Plannen voor 2007 - Een grondige wetenschappelijke onderbouwing.....	52
1.18. Plannen voor 2007 - De Strategische Adviesraad Cultuur, Jeugd, Sport en Media	52
1.19. Besluit.....	52
III.2. Algemene bespreking van de beleidsbrief en de uitgavenbegroting Sport.....	53
2.1. Standpunt van de heer Johan Deckmyn	53
2.2. Standpunt van de heer Johan Sauwens	55

2.3. Standpunt van de heer André Van Nieuwkerke.....	58
2.4. Standpunt van de heer Werner Marginet	58
2.5. Antwoord van de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel	59
III.3. Begrotingstabel Sport	63
IV. MEDIA	65
IV.1. Toelichting van de beleidsbrief Media en de uitgavenbegroting door de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme.....	65
1.1. Digitalisering, e-publishing en gratis kranten.....	65
1.2. De openbare omroep en particuliere televisieomroepen	66
1.3. Particuliere radio-omroepen	66
1.4. De geschreven pers.....	67
1.5. Toegang tot de media.....	67
1.6. Digitalisering van de mediadistributiekkanalen	68
IV.2. Algemene bespreking van de beleidsbrief en de uitgavenbegroting Media	69
2.1. Standpunt van de heer Carl Decaluwe	69
2.2. Standpunt van de heer Jurgen Verstrepen	70
2.3. Standpunt van mevrouw Margriet Hermans.....	71
2.4. Standpunt van de heer Bart Caron.....	71
2.5. Standpunt van de heer Dany Vandenbossche, commissievoorzitter	72
2.6. Antwoord van de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme	72
IV.3. Begrotingstabel Media	76
V. Stemming en eindstemming	76

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media behandelde op 14, 16, 23 en 30 november 2006 het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2007.

De toelichting en bespreking van de aan de commissie toegewezen onderdelen van de begroting Jeugd, Cultuur, Sport en Media werd georganiseerd op 14, 16 en 23 november 2006. De globale stemming over het geheel van de aan de commissie toegewezen onderdelen van de begroting vond plaats op 30 november 2006.

I. JEUGD

I.1. Toelichting van de beleidsbrief Jeugd en de uitgavenbegroting door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel

I.1. Evolutie van de begroting Jeugd over de verschillende jaren

De minister deelt mee dat hij zijn beleidsbrief 2007 over het Vlaamse jeugdbeleid vooral heeft opgevat als een zakelijke rapportage. Hij besteedt daarom bewust weinig aandacht aan de uiteraard heel belangrijke ondergrond van zijn jeugdbeleid, namelijk de visie, de waarden en de maatschappelijke en pedagogische uitgangspunten. Daarvoor verwijst hij naar het tweede Vlaams Jeugdbeleidsplan, dat op 7 november 2006 door de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media werd besproken (*Parl. St. Vl. Parl. 2006-07*, nr. 947/2).

Bij het begin van de vorige legislatuur koos de Vlaamse regering bewust voor het invoeren van een expliciete titel 'Vlaams minister van Jeugd'. Minister Anciaux was toen erg trots om de eerste Vlaamse minister van Jeugd te zijn. Met veel overtuiging heeft hij deze opdracht vertaald in twee beleidsdocumenten: een eerste Vlaams Jeugdwerkbeleidsplan en even later een eerste Vlaams Jeugdbeleidsplan. Ze vormden een gedurfd maar prikkelend beleidskader en leidden naar heel wat nieuwe en vernieuwde beleidsinstrumenten, gebaseerd op een substantieel gegroeide jeugdbegroting.

Het is met nog meer inzet dat hij deze legislatuur terug als minister van Jeugd aantrad. Met veel

enthousiasme investeert hij verder in een dynamisch, verbredend en slagkrachtig Vlaams jeugdbeleid. In het voorjaar 2007 zal hij in de commissie een systematisch verslag geven over de uitvoering van het tweede Vlaams Jeugdbeleidsplan. Deze beleidsbrief is daartoe een duidelijke aanloop, en verbindt waar mogelijk de beleidsvoering aan de begroting.

De minister projecteert de begroting in een tijdspectief van tien jaren. De tabellen in de beleidsbrief bevatten deze begrotingsinformatie. Waar mogelijk start het panorama in 1999, maar voor een aantal beleidsonderdelen valt de start later, o.a. het decreet Vlaamse Jeugdbeleid.

De evolutie van de Vlaamse begroting 'jeugd' tussen 1999 en 2009 toont een absolute toename van ruim 27 miljoen euro. Dit betekent een relatieve groei met 83 percent. 100 percent in 1999 wordt in 2009 183 percent.

Verder zijn er enkele opmerkelijke vaststellingen bij de subsidiëring en financiering: het decreet gemeentelijk jeugd(werk)beleid groeit met 60 percent; het decreet op de jeugdverblijfscentra (nieuw in 2004) kent een spectaculaire groei met 709 percent, waarbij een belangrijk aandeel van deze groei te verklaren is door toevoeging van een aantal ex-DACers; de aankoop van kampeermateriaal is niet elk jaar even intensief, maar vorige legislatuur deed de minister een ferme inspanning voor de extra aankoop van kampeermateriaal en tevens plant hij een soortgelijke 'jump' in 2009; binnen het decreet Vlaams jeugdbeleid is er een opvallende groei van zowel het landelijk jeugdwerk (33 percent) als het onderdeel 'participatie, informatie, communicatie', waarin zowel structureel als projectmatig wordt gesubsidieerd; en het Vlaamse jeugd(werk)beleid in het tweetalig gebied Brussel Hoofdstad, uitgevoerd door de VGC, kent een groei met 92 percent of een absolute toename met ruim 570.000 euro.

Verder stelt de minister dat er ondertussen een aantal belangrijke nieuwe ondersteunende en faciliterende structuren werden gecreëerd, o.a. Steunpunt Jeugd, de Vlaamse Jeugdraad, het Vlaams InformatiePunt Jeugd. Ze illustreren heel duidelijk de evolutie naar een stevig verankerd jeugdbeleid als categoriaal beleid. Samen met de bestaande structuren zoals Jeugd Internationaal (Jint), de Vereniging Vlaamse Jeugddiensten en -Consulenten (VVJ), het Centrum voor Jeugdtoerisme (CJT), de Jeugdherbergcentrale en de Algemene Dienst voor Jeugdtoerisme (ADJ), betekent deze bovenbouw een gezamenlijke waarde van ruim 6.600.000 euro;

De toepassing van het derde Vlaams Intersectoraal Akkoord (VIA3), specifiek voor de werkgevers en werknemers in de jeugdwerksector die gevat worden door het Paritair Comité 329 (PC 329) en binnen de actieradius van de beleidsvoering jeugd vallen, startte in 2006. De subsidiebedragen in de begroting bevatten deze verhoging nog niet. In de beleidsbrief wijst de minister echter heel expliciet op de effecten door de VIA3 verhoging. Hierover worden verder in het betoog nog concrete cijfers gegeven.

1.2. Het gemeentelijk en provinciaal jeugd(werk) beleid

Voor 2007 stijgen de middelen voor het gemeentelijk en provinciaal jeugd(werk)beleid respectievelijk met 60 percent en 36 percent ten opzichte van 1999. In het Vlaamse Jeugdbeleidsplan werden de prioriteiten met het oog op de gemeentelijke jeugdbeleidsplannen 2008-2010 vastgelegd. Deze zijn opgenomen in een wijzigingsdecreet terzake, namelijk de invoering van een prioriteit voor het jeugdwerkbeleid, met name jeugdwerkinfrastructuur en een prioriteit jeugdbeleid, met name jeugdinformatie.

In ruim overleg met de betrokken actoren, werden reeds in 2005 de voorbereidingen voor het wijzigingsdecreet en de wijzigingsbesluiten opgestart. Deze werden sterk geïnspireerd door de nood aan vermindering van administratieve lasten, maar ook door de terechte vraag naar een sterkere inzet op categoriaal of breed jeugdbeleid. Belangrijke basiszorg van deze decreten blijft het beleid dat de gemeente- en provinciebesturen voeren ten aanzien van het lokale jeugdwerk.

Aangezien 2007 een planningsjaar is voor de gemeenten en provincies, is het van het grootste belang dat er rond het nieuwe wettelijke kader zo snel mogelijk voldoende duidelijkheid komt en dat dit gecommuniceerd en toegelicht wordt. Samen met diverse actoren groeide er een batterij aan flankerende, informerende en vormende maatregelen, o.a via provinciale trefdagen in november en december 2006, en tal van brochures, o.a een brochure 'jeugdlokalebeleid', een brochure 'diversiteit', een themanummer van V!Rus en een 'lokalemap'.

Uiteraard blijft de minister ook de VVJ voor een ondersteuning en begeleiding van de gemeentebesturen subsidiëren.

1.3. Het decreet Vlaams Jeugdbeleid

Ook dit decreet staat op de werkbank voor herziening. Momenteel wordt de inventaris van aandachtspunten en problemen geactualiseerd. Hierbij vertrekt de minister van de keuzes die in het Vlaams Jeugdbeleidsplan staan vermeld. In de aanloop van het Jeugdbeleidsplan werden immers al sterkte-zwakke analyses gemaakt. Deze worden nu verscherpt en in een toekomstperspectief vertaald. Eerstdaags wordt de reflectiegroep samengeroepen die het hele wijzigingsproces zal begeleiden en verrijken.

In samenwerking met de Kenniscel Wetsmatiging, gebeurt er ook een administratieve lastenmeting van dit decreet. De resultaten van dit onderzoek worden meegenomen om het decreet te verbeteren. Naast een bijsturing van mogelijke knelpunten in het huidige decreet is het ook de bedoeling om een aantal basisinstrumenten voor een breed Vlaams jeugd- en kinderrechtenbeleid in dit decreet te verankeren, zoals bijvoorbeeld: de wetenschappelijke monitoring, een aantal voorzieningen voor informatie aan de jeugd (het VIP Jeugd), de subsidiëring van kinderrechtenmiddelen, het jaarverslag kinderrechten, de aanspreekpunten kinderrechten en jeugdbeleid. Deze keuzen werden gemaakt in het tweede Vlaams Jeugdbeleidsplan.

Voor de meeste organisaties die via het decreet Vlaams Jeugdbeleid worden gesubsidieerd vangt in 2007 een nieuwe subsidieperiode aan.

Voor het landelijk georganiseerd jeugdwerk, is een bedrag voorzien van 21.983.000 euro. Van dit bedrag wordt 21.630.000 euro voorzien voor de structurele subsidie van verenigingen. De restsom wordt voorbehouden voor projectsubsidies. In het bedrag werd de stijging ten gevolge van de toepassing van VIA3 opgenomen.

Voor de organisaties die worden betoelaagd via het subsidieelk participatie, communicatie en informatie is op de begroting 2007 een bedrag voorzien van 2.687.000 euro. De organisatie Jemp diende een subsidieaanvraag in onder dit luik. De minister besliste op basis van negatieve adviezen van de administratie en de adviescommissie echter om deze organisatie niet verder te subsidiëren. Anderzijds beklemtoont hij zijn prioritaire aandacht voor de beleidsparticipatie van kinderen en jongeren die vooral plaatselijk geconcretiseerd wordt. Daarom regisseert hij een initiatief dat zal leiden naar een structurele, duurzame ondersteu-

ning van lokale beleidsparticipatie van kinderen en jongeren, met hierbij bijzondere aandacht voor de gemeentelijke jeugdleden. Hij voorzag hiervoor een bedrag van 150.000 euro in de begroting 2007. Om het initiatief te concretiseren werd in augustus 2006 een overleg met alle relevante partners opgestart. In afspraak met hen blijft in 2007 de continuïteit in de ondersteuning en begeleiding van gemeentelijke jeugdleden gewaarborgd. Deze ondersteuning van lokale jeugdleden wordt in 2007 en 2008 tijdelijk en bij wijze van overgangsmaatregel overgenomen door het Steunpunt Jeugd, via een extra financiering. Tegelijkertijd, en in overleg met de relevante partners en lokale jeugdleden, wordt een structurele aanpak voorbereid die wellicht vanaf 2009, volgend op een subsidie-aanvraag – binnen hoofdstuk V, participatie en informatie, van het decreet Vlaams jeugdbeleid – structureel kan worden ondersteund.

Vanaf 2007 kunnen kunsteducatieve verenigingen ook een structurele subsidie verwerven. In totaal zullen zeven verenigingen een subsidie ontvangen. Op de begroting 2007 wordt 1.000.000 euro voorzien, waarvan 800.000 euro voorbehouden is voor de structurele subsidie aan de verenigingen.

Begin 2006 werd er een nieuwe subsidieovereenkomst afgesloten met het Steunpunt Jeugd voor de periode 2006-2008. Het steunpunt ontvangt voor de uitvoering van haar taken jaarlijks 920.000 euro. Deze subsidieovereenkomst bevat een opdracht om steden en gemeenten te begeleiden in het voeren van een fuifbeleid.

Het decreet Vlaams Jeugdbeleid heeft ook een hoofdstuk 'internationaal'. Naast de subsidieregeling voor Jint, bevat dit luik ook vijf verschillende soorten van internationale projectsubsidies, namelijk humanitaire projecten, internationale culturele projecten, internationale initiatieven van jongeren zelf, beurzen en bijzondere internationale projecten.

De subsidie aan deze projecten zorgt ervoor dat meer jongeren kansen krijgen tot internationale mobiliteit en interculturele uitwisseling. Specifieke aandacht ging bij de bijzondere internationale projecten naar samenwerkingsprojecten met Zuid-Afrika, één van de aandachtslanden voor wat betreft samenwerkingsontwikkeling binnen het cultuurbeleid. Deze aandacht wordt duurzaam opgenomen in een gezamenlijk project, waarin concreet zal worden samengewerkt met vier lokale gemeenschapscentra in Zuid-Afrika.

Voor Marokko loopt momenteel een verkenningsopdracht die moet leiden naar een concretisering van de samenwerkingsontwikkeling. Ook hier wordt geko-

zen voor een duidelijk accent op het jeugd- en jeugdwerkbeleid.

Jint diende in 2006 een nieuw beleidsplan in voor de periode 2007-2008. Op dit ogenblik wordt er met Jint onderhandeld over een nieuwe subsidieovereenkomst 2007-2008. Op de begroting 2007 is hiervoor een bedrag van 824.000 euro voorzien. In overeenstemming met de vraag van de Europese Commissie in het kader van het nieuwe programma 'Jeugd in actie', werd Jint opnieuw aangeduid als 'nationaal agentschap'.

1.4. Het decreet op de jeugdverblijfscentra

De minister werkt aan een vernieuwd en verbeterd voorstel voor het decreet op de jeugdverblijfscentra. Een werkgroep analyseert op dit moment de impact van het decreet. Deze werkgroep brengt de verschillende mogelijke opties voor de wijziging van het decreet in beeld. Het is de bedoeling om begin 2008 een ontwerp van decreet aan het Vlaams Parlement te presenteren.

Ook ADJ en de ondersteuningsstructuren Centrum voor Jeugdtoerisme (CJT) en de Vlaamse Jeugdherbergcentrale worden gesubsidieerd via dit decreet. 2007 is het laatste jaar van de lopende termijn van de huidige subsidieovereenkomsten met de vzw's Centrum voor Jeugdtoerisme en de vzw Vlaamse Jeugdherbergen. Deze verenigingen zullen in 2007 opnieuw hun driejaarlijks beleidsplan indienen.

De voorbije maanden werd, in opdracht van het Agentschap Sociaal-Cultureel Werk voor Jeugd en Volwassenen, een grondige audit van ADJ uitgevoerd door PriceWaterhouseCoopers. De resultaten ervan zullen binnenkort besproken worden, ook met ADJ, en kunnen een belangrijke impact hebben op de inhoud van het beleidsplan, de subsidieovereenkomst en ook de toekomst van ADJ.

In het voorjaar van 2007 verwacht de minister ook de opvolger van het kampeerrepertorium. Het CJT coördineert deze werkzaamheden. Er werd gekozen voor een vernieuwde databank, zodat jeugdgroepen via internet op zoek kunnen gaan naar kampplaatsen in Vlaanderen. Deze nieuwe databank vereenvoudigt de gegevensverzameling voor gebruiker, uitbater en de overheid via www.jeugdverblijven.be. De lancering van deze nieuwe website is voorzien in 2007. Ondertussen wordt de mogelijkheid onderzocht voor een soortgelijke inventaris voor jeugdverblijfsmogelijkheden in Wallonië

De minister engageert zich ook heel expliciet voor het verder versterken en uitbouwen van de uitleenmogelijkheden van kampeermateriaal voor het jeugdwerk. Voor 2009 voorziet hij een ernstige inhaalbeweging, zodat de stock van tenten op peil blijft.

1.5. Brussel en de Rand

In 2006 ging voor de VGC een nieuwe beleidsplanperiode in en werd het Jeugdwerkbeleidsplan 2006-2010 voor subsidiëring aanvaard. Via het dit jaar nog goed te keuren wijzigingsdecreet, wordt aan de Vlaamse Gemeenschapscommissie vanaf 2008 de mogelijkheid geboden om in te spelen op de jeugdwerkprioriteit 'jeugdwerkinfrastructuur'. Een zesde van hun budget zal hiervoor worden voorbehouden. Eveneens wordt bij besluit geregeld dat, naar analogie van de provincies, na het derde jaar, een tussentijdse evaluatie van het lopende beleidsplan wordt ingevoerd. Het voor de VGC voorbehouden aandeel blijft verankerd op 6 percent van de middelen voor de Vlaamse gemeentes. In 1999 bedroeg het aandeel voor de VGC (decreet gemeentelijk jeugdwerkbeleid) 625.000 euro. In 2008 groeit dit budget naar 1.200.000 euro. Dit betekent een relatieve groei van 92 percent.

In het voorjaar van 2007 wordt het jeugdwerk in de Rand door de administratie doorgelicht, in het bijzonder in de faciliteitengemeentes. In opvolging van deze doorlichting zal de minister onderzoeken op welke wijze een oplossing kan worden geboden voor de meest prangende problemen waarmee dit verenigingsleven wordt geconfronteerd.

1.6. Kinderrechten

In afwachting van een mogelijke opname van de subsidies Kinderrechten in het te wijzigen decreet Vlaams Jeugdbeleid, werden de subsidies Kinderrechten 2006 toegekend op basis van criteria die de minister daartoe eind 2005 had verspreid.

In overleg met de minister van Welzijn is vanaf 1 juli 2006 de subsidiëring van de Kinder- en Jongerentelefoon en van de Kinderrechtswinkels volledig overgedragen vanuit Welzijn naar Jeugd. Beide organisaties krijgen vanaf 2007 een driejaarlijkse structurele subsidie.

De in het tweede Jeugdbeleidsplan verwerkte doelstellingen van het Vlaams Actieplan Kinderrechten worden in 2007 verder uitgevoerd. De minister besteedt hierbij speciale aandacht aan de integratie van het

Vlaamse Kinderrechtenbeleid en het Vlaamse Jeugdbeleid. Hij zal via communicatie met de andere ministers de engagementen en verantwoordelijkheden in het Vlaams actieplan en het tweede Vlaamse Jeugdbeleidsplan coördineren en hierover rapporteren via het Jaarverslag Jeugdbeleid en Kinderrechten.

1.7. Jeugdinformatie

Zoals aangekondigd in zijn beleidsnota 2004 en in het Vlaams Jeugdbeleidsplan, is jeugdinformatiebeleid één van de prioriteiten van het jeugdbeleid. Daarom werd onlangs het Vlaams InformatiePunt Jeugd opgericht. Het VIP Jeugd moet een coördinerende en regisserende rol spelen op het vlak van jeugdinformatie in Vlaanderen. Eind 2006 legt deze nieuwe organisatie haar beleidsplanning 2007-2009 voor. Diverse actoren uit onder meer de jeugd-, welzijns- en onderwijssector zullen tijdens deze beleidsplanning uitgebreid worden geconsulteerd. Hierdoor wil de minister onder meer de verdere ontwikkeling, beheer en updating van de portaalsites voor kinderen en jongeren specificeren.

De gidsen en websites voor leeftijdgerichte jeugdinformatie worden geëvalueerd. Deze evaluatie zal daarenboven ook materiaal moeten opleveren dat kan gebruikt worden voor een verder te ontwikkelen kwaliteitslabel 'jeugdinformatie'. In 2006 werd voor de start van het VIP 400.000 euro voorzien. Vanaf 2007 bedraagt het jaarlijkse bedrag 636.000 euro. De minister benadrukt dat dit VIP Jeugd geen topzware instelling zal worden – er is een staf van drie à vier mensen voorzien – maar vooral de bestaande actoren zal betrekken, activeren en regisseren voor een samenhangend en verruimd informatieaanbod. Ook zal het VIP Jeugd instaan voor de verdere en geactualiseerde uitbouw van de lokale Jongeren InformatiePunten (JIP's).

1.8. Tewerkstelling van bijzondere doelgroepen in de cultuursector

De invoegprojecten in de culturele sector gingen van start in 2003. Dit gebeurde in uitvoering van het samenwerkingsakkoord tussen de toenmalige ministers van Tewerkstelling en Jeugd dat als doel had de 'bevordering van de evenredige arbeidsdeelname en diversiteit van jongeren'. In de afgelopen jaren werden drie pilootprojecten uitgevoerd waarbij allochtone jongeren enerzijds een deeltijdse opleiding volgden en anderzijds deeltijds tewerkgesteld werden.

Er worden thans diverse pistes onderzocht hoe nieuwe projecten van start kunnen gaan. Hierbij wordt rekening gehouden met de evaluatie van de verschillende pilootprojecten. Er wordt eveneens gezocht naar cofinanciering van de werknemers vanuit andere middelen. Uit de evaluatie bleek alleszins de zinvolheid van de projecten zowel voor de verenigingen die de werknemers tewerkstellen als voor de werknemers zelf.

De nieuwe projecten sluiten ook aan bij de bijzondere aandacht die wordt besteed aan het traject interculturaliteit. Het creëren van tewerkstellingskansen in de jeugd- of culturele sector binnen de invoegprojecten liet volgens de minister aan alle kanten een win-win-situatie zien. De nieuwe werknemers kregen een kans tot ontplooiing, aangezien tewerkstelling in het traject werd gekoppeld aan opleiding. De vereniging die de werknemer tewerkstelt, krijgt er een nieuwe werknemer bij en kan na verloop van tijd ook nieuwe taken opnemen en andere accenten leggen. Ten slotte blijkt het opnemen van werknemers met een etnisch diverse achtergrond voor alle verenigingen een meerwaarde te zijn. De werknemers gaven een beter inzicht in het werken met jongeren van etnisch diverse achtergrond, het trok nieuwe jongeren aan, en zette finaal verenigingen aan tot reflectie over de eigen organisatie.

1.9. VIA3 akkoorden en beleidsdomein Jeugd

Het in 2005 afgesloten Vlaams Intersectoraal Akkoord 3 (social profit) kreeg vanaf 2006 toepassing. De toepassing van de VIA1 en 2 blijven gewoon verder lopen. Dit betekent dat de Vlaamse overheid de financiering van de werkgevers waarmee zij een subsidiërende relatie heeft, zal verhogen met de bedragen die binnen dit akkoord zijn afgesproken. Binnen de bevoegdheden van de minister gaat het dan specifiek over werkgevers die gevat worden door het Paritair Comité 329 (sociaal-culturele sector, waaronder jeugdwerk).

Het VIA-akkoord bestaat uit drie onderdelen, die elk op een eigen wijze worden uitgevoerd. De basis voor berekeningen gebeurt als volgt.

Ten eerste is er een beleidsuitbreiding, m.a.w het creëren van werkgelegenheid. Dit gebeurt door o.a de verhoging van subsidies via de beleidsruimte waarover elke minister beschikt. De beleidsuitbreiding voor het Paritair Comité 329 start maar vanaf 2007.

Ten tweede is er een tussenkomst voor het starten van een bijkomende pensioenpijler. Deze bijdrage wordt voor alle subsectoren van VIA3 geregeld en is daarom niet apart in de begroting cultuur, jeugd of sport opgenomen.

Ten derde is er een tussenkomst voor de verhoging van de eindejaarspremies van de werknemers met inbegrip van de gesco's en de werknemers gegenereerd via de sociale maribel. Deze tussenkomst wordt op twee manieren georganiseerd. Een eerste manier is dat voor de werknemers die werken bij werkgevers waarmee de Vlaamse overheid een rechtstreekse subsidierelatie heeft, de verhoging wordt toegevoegd aan ofwel het geldende decreet, ofwel de nominatimtoelage. Een tweede manier is dat voor werknemers die werken bij werkgevers die gevat worden door het beleid van de minister, maar waarmee geen rechtstreekse subsidierelatie bestaat (o.a werkgevers binnen de decreten lokaal en regionaal beleid), deze tussenkomst betaald wordt via het Sociaal Fonds voor de Sociaal Culturele Sector.

Ten vierde is er een tussenkomst voor de werkgevers voor de financiering van arbeidsduurvermindering en de managementondersteuning zal voor alle werkgevers betaald worden via het Sociaal Fonds.

Naast de impact op de subsidiëring van werkgevers binnen het PC 329, geldt VIA3 ook voor de werknemers in de publieke sector die gevat worden door de beleidsvoering van de minister (o.a werknemers – contractuele en/of statutaire ambtenaren – binnen gemeentebesturen) en die direct gelinkt zijn aan de uitvoering van de decreten lokaal cultuur-, jeugd- of sportbeleid. Het aandeel van de VIA3-middelen werd bij de begroting al in het decreet gemeentelijk en provinciaal jeugdwerkbeleid toegevoegd.

Voor 2007 worden de subsidiebedragen verhoogd met het respectieve VIA3-bedrag. Vanaf 2008 zal de VIA3-verhoging in de begroting opgenomen worden.

1.10. Afsluitende bedenkingen

De minister hoopt met deze uiteenzetting op een korte, zakelijke, doch allesomvattende wijze te hebben weergegeven hoe het Vlaamse jeugdbeleid evolueert, voortbouwend op het recente verleden, maar eveneens ambitieus inspelend op nieuwe evoluties en noden. Deze evolutie vertoont een duidelijk groei-

end beeld, op de twee meest cruciale beleidsaspecten, inhoudelijk en financieel.

Wat het inhoudelijke aspect betreft, maakt de minister met het tweede Vlaams Jeugdbeleidsplan, mede dankzij de inspanningen van zijn collega-ministers en het werk van administratie(s) en het werkveld, een sterk, werkzaam en goed onderbouwd geheel van visies en doelstellingen. Dit Jeugdbeleidsplan vormt immers de basis van de beleidsbrief.

De voorliggende beleidsbrief bevat volgens de minister veel uitdagingen, die door de bijhorende begrotingskeuzes klaar zijn om concrete en effectieve vertaling te krijgen. 2007 is daarom een belangrijk scharnierjaar. Het dubbel vernieuwde decreet gemeentelijk en provinciaal jeugdbeleid gaat in toepassing. Tegelijkertijd startte de vernieuwing van de decreten 'Vlaams Jeugdbeleid' en 'Jeugdverblijfscentra'. Deze moeten tegen 2008 operationeel zijn, zodat de Vlaamse overheid tegen 2009 over een volledig vernieuwd, geactualiseerd en krachtig beleidsinstrumentarium kan beschikken.

Tegelijkertijd drijft het jeugdbeleid mee op bredere beleidskeuzes, die er ook concreet op ingrijpen. De minister denkt daarbij aan zijn reeds volop lopende actieplan interculturaliseren, de concrete aanpak van administratieve overlast en de nakende aanvullende en stimulerende regelgeving rond participatie.

De uitvoering van al deze plannen vraagt inzet van velen, temeer omdat het Vlaamse jeugdbeleid bij uitstek een gezamenlijk project van vele diverse partners binnen en buiten de overheid is.

1.2. Algemene bespreking van de beleidsbrief en uitgavenbegroting Jeugd

2.1. Standpunt van mevrouw Els Robeyns

Mevrouw *Els Robeyns* vindt de beleidsbrief Jeugd erg goed en heeft hem met veel belangstelling gelezen. Zij hoopt dat de minister alles zal kunnen realiseren en kijkt uit naar het eerste verslag van de minister over het tweede Vlaamse Jeugdbeleidsplan dat voor binnenkort verwacht wordt. Op het vlak van regelgeving staan er drie belangrijke wijzigingen op het programma.

Ten eerste zal het vernieuwde decreet gemeentelijk en provinciaal jeugd- en jeugdwerkbeleid starten. Dit wijzigingsdecreet is op 9 november 2006 in de commissie gestemd (*Parl. St. Vl. Parl. 2006-07*, nr.

947/1). Door de wijzigingen zal er een duidelijke vermindering van de administratieve lasten komen, wat haar fractie uiteraard toejuicht. Daarenboven heeft het wijzigingsdecreet twee inhoudelijke speerpunten namelijk jeugdwerkinfrastructuur en jeugdinformatie. Aangezien 2007 een planningsjaar is voor de gemeenten en provincies is het van het grootste belang dat er rond het nieuwe wettelijke kader zo snel mogelijk voldoende duidelijkheid komt en dat dit goed gecommuniceerd en toegelicht wordt. De sp·a-spiritfractie is dan ook blij dat de minister goede communicatie, toelichting en een ruim flankerend beleid, samen met hen zeer belangrijk vindt.

Een tweede inhoudelijke wijziging slaat op het decreet Vlaams Jeugdbeleid dat herwerkt zal worden. De keuzes die in het tweede Vlaams Jeugdbeleidsplan werden gemaakt, zullen in overleg met de betrokkenen, geoperationaliseerd worden. Naast een bijsturing van mogelijke knelpunten in het huidige decreet is het tevens de bedoeling van de minister om een aantal basisinstrumenten voor een breed Vlaams jeugd- en kinderrechtenbeleid in dit decreet te verankeren. Ook daar kan sp·a-spirit zich volledig in vinden.

Tot slot is er nog het decreet op de jeugdverblijfscentra dat herwerkt zal worden. Mevrouw Robeyns kijkt ook uit naar de opvolger van het kampeerrepertorium, dat in het voorjaar van 2007 verwacht wordt. Er werd terecht gekozen voor een vernieuwende databank waardoor jeugdgroepen via het internet op zoek kunnen gaan naar kampplaatsen in Vlaanderen. Zij steunt tevens het engagement van de minister in verband met het verder versterken en uitbouwen van de uitleenmogelijkheden van kampeermateriaal voor het jeugdwerk.

Het Vlaams Informatiepunt Jeugd (VIP), dat een coördinerende en regisserende rol moet spelen op het vlak van jeugdinformatie in Vlaanderen, werd onlangs opgericht. Dat wordt in 2007 operationeel met een nieuw beleidsplan. Mevrouw Robeyns denkt dat men de ontwikkelingen van het VIP nauwlettend in het oog moeten houden. Aangezien jongereninformatie één van de belangrijkste prioriteiten is en de werking van het VIP pas is opgestart.

Mevrouw Robeyns besluit dat haar fractie de beleidsbrief goed vindt. Er is voldoende aandacht voor jeugdinformatie, samenwerking met andere sectoren en beleidsdomeinen, diversiteit en toegankelijkheid. Alleen valt het wel te betreuren dat in verhouding weinig aandacht naar jeugdinfrastructuur gaat.

2.2. Standpunt van mevrouw Tinne Rombouts

Ook mevrouw *Tinne Rombouts* feliciteert de minister met zijn beleidsbrief 2007, die haar geboeid heeft en die ook goed opgesteld is. De minister heeft duidelijk gevolg gegeven aan de opmerkingen die haar fractie vorig jaar heeft gemaakt over de naleving van artikel 74 van het Reglement. De beleidsbrief bevat inderdaad een goed overzicht van de evolutie van de begrotingskredieten voor de belangrijkste allocaties, alsook van de uitvoering van de begroting van het lopende begrotingsjaar. De beleidsbrief legt ook, net als de vorige, het verband tussen de uitvoering van het tweede Vlaamse Jeugdwerkbeleid plan en de begroting voor 2007. De spreker veronderstelt dat naar aanleiding van de bespreking in het parlement van het eerste jaarverslag Kinderrechten- en jeugdbeleid de commissieleden nog meer in detail van gedachten kunnen wisselen over het Vlaamse jeugdbeleid. Zij beperkt zich daarom in haar tussenkomst tot de begrotingsaspecten en tot enkele bedenkingen of vragen bij de keuzes en accenten die de minister in zijn beleidsbrief legt.

Vervolgens gaat mevrouw Rombouts in op de evaluatie en de wijziging van het decreet Vlaams Jeugdbeleid. Zij citeert uit de beleidsbrief: “In 2007 zal het decreet op het Vlaamse Jeugdbeleid worden gewijzigd. In het najaar 2006 wordt de (ruime) sector hierover bevraagd en wordt een nota opgesteld die de verwachtingen, aanbevelingen enz. van zowel het kabinet, de administratie als de sector samenvat. Parallel heeft in samenwerking met de kenniscel Wetsmatiging ook een administratieve lastenmeting plaats van dit decreet. De resultaten van dit onderzoek zullen uiteraard meegenomen worden in het kader van de wijziging van dit decreet.” Hoe zal de ruime sector concreet worden bevraagd en wat is de timing van de evaluatie?

Hoe zit het trouwens met de reflectiegroep? Deze bestaat uit leden van de administratie, het kabinet, de Vlaamse Jeugdraad en het Steunpunt Jeugd, en staat in voor de permanente evaluatie en begeleiding van de uitvoering van het decreet. Zij is sinds oktober 2005 echter niet meer samengeroepen. Hoe staat de minister daar tegenover? Echte participatie en inspraak vragen tijd. Er is daarom nood aan een evaluatietraject in nauw overleg met de reflectiegroep. Daarbij moet aan de sector voldoende tijd worden gegeven voor terugkoppeling met de achterban.

In de beleidsbrief leest mevrouw Rombouts dat “in opdracht van het agentschap Sociaal-Cultureel Werk voor Jeugd en Volwassenen een grondige audit

doorgevoerd werd van de Algemene Dienst voor Jeugdtoerisme (ADJ). De resultaten van deze audit, uitgevoerd door het onafhankelijke bureau PriceWaterhouseCoopers, kunnen een belangrijke impact hebben op de inhoud van het beleidsplan, de subsidieovereenkomst en/of de toekomst van ADJ.” Het lid vraagt wat de belangrijkste conclusies en aanbevelingen van die audit waren. En welke plannen heeft de minister met de Algemene Dienst voor Jeugdtoerisme?

Vervolgens gaat mevrouw Rombouts over naar het decreet Jeugdtoerisme. Opnieuw citeert zij uit de beleidsbrief: “Naast de reguliere uitvoering van het decreet (toekenning en uitbetaling van basis-, werkings-, en personeelssubsidie), werd er ook een werkgroep in het leven geroepen ten einde de impact van het decreet te analyseren. Deze werkgroep is samengesteld met het oog op een zo groot mogelijke vertegenwoordiging van alle geledingen die te maken hebben met het decreet. Het is de bedoeling dat deze werkgroep de verschillende mogelijke opties voor de wijziging van het decreet in beeld brengt.” Zal het decreet al na twee jaar worden gewijzigd en zo ja op grond van welke signalen?

Verder over dit punt leest zij nog in de beleidsbrief: “Het Centrum voor Jeugdtoerisme coördineert de werkzaamheden voor de herwerking van het kampeerrepertorium. Er werd gekozen om, in opvolging van het kampeerrepertorium, een vernieuwde databank aan te maken, zodat jeugdgroepen via internet op zoek kunnen gaan naar kampplaatsen in Vlaanderen. Deze nieuwe databank moet ook de gegevensverzameling voor gebruiker, uitbater en de overheid vereenvoudigen. De lancering van deze nieuwe website wordt gepland in 2007.” Haar fractie onthaalt dit nieuws zeer positief want eindelijk zal er een toegankelijke website zijn, wat het zoeken naar een geschikte kampplaats zeker zal vergemakkelijken.

Over de regularisatie van ex-DAC'ers staat in de beleidsbrief: “Voor de regularisatie van de ex-DAC'ers die in lokale jeugdwerkinitiatieven zijn tewerkgesteld wordt momenteel, gestart september 2006, door de administratie een geactualiseerde inventaris gemaakt. Deze zal mee richtinggevend zijn voor een omvattende heroriëntering in 2007, samen met de ex-DAC'ers die in lokale cultuur- en sportinitiatieven werken.” Mevrouw Rombouts vraagt wanneer de inventaris klaar zal zijn en welke plannen de minister heeft met deze lokale ex-DAC'ers.

Dan zijn er nog enkele federale dossiers. Zowel inzake het dossier van de filmkeuring als het dossier billijke

vergoeding en Sabam botst de minister op de grenzen in de federale wet en of de grenzen van onze federale staatsstructuur. Het lid wil alle Vlaamse partijen dan ook oproepen om die dossiers te behartigen bij de federale onderhandelingen die in 2007 gepland zijn. Ze zijn erg belangrijk en dus moet iedereen zich maximaal inzetten om daarin volgend jaar stappen vooruit te zetten, want anders staat men volgend jaar nog even ver.

Voor het dossier van de billijke vergoeding, lanceerde de minister vorig jaar een, wat hij zelf noemde, “an offer they can't refuse” aan de inningmaatschappijen. Uit de beleidsbrief maakt mevrouw Rombouts echter op dat er sindsdien nog niet veel vooruitgang werd geboekt, maar dat er wel 250.000 euro wordt ingeschreven in de begroting voor het eventueel betalen van een billijke vergoedingsfactuur door de Vlaamse Gemeenschap. De spreker heeft begrepen dat de inningmaatschappijen – voor zover zij al bereid zijn om bulkafspraken te maken en derdebetaleregelingen af te sluiten – volgens de federale wet wel verplicht zijn om elke activiteit te registreren. De federale wet moet dus eerst aangepast worden om die registratieplicht af te schaffen voor die organisaties die gevat worden door een bulkafpraak. Het is dus uiterst belangrijk dat alle Vlaamse partijen bij de federale regeringsonderhandelingen dit punt meenemen naar de onderhandelingstafel. De CD&V-fractie wil de minister – als coördinerend minister voor dit punt uit het Vlaamse regeerakkoord – dan ook oproepen om hiertoe een strategie af te spreken met alle Vlaamse partijen. Men kan het Vlaamse regeerakkoord immers niet uitvoeren zonder een wijziging aan de federale wet op de auteursrechten.

Het volgende aspect dat mevrouw Rombouts aan de orde stelt is participatie, diversiteit en interculturaliteit. Haar fractie is zeer tevreden dat de minister in de beleidsbrief duidelijk maakt dat het participatiedebat ruimer is dan interculturaliteit. Zeer terecht wordt er ook aandacht besteed aan de participatie van mensen in armoede en gehandicapten. CD&V blijft ook samen met de Vlaamse Jeugdraad aandringen op een correct debat inzake interculturaliteit. De fractie blijft pleiten voor streefcijfers en inspanningsverbindingen in plaats van quota en resultaatsverplichtingen omdat deze laatste te repressief zijn en te weinig stimulerend werken. Men mag de jeugdsector immers niet straffen voor het niet ingaan van de allochtone jongeren op een aanbod dat wel degelijk rekening houdt met hun eigenheden. Uit talloze praktijkvoorbeelden moet men vaststellen dat de liefde niet altijd

van twee kanten komt. Bij het vastleggen van streefcijfers moet men ook respect hebben voor de specificiteit van het jeugdwerk: een organisatie die werkt met jongeren op het platteland zal het immers veel moeilijker hebben om allochtonen te bereiken met haar aanbod, gewoon omdat er minder allochtonen wonen op het platteland. Wat het aangekondigde participatiedecreet betreft, geeft de CD&V-fractie de minister voorlopig het voordeel van de twijfel. Het debat zal men ten gronde voeren als er concrete teksten zijn.

2.3. Antwoord van de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel

De *minister* gaat in eerste instantie in op de bekommernissen die zijn geuit ten aanzien van de jeugdinfrastuctuur. Hij begrijpt perfect dat de vergelijking wordt gemaakt met de inspanningen die zijn geleverd voor de culturele infrastructuur en de inhaalbeweging die voor sportinfrastructuur is gebeurd. Hij benadrukt dat men met het grote plan voor jeugdinfrastuctuur al enkele jaren bezig is. Via het decreet op het lokaal jeugdwerk, waarover het volgens de minister eigenlijk vooral gaat, is al jaren geïnvesteerd in de lokale jeugdwerkinfrastuctuur. Muziekcentra en jeugdclubs zijn uiteindelijk allemaal gegroeid uit die jeugdwerking, en de landelijke infrastructuur hebben ze meegenomen. De investering in lokale jeugdwerkinfrastuctuur is aanzienlijk geweest en blijft een prioriteit, zo stelt de minister. Hij zal dat ondersteunen via de nodige vorming en via de vzw Locomotief. Bovendien geeft hij mee dat er ook een brochure zal worden opgemaakt, specifiek om een dynamiek te ontwikkelen rond jeugdinfrastuctuur.

Vervolgens gaat de minister in op de timing en de betrokkenheid van het jeugdwerk. Het klopt dat in tegenstelling tot andere bevoegdheden hier het proces om tot een resultaat te komen al een essentieel onderdeel vormt van het beleid. Bij de voorbereiding van het tweede Jeugdbeleidsplan werd heel participatief gewerkt. Bij de bundeling van het jeugdbeleid zijn zeer veel actoren betrokken en er is een sterkte/zwakteanalyse van het beleid opgemaakt. Er staat echter nog heel wat te gebeuren. Naar aanleiding van de evaluatie en de participatie voor de wijziging van het decreet op het Vlaams Jeugdbeleid, is er een eerste breed overleg gevoerd. De afspraak zou zijn dat elke betrokken partij van dat overleg een lijstje maakt met de nodige aandachtspunten die verdere evaluatie en herziening behoeven. Die lijst moet op

16 november klaar zijn. De minister bevestigt dat hij de reflectiegroep opnieuw laat samenroepen, en deelt de bezorgdheid die mevrouw Rombouts heeft geuit.

Wat de audit van ADJ betreft, stelt de minister dat deze de basis vormt voor de verdere planning. De problematiek van ADJ is dubbel: hoe werkt men samen met het jeugdwerk en beheert men in een partnerschap samen een aantal zaken. De werkwijze waarbij er met een delegatie van beide partijen, het jeugdwerk en de administratie, wordt overlegd, lijkt de minister verouderd. Hij is voorstander van een volwassen overleg in de vorm van een vzw met een raad van bestuur die is samengesteld door de Vlaamse Regering in nauw overleg met het jeugdwerk. Daarin moeten dan vertegenwoordigers zitten van de hele Vlaamse Gemeenschap en het jeugdwerk. Dit houdt geen expliciete afscheiding van de twee in, maar wel een manier om mensen samen te brengen die het vertrouwen van beide componenten hebben, zonder een duidelijk etiket. ADJ beheert de uitleendienst voor tenten te Machelen, samen met de jeugdverblijfscentra Hoge Rielen en Destelheide. Dat moet volgens de minister worden opgesplitst. Hij gaat er nog steeds van uit dat een van de kerntaken van het IVA sociaal-cultureel werk voor volwassenen en jeugd was materiaal ter beschikking te stellen en dus kan de hele uitleendienst ondergebracht worden bij de administratie. Het beheer van de Hoge Rielen en Destelheide moet volgens de minister in aparte vzw's worden ondergebracht. Met de Hoge Rielen wil de minister een groot masterplan realiseren en hij vindt het ook nodig om Destelheide een nieuwe impuls te geven. Zij verdienen een eigen structuur of organisatie.

Het decreet op de jeugdverblijfscentra moet volgens de minister trouwens worden ontdaan van de technische tekortkomingen die de toepasbaarheid van het decreet zwaar bemoeilijken. Van de gelegenheid moet gebruik worden gemaakt om het decreet op te smukken en de impulsen te versterken. De link met het decreet "Toerisme voor Allen" inzake infrastructuur is moeilijk, want precies de erkenning is een vereiste om projectsubsidies te krijgen. Dat is erg ingewikkeld en kan worden vereenvoudigd.

De minister bevestigt inzake de ex-DAC'ers dat de administratie momenteel een inventaris opstelt. Dat is een belangrijk werk en de minister refereert aan toestanden uit het verleden waar bij diverse vzw's DAC'ers bleven rondlopen, zonder dat men nog wist wat er van de vzw was geworden. De transparantie liet dus te wensen over. De minister heeft geenszins de bedoeling DAC'ers weg te halen van de vzw's die

zinnig werk verrichten. Zijn visie richt zich op een beperkt aantal grote projecten. Hij wil de vrijgekomen middelen uit lokale projecten inzetten voor een aantal landelijke projecten die een nieuwe dynamiek kunnen doen ontstaan.

Inzake de billijke vergoeding stelt de minister dat er inderdaad 250.000 euro is ingeschreven en dat inderdaad een strategie moet worden ontwikkeld ten aanzien van het federale niveau. De problematiek van de auteursrechten is trouwens nog veel ruimer dan dat. Hij geeft toe dat het voorstel dat was ingediend, intussen werd geamendeerd. Op dit ogenblik maakt de minister een ronde langs de verschillende sectoren met een voorstel dat hij samen met de beheersvennootschappen heeft ontwikkeld. Het lijkt erop dat alle sectoren het daarover wel eens zijn, behalve één, waarmee nog gesprekken lopen.

De minister wijst erop dat de discussie over de billijke vergoeding voor hem erg moeilijk ligt, want hij moet als minister de rechten van de uitvoerders verdedigen én deze van de organisaties die klagen over de onbetaalbaarheid ervan. Misschien moet de Vlaamse Gemeenschap meer lasten dragen, maar meer nog dan dat moet het een samenspel zijn tussen de Vlaamse Gemeenschap en de gemeenten die ook hun verantwoordelijkheid moeten opnemen. Hij beklemtoont nog eens dat de 250.000 euro die is vooropgesteld, voldoende moet zijn om een systeem te ontwikkelen waarin alle occasionele activiteiten gedekt worden of vergoed kunnen worden. Voor alle andere activiteiten, die niet in geëigende infrastructuur doorgaan, zijn er meestal al billijke overeenkomsten. De meeste organisaties en sectoren zijn het wel eens met die visie, behalve een deel van de jeugdsector. De minister vreest evenwel dat het nog heel lang kan duren voor er iets geregeld is als men het heel principieel wil spelen. Hij wil het regeerakkoord uitvoeren en kan de billijke vergoeding niet afschaffen. Hij blijft achter zijn voorstel staan waarover een quasi akkoord bestaat met de beheersvennootschappen. Hij begrijpt dat ook de belangen van de uitvoerders worden behartigd en dat een vergoeding moet worden betaald als die muziek wordt gedraaid. De Vlaamse Gemeenschap zou deze last op zich nemen, wat een eerbaar voorstel is. De minister is bereid om dit voorstel door te drukken, desnoods enkel voor de sectoren die er wel mee akkoord gaan, al blijft een globaal akkoord wenselijk.

Inzake participatie, interculturaliteit en diversiteit gaat de minister ervan uit dat de leden zijn mening kennen. Hij beseft goed dat hij daarmee uiteraard

niet op dezelfde golflengte zal zitten als iedereen in het parlement. De streefcijfers zijn opgenomen voor organisaties die tot de overheid behoren of er dichtbij staan en dat gaat niet over het middenveld en sociaal-culturele organisaties of verenigingen. De minister haalt het voorbeeld aan van de discussies bij De Lijn. Daar blijkt dat er bij niet-representatieve samenstelling van de organen in overheidsstructuren sprake is van discriminatie van wie niet is vertegenwoordigd: vrouwen, allochtonen, jongeren, ouderen enzovoort. Bewust afwijken van een representatieve afspiegeling van de bevolking is discriminerend. Op dit vlak schrijft de minister graag quota in om aan te geven dat het niet louter over woorden mag gaan.

2.4. Begrotingstabel Jeugd

Wat het financiële aspect betreft, stelt minister *Bert Anciaux* dat hij erin geslaagd om is sinds 1999 dit jeugdbeleid, en bij uitstek het jeugdwerkbeleid, te vatten in een bijzonder overtuigende groeicurve. De evolutie tussen 1999 en 2009 gaat naar een absolute toename met ruim 27 miljoen euro. Dit is een relatieve groei van 83 percent. De globale begroting 2006 bedroeg 50.047.000 euro. Deze stijgt in 2007 naar 54.946.000 euro. Dit is een absolute groei met 4,85 miljoen euro of een relatieve toename met bijna 10 percent.

Mevrouw *Tinne Rombouts* vindt de stijging van het budget jeugd op zich fantastisch, maar tegelijk wil zij daarbij een kanttekening maken. Ze wijst erop dat tot voor enkele jaren de landelijke jeugdorganisaties naast hun reguliere decretale subsidies ook nog geld ontvingen uit de zogenaamde Lottopot en uit de budgetten voor internationaal jeugdbeleid. Daarnaast waren er ook nog de gedetacheerde leerkrachten.

Als men nu de vergelijking maakt sinds de afschaffing van de detacheringen en het incorporeren van de Lottosubsidies en de internationale kredieten in de enveloppesubsidie die elke landelijke jeugdorganisatie ontvangt voor de uitvoering van haar beleidsplan, dan merkt men dat de stijging zelfs niet voldoende is om de stijging van de levenskosten en de anciënniteit van het personeel te betalen.

Inzake basisallocatie 33.02 voor de ondersteuning van lokale participatie, vraagt mevrouw *Rombouts* dat de doelgroep – met name de lokale jeugdraden – van bij het begin betrokken wordt bij het oprichten van een Jemp-bis. De lokale jeugdraden weten immers wat ze van een landelijke ondersteuningsstructuur verwachten. Het heeft geen zin om een soort helpdesk voor

lokale jeugdraden te organiseren zonder voorafgaand en grondig overleg, over wat de behoeften zijn van de lokale jeugdraden. De CD&V-fractie bepleit ook dat deze nieuwe organisatie een autonome structuur krijgt en dus geen onderafdeling is van een bestaande organisatie. Zij moeten in volle autonomie hun werking kunnen uitstippelen in overleg met hun klanten, de lokale jeugdraden. De fractie dringt dan ook aan op een voldoende groot budget om die belangrijke opdracht uit te voeren, al heeft zij er begrip voor dat 2007 een soort van overgangsjaar zou worden. Toch vraagt zij dat de budgettaire situatie opgevolgd wordt en dat er eventueel bij de budgetcontrole extra middelen worden uitgetrokken.

Voor de basisallocatie 33.18, voor subsidies in het kader van het concept Brede School ten belope van 200.000 euro, staat in de toelichting dat dit bedrag gebruikt wordt voor de ondersteuning van de proefprojecten. Wat is het totale budget voor deze proefprojecten, met andere woorden wat betalen de collega's van Welzijn en Onderwijs? Welke proefprojecten werden er geselecteerd en was de minister van Jeugd nauw betrokken bij die selectie?

Ten slotte heeft mevrouw *Rombouts* nog een vraag bij basisallocatie 74.04, aankoop van kampeermateriaal, met een stijging van 67.000 euro. Zij is tevreden dat deze basisallocatie opnieuw stijgt maar betwijfelt toch of het voldoende zal zijn om met normale vervangingen het tentenbestand op peil te houden.

De *minister* berekent een positief saldo voor het landelijk jeugdwerk van 4.251.000 euro. De ondersteuning voor lokale participatie zat vervat in de subsidies landelijk jeugdwerk en ging van 18.933.000 naar 21.983.000 euro. In die 18.933.000 euro zat de subsidie voor Jemp vervat. In 2007 wordt hiervoor nog een extra subsidie voorzien van 150.000 euro. De subsidies experimenteel jeugdwerk gaan van 158.000 naar 160.000. De subsidies voor internationale jeugduitwisseling gaan van 364.000 naar 369.000 euro. Voor Jeugd-culturele initiatieven stijgt het bedrag van 666.000 naar 1.000.000 euro. Ook de subsidies participatie, communicatie en informatie zijn toegenomen van 1.807.000 tot 2.687.000 euro. Er is dus een globale stijging van 4.421.000 euro. De minister trekt daarvan de Lottomiddelen af die inderdaad niet langer naar deze sector gaan en dan is er een saldo van 4.251.000 euro.

Mevrouw *Tinne Rombouts* stelt dat het alleen de bedoeling was nogmaals te benadrukken dat er ook in de toekomst voldoende middelen moeten wor-

den voorzien voor de ondersteuning van de lokale jeugdleden, ook al is het nu een overgangsjaar. Die middelen zullen zeker nodig zijn wil men de nodige ondersteuning garanderen.

De *minister* stemt daarmee in, maar stelt dat de berekening over twee jaar gaat, waarbij nu reeds 150.000 euro wordt vrijgemaakt. Dit is een hoger bedrag dan wat Jemp in het verleden kreeg. Het steunpunt jeugd zal instaan voor deze specifieke opdracht in 2007-2008. Vanaf 2009 moeten er uiteraard voldoende middelen zijn om binnen de middelen van het decreet een organisatie te belasten met de opdracht. De instap is in het vooruitzicht gesteld voor 2009 en het gaat dus inderdaad over twee overgangsjaren, bevestigt de minister.

Wat de Brede School betreft, beaamt minister Anciaux dat het inderdaad gaat over de 200.000 euro waarover de heer Sauwens het had. Er is geen ander geld voor de maximum vier projecten die losstaan van de samenwerkingsprojecten die er binnen cultuur, jeugd en sport zelf worden opgebouwd en die ook losstaan van de proefprojecten die zijn ontwikkeld met welzijn en onderwijs. Dit is dus extra.

Mevrouw *Tinne Rombouts* vraagt daarvoor nog eens bevestiging en krijgt die van de minister ook. Ze informeert of die middelen voor de bewuste proefprojecten dan ook bij welzijn en onderwijs zitten en niet bij jeugd, wat eveneens door de minister wordt bevestigd, al kan hij nog niet zeggen over welke proefprojecten het precies gaat. Dit zijn experimenten waarvoor nog een oproep zal worden gelanceerd.

Betreffende het ter beschikking stellen van kampeermateriaal wijst de *minister* op de nooit geziene stijging van middelen die hij volgende jaren trouwens wenst vol te houden. De middelen zijn de voorbije jaren systematisch verhoogd en in 2009 zal er nog een 'jump' gebeuren die de budgetten op meer dan 1 miljoen euro zal brengen jaarlijks. De minister benadrukt dat er zeker voldoende middelen voorhanden zijn om alles te onderhouden en de zware extra investering is ingeschreven in de meerjarenbegroting. Het is nu mogelijk om aan het overgrote deel van de vraag te beantwoorden. Er wordt soms zelfs geopperd dat dit een maximum is, omdat er anders een teveel aan materiaal zou zijn. De minister stelt dat hij zelf vindt dat dit geen probleem is in een poging om aan honderd procent van de vraag te voldoen. Tijdens de piek, die per jaar maar tien dagen duurt, zou volgens de minister elke vraag moeten kunnen worden inge-

vuld, ook al blijven dan de rest van het jaar heel veel tenten ongebruikt.

Mevrouw *Tinne Rombouts* informeert naar de exacte verdeling van de middelen voor het decreet landelijk jeugdwerk. Ze vindt de stijging van ongeveer 4 miljoen euro inderdaad terug, maar maakt zich zorgen over het feit dat de individuele landelijke organisaties hun budget daarmee niet zien stijgen.

De *minister* stelt dat in de beoordeling van de uitzonderingen die nog Lottomiddelen kregen, rekening is gehouden met de specifieke landelijke organisaties, en dat geen enkele daarvan erop achteruitgaat.

II. CULTUUR

II.1. Toelichting van de beleidsbrief Cultuur en de uitgavenbegroting door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel

De *minister* deelt mee dat de beleidsbrief en de begroting voor cultuur verder bouwen op de beleidsnota die in 2004 in dit parlement werd gepresenteerd. De beleidsbrief biedt daarnaast ook een panorama van het cultuurbeleid sinds 1999, het jaar waarin de minister geconfronteerd werd met de uitdaging om de culturele sector grondig te hervormen. Hij wil tegelijk ook vooruitblikken op de komende jaren en een prognose maken over het eindresultaat in 2009, het jaar waarin zijn tweede mandaat eindigt.

1.1. Algemene inleiding

Als doelstelling van zijn beleid, wil de minister een zo groot en zo verscheiden mogelijk aanbod realiseren voor een zo groot mogelijk aantal mensen, waarbij alle mensen zoveel mogelijk kansen moeten krijgen om te participeren aan cultuur, in de meest brede en veelzijdige betekenis van het woord. Als tweede pijler streeft de minister systematisch naar optimale werkomstandigheden voor de vele toegewijde en getalenteerde mensen die dit aanbod moeten realiseren. Dat klinkt eenvoudig maar is in de praktijk een complexe opdracht.

De minister gebruikt graag het beeld van een huis om zijn sector te schetsen. Het huis moet een open en transparant huis zijn waar iedereen graag naar binnen

gaat en er kortstondig of langdurig vertoeft. Hij heeft het dan bijna letterlijk over een lage drempel die iedereen makkelijk kan overschrijden, over een uitnodigende sfeer, over een plek met veel licht en veel warmte. De bezoekers kunnen zich in het huis naar verschillende kamers begeven. Dat zijn de deelsectoren. Een aantal van die kamers zijn in de voorbije jaren grondig verbouwd en heringericht.

Een aantal is intussen alweer een beetje uitgewoond en krijgt een nieuw likje verf. Sommige kamers staan nog gedeeltelijk in de steigers maar worden toch al provisorio bewoond. Er werd een nieuwe vleugel bijgebouwd met verschillende kamers die binnenkort in gebruik worden genomen en die de capaciteit van het huis aanzienlijk vergroten. Kortom, het huis anno 2006 valt nog nauwelijks te vergelijken met het huis dat in 1999 werd betrokken. In 2009 moet het werk voltooid zijn en moet het huis helemaal klaar zijn.

Op de bovenste verdieping – letterlijk de bovenbouw – woont nogal wat volk dat zich kriskras een plaatsje gezocht heeft in de open ruimte. Daar is nog werk aan de winkel. Er moet een woonplan opgesteld worden, er moeten duidelijke afspraken komen hoe daar met elkaar wordt samengeleefd en er moet gekeken worden of iedereen die daar woont daar ook daadwerkelijk thuishoort. Die klus wil de minister in 2007 klaren.

Naast het huis staan nog andere huizen, van de burens. Hoewel duidelijk afgescheiden van elkaar, is het een ‘va-et-vient’ van mensen die het ene huis uit- en het andere inlopen. De burens, dat zijn de andere sectoren, waar zijn collega-ministers verantwoordelijk voor zijn en waarmee een hechte samenwerking beoogd wordt. Alle huizen samen vormen het dorp waarin de bewoners zich thuis voelen en waar ze graag vertoeven...

De minister poogt in deze beleidsbrief een globaal beeld te schetsen van de resultaten van zijn beleid tot op heden, en van de prognoses voor de komende jaren.

1.2. Situering van de beleidsaccenten

Het huis transparanter maken is een van de centrale doelstellingen van het beleid. De participatiegedachte beweegt zich als een rode draad doorheen alle sectoren. In 2006 werd werk gemaakt van de erkenning van de Vlaamse gebarentaal via een decreet. 2007 zal in het teken staan van de ondersteuning van een vzw

die moet bijdragen tot een verdere kennisvorming en ontwikkeling ervan.

Voor het ondersteuningsbeleid voor mensen in armoede werd een fundamenteel andere kaart getrokken. Door een extra subsidie aan het Fonds voor Cultuurparticipatie wordt voortaan ook tussengekomen in deelname aan niet-gesubsidieerde – zogenaamd commerciële – cultuur, op de eerste plaats voor kinderen. Hierdoor werkt het fonds niet alleen aan toeleiding naar het gekende aanbod, maar wordt veel meer vertrokken van reële participatievragen van de mensen zelf.

Het regeerakkoord koos resoluut voor culturele diversiteit. De minister engageerde zich om deze doelstelling actief te maken en te benaderen vanuit interculturaliteit. Begin 2006 resulteerde dat in een actieplan waarin alle betrokken actoren zich engageren tot concrete maatregelen. In 2006 werd daarvoor 250.000 euro uitgetrokken. In 2007 stijgt het bedrag tot 650.000 euro. Zoals aangekondigd in het actieplan interculturaliseren, zal dit budget in 2009 tot 2.150.000 euro opgetrokken worden. Daarnaast wordt ook werk gemaakt van de uitbouw van een kennisknooppunt interculturaliseren in de schoot van het departement.

Elke structureel gesubsidieerde organisatie wordt in de nabije toekomst gevraagd zich te positioneren ten aanzien van interculturaliteit. Voor grote instellingen en steunpunten, waarmee de overheid een directe relatie heeft, wordt een stap verder gezet: hier vormt interculturaliteit een belangrijk aandachtspunt in het kader van de onderhandelingen over de beheersovereenkomsten.

Ook de oprichting van een Vlaams-Marokkaans culturenhuis past in deze beleids optie. Dit huis zal de nadruk leggen op interculturele ontmoeting. Het moet de band tussen autochtone Vlamingen en mensen van Marokkaanse origine nauwer aanhalen. Het moet de interculturele gedachte in Brussel en de rest van Vlaanderen in de praktijk omzetten. De minister voorziet 700.000 euro voor de toelage aan het Vlaams Marokkaans culturenhuis, dat een plaats krijgt in het hart van Brussel.

Het beleid in verband met cultuurparticipatie wordt onderbouwd met de ontwikkeling van een participatiedecreet voor cultuur, jeugdwerk en sport dat in 2008 operationeel moet worden. Dit decreet bundelt drie belangrijke items, met name ondersteuning van

organisaties die participatie bevorderen, grote evenementen en campagnes met het oog op publieksverruiming, en initiatieven om participatiedrempels weg te werken.

Voor het bevorderen van cultuurparticipatie wordt sinds 2006 al een apart budget van 250.000 euro voorzien, dat in 2007 nog wordt opgetrokken. Van 543.000 euro in 2007 neemt dit budget toe tot 2,4 miljoen in 2009, naast andere bestaande kredieten die, over heel de begroting gespreid, inspelen op deze prioriteit.

Een open en toegankelijk huis is belangrijk, maar het staat er niet alleen. Het wil ook keurig naast de andere huizen staan en een goede buur zijn. Zo wordt gewerkt aan een betere afstemming met onderwijs, door samen met minister Vandenbroucke verder werk te maken van de verbreding en verdieping van het bestaande protocol. In 2006 werd werk gemaakt van een concept- en visietekst rond Brede School. In 2007 wordt 200.000 euro vrijgemaakt voor de ondersteuning van een aantal proefprojecten. Ook levenslang en levensbreed leren is een belangrijke pijler in de samenwerking. Vanuit zijn bevoegdheid draagt de minister daartoe bij via specifieke acties binnen het plan geleterdheid, o.m. aan de hand van de leesbevorderingprojecten. Nog belangrijker is dat in dit verband samen met het sociaal-cultureel werk voor jeugd en volwassenen, wordt gezocht en gewerkt aan bijkomende strategieën en instrumenten om de kracht van het niet-formele en informele leren hoger op de agenda te krijgen.

De nieuwe beheersovereenkomst met de openbare omroep bevat in belangrijke mate culturele accenten. In 2007 wil de minister mee zijn schouders plaatsen onder de realisatie van een cultuurzender, door onder meer de culturele sectoren te mobiliseren meer samen te werken met de VRT. Cultuurnet, het departement, de VRT en de steunpunten voeren daarover momenteel gesprekken. Ook de mogelijke samenwerking tussen de VRT en de Cultuurdatabank past in dat verhaal. Verder ziet de minister synergieën tussen het VAF en de VRT voor het engagement met betrekking tot Vlaamse fictie. Op het vlak van het digitaal VRT-archief worden de voorwaarden en mogelijke modellen in kaart gebracht.

Met het oog op een betere synergie tussen de productdatabank van Toerisme Vlaanderen en de Cultuurdatabank werden de principes vastgelegd in een protocol. In 2007 wordt gestart met de integratie van beide. Ook de brug tussen onroerend erfgoed en toerisme biedt hoopvolle perspectieven met het kunststedenactieplan.

1.3. Internationaal cultuurbeleid

Op het internationale forum is Vlaanderen alleszins een zichtbare en actieve partner. Vlaanderen heeft zich onder meer actief ingezet om de Conventie betreffende bescherming en de bevordering van de diversiteit van cultuuruitingen tot stand te brengen. De slotvergadering werd door Vlaanderen gefinancierd.

Met onze dichte buur, de Franse Gemeenschap wil de minister de gesprekken rond een cultureel akkoord hervatten, die in 2006 werden opgeschort. Dit belette niet om verder concrete samenwerkingsprojecten te ondersteunen, waarvoor in 2007 150.000 euro werd gereserveerd.

Met onze bovenbuur Nederland is de verstandhouding reeds langer goed. 2006 was een reflectiejaar waaruit een aantal nieuwe accenten voortspruiten: de samenwerking wordt opengetrokken naar andere sectoren dan de podiumkunsten, de samenwerking wordt meer zichtbaar, uitwisseling rond bepaalde items wordt gestimuleerd, en de Brakke Grond en de Buren spelen een cruciale rol in de samenwerking. Met de Buren werd in 2006 een nieuwe beheersovereenkomst gesloten. In 2007 wordt opnieuw een subsidie van 500.000 euro voorzien.

Ook met Zuid-Afrika worden hoge ambities gekoesterd, onder meer door het ondersteunen van vier lokale gemeenschapscentra, waarbij aspecten van cultuur en jeugd integraal benaderd worden. Daarvoor wordt in 2007 een bedrag van 1.000.000 euro uitgetrokken.

In 2007 zal Vlaanderen in China aanwezig zijn. De minister ondersteunt een project waarbij Luc Tuymans optreedt als tentoonstellingscommissaris van een grootse tentoonstelling waarin Chinese en Vlaamse kunst met elkaar geconfronteerd worden. Deze tentoonstelling zal volgende zomer doorgaan in de 'Verboden Stad' in Beijing.

Het samenwerkingsakkoord met Marokko voor de oprichting van een culturenhuis in Brussel werd reeds aangehaald. Ook voor ander aspecten worden de gesprekken met het koninkrijk Marokko verdergezet.

1.4. Een faciliterend beleid

Het huis moet, aldus de minister, van een goede kwaliteit zijn en geen resultaat van 'bric-à-brac'. Een

degelijke uitrusting, duurzame materialen en goede werkomstandigheden zijn onontbeerlijk. Zoals opgenomen in het regeerakkoord, wordt prioriteit gegeven aan het investeren in preventief onderhoud en de renovatie van de eigen culturele accommodaties van de Vlaamse Gemeenschap. Op de begroting van het Fonds voor Culturele infrastructuur wordt hiervoor jaarlijks 3.150.000 euro gereserveerd. Een meerjarenplan werd voorbereid voor de verdere uitbouw van de eigen culturele infrastructuur en voor het geven van investeringsubsidies aan grote en gespecialiseerde infrastructuur van derden. Voor de financiering van sommige projecten zal weloverwogen beroep worden gedaan op een gespreide financiering.

De minister verheugt zich erover dat met de nieuwe VIA opnieuw een belangrijke impuls aan verbetering van de werkvoorwaarden in de brede sociaal-culturele sector werd afgesproken. Vanaf 2007 is er een belangrijke inspanning gepland voor de uitbreiding van de tewerkstelling. Voor het eerst werd ook de sportsector mee opgenomen in het VIA-toepassingsgebied.

De Vlamingen moeten in hun cultuurbeleving zoveel mogelijk worden vrijgesteld van het betalen van allerlei rechten. De inspanningen worden verdergezet om de verschillende partners tot een akkoord te bewegen over de billijke vergoeding. De vrijwilliger krijgt via de nieuwe wet een betere bescherming. In samenwerking met minister Inge Vervotte, werd de opdracht aan het steunpunt Vrijwilligerswerk gegeven om de behoefte aan verzekeringen bij vrijwilligersorganisaties te verkennen en praktische richtlijnen uit te werken. Daarvoor werd 50.000 euro vrijgemaakt.

Er waait af en toe een nieuwe wind doorheen het huis. Ramen en deuren worden opengezet voor verfrissende nieuwe initiatieven. In de loop van 2006 werd intensief gewerkt aan de uitbouw van een ondersteuninginstrument voor cultuurindustrieën via Cultuurinvest. Hier worden marktgerelateerde instrumenten ingevoerd om nieuwe vormen van ondersteuning te promoten. In 2007 voorziet de minister een sterke groei in dit segment. Van 600.000 euro in 2006 nemen de middelen toe tot 850.000 euro in 2007, naar 2.350.000 euro in 2009.

In 2006 presenteerde de minister een publicatie over e-cultuur, het resultaat van een samenwerking tussen het departement Cultuur, Jeugd, Sport en Media (CJSM) en het Initiatief Beeldende Kunsten. In 2007 wordt het materiaal verder uitgewerkt. Er wordt

gezocht naar een interdisciplinaire samenwerking tussen het Interdisciplinair Instituut voor Breedbandtechnologie, Cultuurinvest en de openbare omroep. Ook een aantal aspecten van het stappenplan e-erfgoed en verder voorbereidend onderzoek rond digitale bibliotheken staan op stapel.

1.5. Cultureel Erfgoed

- Stand van zaken

De minister stelt dat het cultureel erfgoedbeleid begin 1999 nog in de kinderschoenen stond. De voorbije acht jaar werden de nodige instrumenten gecreëerd die de sector toelaten zich op een professionele manier te ontwikkelen. Het accent ligt hierbij op de uitbouw van een geïntegreerd en integraal cultureel erfgoedbeleid. De erfgoedconvenants met de steden en het topstukkendecreet wordt hierbij speciaal benadrukt. Samenhangend met deze instrumenten werd ook de inhaalbeweging ingezet om de financiële ondersteuning van de sector op een verantwoord niveau te brengen. In 1999 was er 9.800.000 euro beschikbaar. In 2009 wordt dat budget opgetrokken tot 35.000.000 euro. Dat vertegenwoordigt een stijging van 258 percent. Concreet wordt in 2006 voor ruim 1,4 miljoen euro bijkomende financiële impulsen gezorgd en in 2007 wordt hier nog 1,8 miljoen aan toegevoegd.

- Decreet erfgoedbeleid, de Vlaamse Kunstcollectie en de erfgoedconvenants

In 1999 waren 28 musea voor het eerst erkend op basis van het museumdecreet. Sindsdien is het aantal erkende musea gestaag toegenomen. Het aantal erkende musea zal op 53 komen te liggen.

Vanaf 2007 wordt ook het samenwerkingsverband Vlaamse Kunstcollectie gesubsidieerd. Dit samenwerkingsverband tussen het Groeningemuseum Brugge, het Museum voor Schone Kunsten Gent en het Koninklijk Museum voor Schone Kunsten Antwerpen, heeft de doelstelling de collecties van deze musea internationaal te profileren.

Om vanuit onderlinge samenwerking nieuwe dynamieken en initiatieven in het cultureel-erfgoedveld te stimuleren werd het instrument van de erfgoedconvenants ontwikkeld. In 2006 werden twee nieuwe convenants gesloten. In 2007 gaat één nieuwe erfgoedconvenant van start met de Mijnstreek, wat ons

op een totaal van 14 convenants brengt. Ook het convenant met de Vlaamse Gemeenschapscommissie werd vernieuwd.

- **Volkscultuur**

In 2007 start eveneens een nieuwe beleidsperiode voor de sector volkscultuur. Drie nieuwe landelijke organisaties voor volkscultuur werden erkend. Daarbij worden ook de subsidies aan de tien reeds erkende organisaties voor volkscultuur verhoogd met 50 procent van 583.320 euro tot 880.000 euro. In vergelijking met 1999 zullen zo de subsidies aan de sector volkscultuur bijna verdrievoudigd zijn. De sector bevindt zich nog volop in de ontwikkelingsfase en verdere impulsen blijven daarom noodzakelijk.

- **Archiefbeleid en digitaliseringsprojecten**

Ook voor de archiefsector werd sinds 1999 een forse inhaalbeweging gerealiseerd. De ondersteuning steeg van 1,3 miljoen naar 7,3 euro in 2007.

Ondanks projectmatige ondersteuning van verschillende digitaliseringsprojecten en het opzetten van samenwerkingsverbanden staat deze sector nog voor grote uitdagingen. Via onderzoek werden de knelpunten en de te ondernemen acties in kaart gebracht, wat uiteindelijk resulteerde in een stappenplan e-erfgoed.

Een belangrijke opdracht voor de volgende jaren vormt de verdere afstemming en integratie van de bestaande decreten waarbij zowel het archiefdecreet als het decreet op de volkscultuur zullen ingepast worden in het Erfgoeddecreet. Hierdoor worden gelijkaardige kwaliteitsnormen van toepassing op heel het cultureel-erfgoedveld en kunnen de verschillende beleidsinstrumenten beter op elkaar afgestemd worden.

- **Masterplan cultureel erfgoed en het Erfgoeddecreet**

Om de langetermijnvisie voor de uitbouw van het cultureel-erfgoedveld duidelijk naar voor te brengen werd het masterplan cultureel erfgoed ontwikkeld door een werkgroep van experts uit de sector en de administratie. Dit document, dat eind 2006 wordt gefinaliseerd, zal richtinggevend zijn voor het beleid voor de volgende jaren, en wordt voorgelegd aan de Vlaamse Regering en het Vlaams Parlement. De zorg voor het cultureel erfgoed is immers een collectieve verantwoordelijkheid die bevoegdheidsoverstijgend

is. In dit kader vindt de minister het belangrijk om oog te hebben voor zowel de samenwerking met de verschillende bestuursniveaus als voor het overleg met minister Van Mechelen om te streven naar een optimale afstemming van het beleid op het vlak van het roerend en het onroerend erfgoed en voor de aandacht voor cultureel erfgoed in het onderwijs met het oog op het creëren van interesse voor en betrokkenheid bij het cultureel erfgoed vanaf een jonge leeftijd.

De projectmiddelen op het Erfgoeddecreet dragen op hun beurt bij tot een brede publieksontsluiting en participatie. Maar vooral de Erfgoeddag blijft een belangrijk instrument om het publiek te laten kennismaken met de vele aspecten van de zorg voor de omgang met ons cultureel erfgoed. Met minister Dirk Van Mechelen wordt van gedachten gewisseld over mogelijke samenwerking met de Open Monumentendag.

- **Week van de Smaak**

Van 16 tot 26 november 2006 gaat de eerste Week van de Smaak door in heel Vlaanderen met als zwaartepunt Hasselt, dat zal fungeren als de Stad van de Smaak. Dat evenement rond eetcultuur brengt met bijna 2500 activiteiten Vlamingen van verschillende leeftijden en origine samen aan tafel. De minister hoopt, naast de verwenning van de smaakpapillen, bij te dragen tot de gemeenschapsvorming in Vlaanderen. Het is zeker de ambitie om dit initiatief in 2007 te continueren met een nieuwe regio of stad van de smaak. De tweede Week van de Smaak zal zo mogelijk nog bruisender worden.

- **Roerend cultureel erfgoed, het topstukken decreet en de collectie van de Vlaamse Gemeenschap**

Het wettelijk instrumentarium voor de bescherming van het roerend cultureel erfgoed bestond in 1999 uit een federale wet uit 1960 en een decreet uit 1982 die, omwille van de complexiteit van de problematiek, nooit uitvoeringsbesluiten hadden gekregen. Dode letter dus.

Met het topstukken decreet werd hieraan geredigeerd. Topstukken worden nu wettelijk beschermd, kunnen gerestaureerd worden en wanneer deze naar het buitenland dreigen te vertrekken heeft de Vlaamse Gemeenschap een recht van aankoop.

In 2007 wordt verder gewerkt aan de uitbreiding van de topstukkenlijst. Met het oog op het beschermen

van het rollend, rijdend en vliegend erfgoed is er een opdracht uitgeschreven om een proeflijst samen te stellen over technisch en wetenschappelijk erfgoed. Deze proeflijst vormt de basis voor het opnemen van dit erfgoed in de topstukkenlijst. Specifiek voor het rollend, rijdend en vliegend erfgoed wordt onderzocht of het topstukkendecreet moet aangepast worden om deze topstukken functionerend te houden. Het blijft de bedoeling om de actieradius van het topstukkenfonds uit te breiden tot proactieve aankopen, onder meer via de integratie van de sleutelwerkenregeling binnen het fonds.

Vanuit dezelfde bekommernis werd verder geïnvesteerd in de optimalisering van het behoud en beheer van de collectie van de Vlaamse Gemeenschap. De inspecties ter plaatse, en de restauratie- en conservatie-inspanningen werden gevoelig verhoogd. Ook het collectiebeheer werd verder gedigitaliseerd. Zo werd de beeldenbank van de collectie gekoppeld aan de elektronische inventaris, wat de consultatie van de inventaris en de identificatie van de werken gevoelig vergemakkelijkt. In 2006 werd ook het calamiteitenplan voor het kunstwerkendepot te Schaarbeek opgesteld.

- Zorg voor de eigen instellingen, de aankoop van sleutelwerken en successierechten op cultuurgoederen

De minister wil vanaf volgend jaar werk maken van de opstelling van een collectieplan voor de collectie en een herijking van het aankoopbeleid. Uitgangspunt voor het aankoopbeleid dient de 'collectie Vlaanderen' te zijn. Als 'inrichtende macht' moet de Vlaamse overheid ook haar verantwoordelijkheid blijven nemen voor de verdere collectie-uitbouw van het MuHKA. De depotproblematiek van het MuHKA is bekend. De minister wil, samen met andere actoren, een inspanning leveren om deze problematiek op te lossen.

Bij de uitbouw van hun collectie worden de Vlaamse erfgoedinstellingen geconfronteerd met de hoge marktwaarde van stukken die een essentiële sleutel-functie hebben voor hun collectie. Cruciale collectie-stukken dreigen daardoor definitief buiten het bereik van onze erfgoedinstellingen te blijven. Het is dan ook daar dat de Vlaamse overheid voor de 'collectie Vlaanderen' het verschil kan en moet maken. Voortaan kunnen deze instellingen een beroep doen op de regeling sleutelwerken, waarbij een werk aangekocht wordt door de Vlaamse Gemeenschap en vervolgens in langdurig bruikleen gegeven wordt. Hiervoor is een jaarlijks budget voorzien van 690.000 euro.

In de loop van 2007 wil de minister deze regeling verder consolideren, zonder dat daarbij de huidige wendbaarheid verloren gaat. Tevens wil de minister de middelen ter financiering van deze regeling op termijn integreren in het topstukkenfonds. Dit vraagt echter een uitbreiding van de actieradius van het topstukkenfonds tot proactieve aankopen.

De studie over successierechten op cultuurgoederen werd recent opgeleverd. De aanbevelingen zullen de basis vormen van verder concreet overleg met de Vlaamse minister bevoegd voor Financiën en Begroting. Enerzijds zal er gewerkt worden aan een regeling waarbij topstukken geheel of gedeeltelijk vrijgesteld worden van successierechten, en anderzijds aan een regeling waarbij cultuurgoederen waarvan afgifte gedaan wordt ter betaling van successierechten, gebruikt kunnen worden om de collecties van de Vlaamse erfgoedinstellingen te versterken.

Het vervullen van een voorbeeldfunctie vereist ook voor de eigen instellingen de nodige financiële middelen. De subsidie aan het MuHKA werd in 2006 verhoogd met 406.000 euro en voor 2007 is er opnieuw een verhoging voorzien met 160.000 euro. Het Kasteel van Gaasbeek en het KMSKA zullen in 2007 samen 250.000 euro bijkomende middelen ontvangen. Vanaf 2007 wordt ook de Landcommanderij Alden Biesen als erfgoedinstelling gesubsidieerd. Binnen het Fonds voor Culturele Infrastructuur werden de nodige middelen vrijgemaakt voor de uitvoering van het masterplan infrastructuur van het KMSKA.

- Werking van de steunpunten

In het kader van de evaluatie van de werking van de steunpunten, hebben Culturele Biografie Vlaanderen en het Vlaams Centrum voor Volkscultuur in 2006, op vraag van de minister, een denkoefening gedaan rond een mogelijke nieuwe taakverdeling. Dit resulteerde in twee interessante conceptnota's die nu voorliggen voor verdere bespreking en waarbij Culturele Biografie Vlaanderen als het enige erfgoedsteunpunt zou functioneren en het Vlaams Centrum voor Volkscultuur het statuut zou krijgen van een kennis- en onderzoekscentrum voor cultureel erfgoed. Het is de bedoeling de nieuwe taakverdeling op te nemen in een wijziging van het Erfgoeddecreet, die nu wordt voorbereid.

1.6. Professionele kunsten

De minister wijst erop dat het kunstenlandschap in de periode 1999-2006 sterk is geëvolueerd. Waar in

1999 enkel de sectoren podiumkunsten en muziek op decretale basis gesubsidieerd werden, werden overige sectoren zoals de beeldende kunsten, de audiovisuele kunsten, de architectuur en de vormgeving via reglementen gesubsidieerd.

Een van de centrale doelstellingen die de minister in de cultuurnota 2000-2004 formuleerde, was een 'rijk cultureel landschap mogelijk maken'. Om die doelstelling te realiseren werd er werk gemaakt van een transparant en geïntegreerd kunstenbeleid, met name in de vorm van één Kunstendecreet. Dit decreet heeft als doelstelling in te spelen op de toenemende grensvervaging tussen de diverse disciplines, een integrale aanpak te bieden voor alle kunstuitingen en ruimte te creëren om de continue veranderingen op te vangen.

De stijging van de middelen in deze periode was volgens de minister dan ook meer dan aanzienlijk. In 1999 werd het kunstenbeleid ondersteund met ruim 76.000.000 euro. Een eerste stijging werd gerealiseerd bij de beslissing voor de podiumkunstensector in de periode 2001-2005. Een tweede belangrijke stijging werd gerealiseerd bij de beslissing over de eerste meerjarige uitvoering van het Kunstendecreet vanaf 2006. Concreet betekende dit een stijging met 15.956.000 euro ten opzichte van 2005 waardoor de totale verhoging sinds 1999 neerkomt op ruim 76.000.000 euro tot een totaal van ruim 155.000.000 euro voor de kunstensector.

- Muziek en podiumkunsten

Met de beslissing van de structurele subsidies voor muziekorganisaties in juni 2006, zit de invoering van het Kunstendecreet volgens de minister op kruissnelheid en heeft hij meer en meer zicht op de omvang en de structuur van dit complexe en diverse landschap in Vlaanderen. Voor de eerstvolgende structurele beslissing in juni 2007 betreffende de tweejarige aanvragen, zullen voor het eerst alle deeldisciplines in één beslissingsronde worden behandeld. Bij deze nieuwe subsidieronde zal de sector zich bewust moeten zijn van het feit dat onrealistische meervragen niet zullen gehonoreerd kunnen worden. Men moet zorgen voor een realistisch groeipad waarbij de gevraagde middelen in een redelijke verhouding staan tot de artistieke groei. De uitdaging voor deze tweejarige subsidieronde zal dan ook zijn om binnen de beschikbare middelen voor de podiumkunstensector, die hun plafond hebben bereikt, te komen tot een evenwichtige mix van doorgroei en continuïteit. Zeker de instroom in het danslandschap wordt in het licht van de pole-

miek die ontstond bij de vorige subsidieronde nauwlettend in het oog gehouden.

De budgettaire realiteit maakt duidelijke en scherpe keuzes onvermijdelijk en noodzakelijk. Daartoe heeft de minister enkele weken terug aan de Vlaamse Regering voorgesteld om enkele aanvullende criteria goed te keuren die hem toelaten om de beleidsprioriteiten inzake participatie, spreiding, doorstroming, vernieuwing, de individuele kunstenaar en interculturaliteit gericht bij te sturen.

De minister wil nogmaals beklemtonen dat de aandacht voor de individuele kunstenaar en een verder uitwerken van een coherent beleid met betrekking tot de audiovisuele en de beeldende kunsten dé aandachtspunten blijven voor de komende jaren. Anderzijds zijn de grenzen van de groei stilaan bereikt en verwacht hij vooral interne accentverschuivingen tussen de diverse deeldisciplines.

Voor de grote instellingen binnen het veld van de kunsten is 2006 het eerste jaar binnen het Kunstendecreet. De beheersovereenkomsten met deze vijf instellingen werden in het begin van het jaar gefinaliseerd.

Voor het Vlaams Radio Orkest en -Koor (VRO-VRK) is 2006 ook het eerste volledige jaar met residentie in Flagey. Bij de beslissing aangaande de subsidiëring van muziekorganisaties in de periode 2007-2009 besliste de minister Flagey voorlopig te bekijken buiten het Kunstendecreet. Op termijn wenst hij te komen tot een gedetailleerde samenwerkingsovereenkomst waarbij de positie van Flagey wordt gekaderd binnen de actualiteit van het Brusselse kunstenveld en er rekening wordt gehouden met een optimale huisvesting en facilitering van het VRO-VRK.

De hervorming van de Vlaamse Opera tot vzw, zoals voorzien in een ontwerp van decreet zal uiterlijk begin 2007 worden gerealiseerd. Terwijl de huidige Vlaamse Openbare Instelling (VOI) zijn huidige werking onder de huidige intendant nog verder zet tot medio 2008, worden in de schoot van de nieuw samen te stellen raad van bestuur van de vzw Vlaamse Opera alle voorbereidingen getroffen om een nieuwe leiding aan te duiden. Tevens zal de formele overgang medio 2008 van VOI naar vzw worden voorbereid. Grote aandacht gaat daarbij uit naar het personeel, dat in zijn geheel zal worden overgedragen.

Ook voor de kunstesteunpunten was 2006 het eerste jaar binnen het Kunstendecreet. Zij blijven hun

intermediaire rol vervullen tussen veld en beleid. De samenwerkingsovereenkomsten met de kunststeunpunten Muziekcentrum Vlaanderen, Vlaams Theater Instituut, Initiatief Beeldende Kunst, Initiatief Audiovisuele Kunsten en het Vlaams Architectuur Instituut werden dit najaar heronderhandeld voor de periode 2007-2009.

- Letterenbeleid

De minister stelt dat het letterenbeleid in deze en vorige legislatuur vooral werd gekenmerkt door het inrichten van goed uitgeruste, uitvoerende actoren op het terrein, en door het voorzien van de nodige middelen om dit functioneren te garanderen.

In de eerste plaats was er het Vlaams Fonds voor de Letteren dat in 2000 en 2001 operationeel werd op het terrein van het literaire segment van de letteren. Daarnaast werd in 2002 de Stichting Lezen Vlaanderen ingesteld om de leesbevordering te coördineren en te stimuleren. Deels werden voor de beide instellingen met hun opdrachten, de bestaande middelen van de overheid voor de betrokken werkvelden beschikbaar gesteld, maar werden bovendien ook nieuwe middelen vrijgemaakt.

Anderzijds stelt de minister vast dat het letterenbeleid zich nog te zeer versnipperd en gecompartmenteerd aandient en daardoor vaak de nodige slagkracht ontbeert. Zijn zorg voor de komende jaren zal vooral gericht zijn op een betere en sterkere manier van geïntegreerde beleidsvoering, zowel binnen de sector van de letteren zelf als wat betreft de relatie van de sector met andere deelsectoren van het kunstenbeleid.

Binnen het letterenveld, als brede omschrijving, is er inzake de beleidsuitvoering een opdeling tussen het literaire segment dat ressorteert onder de bevoegdheid van het Vlaams Fonds voor de Letteren, en het niet-literaire segment dat rechtstreeks onder de bevoegdheid valt van het agentschap Kunsten en Erfgoed in het kader van het Kunstendecreet. De minister meent dat naar een betere samenhang en coherentie moet worden nagestreefd tussen beide. Concreet wil dit vooral zeggen dat in het domein van de (literaire) non-fictie een geïntegreerde beleidsuitvoering moet worden gerealiseerd, inclusief een vertalingenbeleid. Dat laatste is niet zonder belang voor de promotie en de export van de Vlaamse cultuur.

De internationale beleidsvoering en in het bijzonder ook voor de letterensector, acht de minister van het

allerhoogste belang, en rekt hij tot zijn prioritaire strategische doelstellingen: het vertaalbeleid, de aanwezigheid op internationale vakbeurzen, de opleiding en bijscholing van vertalers. Maar ook de aanwezigheid van Vlaamse auteurs in het buitenland én het uitnodigen van buitenlandse auteurs en vertalers zijn nodige actiepunten. Het uitzicht op en de toegang tot de wereld moet worden verbreed. Het beleid terzake is nog te zeer gefragmenteerd. De minister heeft de ambitie om dit efficiënter, meer gelinieerd en geïntegreerd gestalte te geven samen met alle actoren in dit domein.

Om de centrale rol van het Vlaams Fonds in de letterensector te ondersteunen werd de dotatie voor volgend begrotingsjaar verhoogd met 250.000 euro. Met een indexeringsbedrag daarbovenop van 40.000 euro, komt de dotatie voor 2007 daardoor op 3.733.000 euro. Ook voor de komende jaren zal een verdere inspanning worden opgebracht.

- Beeldende kunsten

Sinds 2000 gebeurt een substantiële inhaalbeweging in de financiële ondersteuning van de organisaties beeldende kunst. Tussen 2000 en 2005 is deze steun haast verdubbeld, van ongeveer 1,9 miljoen euro in 2000 naar 1,96 in 2005. Met de introductie van het Kunstendecreet kwam daar in één beweging 3,4 miljoen euro bij.

Deze injectie moet het volgens de minister voor de organisaties mogelijk maken om een professionele werking met een internationaal profiel uit te bouwen, en om adequaat in te spelen op de behoeften in het veld.

Beleidsmatig zal er in 2007 aandacht geschonken worden aan de kunstenaarsvergoedingen binnen de structureel gesubsidieerde organisaties. Dit overleg verloopt in samenwerking met de beoordelingscommissie, het IBK, het NICC, het VOBK en het Kunstenloket. Ook zal het beleid samenwerkingsverbanden tussen de erkende organisaties aanmoedigen, die op langere termijn moeten resulteren in een vermindering van de overheadkosten. Deze besparingen moeten toelaten dat de organisaties meer ruimte hebben voor vergoedingen aan kunstenaars.

Op het vlak van de individuele kunstenaar is de sector van de beeldende kunst uniek. Waar de andere kunstvormen een vorm van samenwerking nodig hebben om te bestaan, ontstaat binnen de beeldende

kunst alles vanuit een scheppende kunstenaar die steeds – enkele collectieven daargelaten – zelfstandig werkt. Beeldende kunstenaars werken dus niet binnen een organisatiestructuur waar een werkgever-werknemerrelatie geldt. De vergoedingen die zij voor zichzelf weten te genereren (via opdrachten, tentoonstellingen of galerieverkopen) zijn echter minimaal en volstaan niet om op een professioneel niveau aan de uitbouw van het artistieke oeuvre te werken. Volgende financiële ondersteuning van de individuele kunstenaar blijft van cruciaal belang om de dynamiek, vernieuwing en diversiteit binnen dit veld alle kansen te geven.

De algemene professionalisering van de beeldende kunstsector zal bovendien een stimulerend effect creëren, waardoor ook de kunstcreatie en -participatie een groei zullen kennen. Deze rechtstreekse subsidies – goed voor 706.000 euro in 2006 – bieden aan de kunstenaars tevens de nodige onafhankelijkheid tegenover het bemiddelaarsveld.

De stijging in middelen voor de ondersteuning van beeldende kunstorganisaties moet volgens de minister dan ook zijn tegenhanger krijgen bij de rechtstreekse ondersteuning van beeldende kunstenaars, zodat ook zij hun kunstactiviteit professioneel kunnen blijven aanpakken.

Het veld van de beeldende kunst is volop in transitie en beleeft, dankzij de combinatie van aankomend talent en gevestigde namen, een hoogconjunctuur. Dit is dan ook een ideaal moment voor het beleid om een gestructureerde veldopbouw door te voeren. Hier zullen echter financiële en beleidskeuzes gemaakt moeten worden. Er is m.a.w. een beleidsplan nodig. Om dit beleidsplan voor te bereiden werd in 2005 een werkgroep opgericht, samengesteld uit experts van alle actoren in het beeldende kunstveld. Tegen januari 2007 zal deze werkgroep een voorstel tot beleidsplan voorleggen, met de nadruk op specifieke noden van de sector en een aantal concrete actiepunten. Dit voorstel zal dan verder uitgewerkt worden met het oog op de beschikbare middelen.

- Architectuur en vormgeving

Vanaf 2006 werd de subsidiëring van de sector architectuur en vormgeving geregeld via het overkoepelende Kunstendecreet. Met het ingaan van het Kunstendecreet kunnen nu ook individuele architecten en vormgevers aanvragen indienen voor ontwikkelingsgerichte- en projectbeurzen. Op deze manier

kan ontwerpmatig onderzoek dat zich richt op de culturele waarde van architectuur en vormgeving, ondersteund worden. De eerste aanvragen hiervoor zullen eind 2006 door de commissie architectuur en vormgeving geadviseerd worden.

De beurzen zijn ook een middel om de Vlaamse architectuur en vormgeving te integreren binnen internationale netwerken. Dit is een nieuw instrument dat slechts langzaam bekend wordt binnen de sector.

- Film en audiovisuele kunsten

De minister wijst erop dat met de invoering van het Kunstendecreet alle subsidieregelingen een transversaal karakter hebben gekregen. Alle regelingen zijn nu dus van toepassing op alle kunstsectoren, tenzij het decreet dit expliciet anders vermeldt, zoals de steun aan de audiovisuele creatie, die tot het domein van het Vlaams Audiovisueel Fonds (VAF) behoort. Enkel wat kan losgekoppeld worden van creatie is binnen het Kunstendecreet mogelijk qua ondersteuning aan individuen.

Het is voor het audiovisueel beleid van belang dat duidelijk afgelijnd wordt wat de diverse bevoegdheden van de verschillende subsidiënten zijn, en waar de individuele kunstenaars terecht kunnen. De minister zal deze vraag meenemen in de onderhandelingen over de nieuwe beheersovereenkomst met het VAF. Ook een duidelijke en continue communicatie tussen de administratie en het VAF is nodig teneinde een onderlinge afstemming te bekomen. Een ondubbelzinnige afbakening van bevoegdheden, moet leiden tot meer heldere communicatie over de verschillende mogelijkheden tot subsidiëring. Dit veld is immers in volle ontwikkeling en een aantal spelers is niet altijd goed op de hoogte van de vormen van ondersteuning die beschikbaar zijn.

Voor de organisaties zijn zowel de beslissingsronde van de vierjarige als van de tweejarige erkenningen afgerond. In 2007 zullen enkel nog projectsubsidies toegekend worden.

- Sociaal-artistieke en kunsteducatieve organisaties

In 2007 zal volgens de minister een eerste analyse kunnen worden gemaakt van de opname van sociaal-artistieke en kunsteducatieve organisaties binnen het ruime kader van het Kunstendecreet. Bovendien kunnen organisaties tegen 1 februari 2007 een aanvraag

indienen voor een tweejarige subsidie voor de periode 2008-2009. In september 2006 konden ook opnieuw aanvragen voor projectsubsidies 2007 worden aangevraagd.

In de periode 2007-2009 ontvangen ook een aantal kunsteducatieve organisaties uit de muzieksector een meerjarige subsidie. Aan deze organisaties is een totaalbedrag van 1.865.000 euro op jaarbasis toegekend. Dit is een stijging met ruim 21 percent van de subsidies die binnen het muziekdecreet naar muziekeducatieve organisaties gingen.

1.7. Amateurkunsten: decreetswijziging en semi-professionele initiatieven

Het decreet van 22 december 2000 op de amateurkunsten verving de bestaande regelgevingen van 19 april 1995 en gaf de subsidiëring van het steunpunt een decretale basis. De decreten op de koepels en de politieke vormingsinstellingen werden opgeheven.

In 1999 ontving de amateurkunstensector een bedrag van 2.548.000 euro. Voor 2007 wordt voor deze sector een totaal subsidiebedrag van 6.913.000 euro voorzien, wat t.o.v. 1999 een stijging inhoudt van 171 percent.

Rekening houdend met het extra budget voor de ondersteuning van semi-professionele initiatieven binnen deze sector loopt het budget voor 2007 zelfs op tot 7.413.000 euro of een stijging met 191 percent t.o.v. 1999.

T.o.v. 2006 zal het totale budget voor de amateurkunstensector met meer dan 1.100.000 euro toenemen.

Het decreet van 2000 op de amateurkunsten heeft volgens de minister een open en pluralistisch netwerk tot stand gebracht dat kan inspelen op de talrijke en wisselende behoeften binnen de sector. In de afgelopen beleidsperiode is er heel wat tijd en energie besteed om de overgang naar ontzuiling en krachtenbundeling te realiseren. Globaal gezien heeft dit zeker geleid tot sterkere organisaties. Er blijven echter uitdagingen bestaan, zoals het bieden van een kwaliteitsvolle ondersteuning aan een steeds toenemend aantal aangesloten leden en belangstellenden; de voortzetting van de ontwikkeling naar een grotere zichtbaarheid van de amateurkunsten; het creëren van een draagvlak voor veelbelovende projecten binnen de reguliere werking van de gesubsidieerde amateurkunstenorganisaties (dit gebeurt niet of slechts zeer moeilijk); en een blijvende aandacht voor een

verbreding van de sector (onder meer gerealiseerd via de erkenning van een landelijke organisatie voor de kunstdiscipline 'letteren').

Met de aanpassing van het decreet op de amateurkunsten die op 8 november 2006 werd goedgekeurd (*Parl. St. VI. Parl. 2005-06, nr. 918/5*), wil de minister hieraan tegemoetkomen en wil hij zeker de toekomstige ondersteuning voor verbreding en vernieuwing verankerd zien in de werking van de disciplinaire amateurkunstenorganisaties. Hiervoor worden vanaf 2007 substantieel bijkomende financiële middelen voorzien. De toekenning van deze bijkomende middelen gebeurt per landelijke organisatie op basis van een evaluatie van de voorbije werking, het financieel behoeftenplan van de organisatie en de mate waarin de organisatie inspeelt op de beleidsintenties van de Vlaamse Regering.

Een belangrijk gegeven is ook de hervorming van het voormalige steunpunt Vlaams Centrum voor Amateurkunsten (VCA). Dit krijgt zijn beslag via het verder uitklaren van de bestaande werkingen op de verschillende terreinen en in relatie tot het nieuw opgerichte Forum voor Amateurkunsten. Dit centrum voor overleg, coördinatie en samenwerking wordt verder geoperationaliseerd en krijgt een belangrijke functie in het geheel van de sector van de amateurkunsten. Daarnaast wordt het huis voor de amateurkunsten in Anderlecht een bruisend en veelzijdig platform voor amateurkunsten in Brussel.

Zoals reeds aangehaald wil de minister ten slotte ook een duidelijk nieuw signaal geven met de ondersteuning van semiprofessionele initiatieven. Naast de verhoging van de structurele subsidie-enveloppen wordt aan de sector van de amateurkunsten de volgende jaren nieuwe bijkomende ademruimte gegeven via de gerichte ondersteuning van kwaliteitsvolle amateurkunstenprojecten waarbij de brug wordt gelegd tussen de amateurkunsten en de professionele kunsten. Hiervoor wordt een reglement gemaakt dat vanaf 2007 een eerste toepassing krijgt. Op die manier wordt mee uitvoering gegeven aan de door het regeerakkoord beoogde versterking, verbreding en vernieuwing van deze boeiende en bloeiende sector.

1.8. Circuskunsten: de uitbouw van een volwaardig circusbeleid

Een ander belangrijk aandachtspunt voor 2007 is de uitbouw van een volwaardig circusbeleid. Het circusleven in Vlaanderen kende de afgelopen jaren

een opgang en is opnieuw ‘hip’. Nieuwe vormen van circuskunsten – zoals circus(dans)theater en straattheater – zijn niet meer weg te denken uit het aanbod van talloze festivals en evenementen in Vlaanderen. De verschillende circusateliers en -workshops spreken vele kinderen en jongeren aan. En ook de traditionele tent op het dorpsplein oefent nog steeds een nostalgische aantrekkingskracht uit op jong en oud. Het is deze diversiteit aan circuskunsten die de minister op alle niveaus wil ondersteunen en kansen wil bieden om te groeien naar een divers Vlaams circuslandschap.

Een Vlaams circusbeleid was tot 2003 onbestaande en bleef tot in 2006 beperkt tot de ondersteuning van enkele traditionele nomadische circussen. In de begroting 2006 was hiervoor 150.000 euro voorzien. In 2007 wordt de ondersteuning aan het Vlaams circuslandschap opengetrokken naar de verschillende vormen van circuskunsten en voorziet de minister een nieuw reglement. In totaal wordt voor circusbeleid een bedrag van 820.000 euro uitgetrokken. Dit is een stijging met ongeveer 450 percent t.o.v. 2006. Het is trouwens de bedoeling om in de resterende twee jaar van deze legislatuur, 2008 en 2009, nog bijkomende budgettaire inspanningen te leveren voor de verdere uitbouw van het circusbeleid, en dit via een decreet dat in 2008 operationeel moet worden. Daarnaast moeten andere subsidieregelingen, zoals in de kunsten- en erfgoed domeinen, uiteraard ook open blijven staan voor de ondersteuning van het circusbeleid.

Voor 2007 wordt met een reglement gewerkt voor de ondersteuning van het Vlaamse circuslandschap als opstap naar het nieuwe decreet. Een nieuw reglement zal verdere ondersteuning bieden aan de Vlaamse nomadische circussen met een budget van 200.000 euro. Het is de bedoeling om met deze stijging van 50.000 euro, naast de reeds bekende en betoelaagde circussen, nieuwe circussen aan te trekken.

Er zal voortaan gesubsidieerd worden op basis van in te dienen projecten. Het ingediende project moet getuigen van een inspanning om tot een positief circusimago te komen. Aanvragen kunnen gaan over de verbetering van de algemene kwalitatieve uitstraling van het circus, de spreiding van een circusvoorstelling naar een breed en/of nieuw publiek, de creatie van een nieuwe voorstelling en/of de kwalitatieve omkadering van een voorstelling.

Het reglement zal het ook mogelijk maken een landelijke vzw te financieren voor de verdere uitvoering van het beleid. Hierover lopen hoopgevende gesprekken met CircusVlo, zodat deze landelijke organisatie

in de amateurkunsten een krachtige en volwaardige partner wordt in het circuscentrum. Voor deze uitbouw wordt in 2007 een bedrag van 400.000 euro ingeschreven.

Enkele voorbeelden van mogelijke opdrachten voor deze vzw zijn: een communicatieplan realiseren ten behoeve van de amateur- en semiprofessionele beoefenaars en liefhebbers van de circuskunsten met het oog op de uitstraling en de kwaliteitsverbetering van de circuskunsten in Vlaanderen en het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad; ondersteuning bieden aan amateur- en semiprofessionele beoefenaars door het ontwikkelen en/of aanbieden van (werk)materialen; actief werken aan de uitbouw van 20 circusateliers verspreid over Vlaanderen; het organiseren van publieksgerichte evenementen; een open documentatie- en/of informatiecentrum omtrent circuskunsten realiseren; het organiseren van opleidingscursussen voor docenten in de circuskunsten; de presentatie verzorgen van producties; ruimte bieden voor ateliers, training en creatie; een actieve rol spelen in de ontsluiting van het circuserfgoed; het kennisknooppunt en ankerpunt vormen omtrent circussen; en de organisatie van het jaar van het circusfestival in 2007.

Het reglement voorziet tenslotte in een projectondersteuning voor beurzen voor scholing en stage, de ondersteuning van nieuwe professionele circusproducten en in opleidingen tot docent in de circuskunsten. Voor deze projecten is in de begroting een budget van 220.000 euro voorzien, via basisallocatie 33.80.

1.9. Sociaal-cultureel volwassenenwerk: evaluatie van het decreet

Het decreet van 4 april 2003 betreffende het sociaal-cultureel volwassenenwerk trad in werking op 1 januari 2003. Dit decreet verving de bestaande regelingen van 19 april 1995 en gaf de subsidiëring van het steunpunt een decretale basis. De decreten op de koepels en de politieke vormingsinstellingen werden opgeheven.

In 1999 ontving deze sector een bedrag van 37.716.000 euro. Voor 2007 voorziet de minister een totaal subsidiebedrag van 48.580.000 euro, wat t.o.v. 1999 een stijging inhoudt van 10.864.000 euro.

Na een eerste korte beleidsperiode van twee jaar, is 2007 het tweede jaar van de tweede beleidsperiode, met uitzondering van de Bewegingen. Via een

bepaalde decreetsaanpassing in 2006 heeft de minister geprobeerd om tegemoet te komen aan een aantal verzuchtingen van het werkveld op het vlak van vereenvoudiging en van vermindering van de planlast. Door de aanpassing van het uitvoeringsbesluit werd eenzelfde indiendatum ingevoerd voor de verschillende beleidsdocumenten. Voortaan kunnen de bestuursorganen van een organisatie dus in één beweging verschillende soorten documenten (begroting, jaarplan, financieel verslag en jaarverslag) behandelen en goedkeuren. Dit komt de consistentie in de opvolging van het beleid en de uitvoering van het beleidsplan ten goede.

In 2007 ligt het hoofddaccent op de geplande evaluatie van de uitvoering van het decreet van 4 april 2003, zoals die door de decreetsaanpassing van 2006 voorzien is. Belangrijke aandachtspunten zijn zeker de voorbije beoordelingsprocedures, de decreetverankering van de praktijkgerichte opleidingen, de verdere introductie van de uitdagingen inzake interculturaliseren en de inpassing in het decreet van de subsidiëring van projecten in het raam van het vroegere derde arbeidscircuit. De eerste aanzetten zal de minister nog dit jaar in overleg met de sector aanvaarten. Ze zullen leiden tot een grondige evaluatie van het decreet tegen 30 juni 2007.

Budgettair betekent dit dat er voor 2007 een voorzichtige koers wordt aangehouden wat, behalve de indexaanpassing, resulteert in een bestending van de situatie van 2006. Het totale krediet voor 2007 bedraagt 21,4 miljoen euro voor de verenigingen, 3,6 voor de bewegingen, 20,3 voor de instellingen, en 1,4 voor het steunpunt. Deze kredieten worden voor 2007 ook uitgesplitst over vier nieuwe basisallocaties (basisallocaties 33.08, 33.09, 33.10 en 33.11). Hierdoor wordt tegemoet gekomen aan de vraag tot grotere transparantie in de aanwending van deze kredieten.

1.10. Lokaal cultuurbeleid: verdere groei met oog voor evaluatie

In 1999 werden er in het kader van het lokaal cultuurbeleid enkel subsidies uitgekeerd aan bibliotheken en cultuurcentra op basis van twee aparte decreten. Op deze manier ontving de sector van het lokaal cultuurbeleid in 1999 een bedrag van 50,2 miljoen euro.

In 2001 werden bovengenoemde sectoren geïntegreerd in een nieuw decreet op het lokaal cultuurbe-

leid dat veel ruimer gaat dan enkel de bibliotheken en de cultuurcentra. Voor 2007 voorziet de minister voor het lokaal cultuurbeleid een totaal subsidiebedrag van 90,2 miljoen euro, wat t.o.v. 1999 een stijging inhoudt in absolute cijfers met 40,6 miljoen euro, of bijna 81 procent.

De dynamiek als gevolg van dit decreet weerspiegelt zich niet alleen in de stijging van het krediet op de Vlaamse begroting maar ook in het aantal gemeenten dat volwaardig is ingestapt in alle onderdelen van het decreet: sinds 1 januari 2002 zijn er dat reeds 204 van de in totaal 327 Vlaamse en Brusselse gemeenten. Bij 195 gemeenten is momenteel een gesubsidieerde cultuurbeleidscoördinator aan de slag.

Daarnaast beschikken er van de 308 Vlaamse gemeenten 299 over een door de Vlaamse overheid gesubsidieerde bibliotheek. In het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest hebben 15 van de 19 gemeenten een Nederlandstalige bibliotheekvoorziening. Het lijkt dus niet langer onmogelijk dat er in elke gemeente van het Brusselse Gewest een degelijke Nederlandstalige openbare bibliotheekvoorziening zal operationeel zijn. In 63 gemeenten is er een door de Vlaamse overheid gesubsidieerd cultuurcentrum.

Deze cijfers maken duidelijk dat het decreet zijn start niet heeft gemist en op het terrein heel wat in beweging heeft gezet. De minister durft dit decreet dan ook te bestempelen als één van de grote verwezenlijkingen in het cultuurbeleid van de afgelopen decennia. Voor 2007 en ook voor de volgende jaren van de beleidsperiode voorziet de minister dan ook opnieuw de nodige financiële middelen om de verdere uitvoering van dit decreet te verzekeren.

In 2006 werd reeds een decreetswijziging doorgevoerd met het oog op een vermindering van de planlast van de gemeenten. Een belangrijk nieuw uitgangspunt hierbij is dat in de nieuwe gemeentelijke beleidsperiode voortaan wordt vertrokken van één geïntegreerd cultuurbeleidsplan, dat zowel het algemene cultuurbeleid als de bibliotheek en het cultuurcentrum omvat.

In 2007 wil de minister komen tot een verdere evaluatie van het decreet, met de volgende aandachtspunten: een vereenvoudiging van de regelgeving via het schrappen van bepalingen die niet meer van toepassing zijn en met het oog op een verdere vermindering van plan- en administratieve lasten en de aansluiting op het gemeentedecreet; het aanpassen van de regel-

geving voor variabele subsidies voor de cultuurcentra met het oog op een eenvoudige, billijke en transparante regeling; het verhelderen van de opdrachten van het streekgericht bibliotheekbeleid.

In de marge van het decreet wil de minister nog beklemtonen dat er in 2007 specifiek voor de sector van de openbare bibliotheken vooral aandacht zal zijn voor: het verder operationaliseren van Open Vlacc, het centraal bibliografisch achtergrondbestand voor de bibliotheeksector, als een toekomstgericht en ‘open’ systeem dat op termijn toelaat om in te spelen op de uitdagingen waarmee de bibliotheeksector zal worden geconfronteerd. Open Vlacc wordt eveneens de basis voor de aanmaak van een catalogus binnen de provinciale bibliotheeksystemen; het uitwerken van een concept voor de ‘digitale bibliotheek Vlaanderen’, voor de verdere uitbouw van de bibliotheken voor gedetineerden en voor het bibliotheekwerk voor blinden en slechtzienden.

Tot slot keert de minister terug naar het beeld van het huis in het dorp. Sommige stukken zijn al behoorlijk verbouwd en gerenoveerd. Andere stukken zullen tijdens de volgende twee jaren worden aangepakt. Voor alle aanpassingen werden zware budgettaire inspanningen geleverd. Tegen het einde van deze legislatuur zal het cultuurbudget over een periode van tien jaar zijn verdubbeld.

II.2. ALGEMENE BESPREKING VAN DE BELEIDSBRIEF EN DE UITGAVENBEGROTING CULTUUR

2.1. Standpunt van de heer Erik Arckens

De heer *Erik Arckens* feliciteert de minister met de opmaak van de beleidsbrief. Het belang van cultuur binnen de economie en de samenleving mag niet worden onderschat. Dit blijkt uit het artikel van Karl Van den Broeck over kunst en economie in *Knack*, en uit een Europese studie die stelt dat er op dit ogenblik een kleine zes miljoen mensen in de culturele sector werken, wat overeenkomst met 3,1 percent van alle banen. Dat is meer dan het geïnvesteerde bedrag. De heer Arckens waarschuwt echter voor een te eenzijdige economische benadering van cultuur. Van 1999 tot nu is het cultuurbudget verhoogd van 222 miljoen euro tot ruim 400 miljoen euro. Deze groei zal echter niet blijven duren, ondanks goede initiatieven als Cultuurinvest en de taxshelter. Deze instrumen-

ten kunnen het beleid steunen, maar zijn niet alleen zaligmakend.

Het Kunstendecreet heeft een en ander in een degelijke vorm gegoten. Daartegenover staat verantwoordelijkheid tegenover de Vlaamse gemeenschap die voor de subsidies zorgt. De spreker steigert als hij Luc Perceval hoort zeggen dat liefhebbers van amateurkunsten niets te zoeken hebben in het Toneelhuis. De kunstensector haalt zijn neus op voor de brede cultuur, ook al is volgens de spreker voldoende bewezen dat kwaliteit en toegankelijkheid elkaar niet tegenspreken. In dat opzicht is de spreker het eens met de uithaal van Marc Reynebeau naar de “zelfvoldane middenklasse die het voor het zeggen heeft in de cultuur en de media”. De spreker weigert zich neer te leggen bij de pretentie van stadstheaters en hun artistieke directeurs die kunst en cultuur politiseren op kosten van de belastingbetaler. Hij verbaasde zich dan ook over het gebrek aan steun van de andere commissieleden voor zijn met redenen omklede motie over de communicatie aan de bevolking wat het subsidiebeleid in de kunstensector betreft en het primaat van de politiek (*Parl. St. VI. Parl. 2006-07, nr. 958/1*). De spreker vermoedt dat de reden daarvoor eerder te vinden is in de politieke kleur van de indiener, dan in de inhoud van de motie.

Minister *Bert Anciaux* wijst erop dat het primaat van de politiek hand in hand moet gaan met voldoende voorafgaand overleg met de betrokken actoren. Voor de heer *Steven Vanackere* was net de verwijzing naar het primaat van de politiek de reden waarom zijn fractie deze motie niet kon goedkeuren.

De heer *Erik Arckens* feliciteert de minister met de manier waarop hij beleidsvisie en de begrotingsaanpassingen in één geheel heeft gegoten. Dat komt de transparantie alleen maar ten goede.

De ontwikkelde beleidsvisie is goed indien het de bedoeling is van de minister om een zo groot en verscheiden mogelijk aanbod te realiseren voor een zo groot mogelijk aantal mensen. Hij wijst de minister echter op enkele contradicties. Het kleine kunsthuis Arte – dat tegenover de KVS staat – bevredigt tot nog toe onbevredigde behoeften in Brussel. Arte brengt meer volkse cultuur. Velen vragen zich echter al af waarom een en ander niet in de KVS kan plaatsvinden. Waarom kan een stadstheater met twee ruimtes experimenteel theater niet combineren met volkse opvoeringen? Waarom wordt een aantal kerntaken doorgeschoven naar een kleiner gezelschap als Arte?

De *minister* ziet daar geen tegenstelling in. Arte is een aanvulling. Het zou hem wel plezieren mocht de KVS nu en dan meer toegankelijk theater brengen, maar hij benadrukt dat het zijn taak niet is om de KVS-programmatie op te stellen.

De heer *Erik Arckens* wijst de minister vervolgens op het dubbel gebruik van het woord cultuur in het hoofdstuk over participatie en interculturaliteit. Hij is het eens met de bewering van de minister dat participatie doorvoeren belangrijker is dan erover spreken. In dat opzicht begrijpt hij niet wat een stimulerend participatiebeleid en cultuur te maken hebben met interculturaliteit. Cultuur in de zin van interculturaliteit heeft te maken met cultuur van mensen met etnisch diverse oorsprong. Dat staat los van cultuur als participatiebeleid.

Al even gevaarlijk vindt de spreker het opleggen van diversiteit door middel van diversiteitsplannen. Hij staat niet achter het idee om mensen van etnisch diverse origine op te nemen in de culturele sectoren. Dit kan immers een normaal verloop kennen in een zelfstandig evoluerende maatschappij. Dat heeft niets te maken met de internationalisering of de internationale uitstraling van de Vlaamse cultuur. Het participatiedebat moet breder gevoerd worden. Er komen allerhande aspecten bij kijken die los staan van de beleidsbrief.

De heer *Arckens* vraagt concrete informatie over de toestand van de orkesten en koren. Er is aangekondigd dat rond deze periode een oplossing zou voorgesteld worden voor de opera en zijn relatie met de steden. Is fusie nog een optie?

Het Vlaams Audiovisueel Fonds zit volgens de heer *Arckens* op het goede spoor. De commerciële inbreng hoeft niet noodzakelijk te leiden tot commerciële films. Ook niet commerciële films kunnen commercieel gesteund worden. Taxshelter, Cultuurinvest en overheidssteun kunnen gecombineerd worden. Ondanks de verschillende dynamiek vullen ze elkaar aan.

De spreker vraagt naar de stand van zaken in het Flagey-dossier, waar enkele jaren geleden veel geld voor werd vrijgemaakt. Flagey viel aanvankelijk onder het Brusselfonds. Dit jaar zou het onder het Kunsten-decreet vallen. De beoordelingscommissie Muziek heeft geen gunstig oordeel uitgesproken over Flagey en zijn cocommunautaire werking. De spreker vraagt de minister een en ander te verduidelijken. Blijft het

VRO-VRK in Flagey? Wat met de kritiek van de beoordelingscommissie Muziek? Blijft de minister kiezen voor een cocommunautaire oplossing? Wil de minister nog werk maken van een defederalisering van de Munt en het Bozar? Hoe verlopen de contacten met de Franstalige Gemeenschap?

2.2. Standpunt van de heer Jos Stassen

De heer *Jos Stassen* citeert de voormalige Duitse politicus Joska Fischer: “Met mij verlaat de laatste rock-'n-roll de politiek. Nu blijft alleen nog de playbackgeneratie over.” Volgens de spreker is minister *Anciaux* tegelijk rock'n roller en playbaker. In 1999 is de heer *Stassen* samen met minister *Anciaux* begonnen met enkele nieuwe lijnen in het cultuurbeleid: de ontzui-ling en aandacht voor achtergebleven sectoren. De periode 1999-2004 beschouwt de spreker als rock-'n-roll. Het huidige beleid is grotendeels playback van het vorige, en bevat slechts enkele nieuwe elementen: interculturaliteit, cultuurindustrieën en circusbeleid.

De discussie over het primaat van de politiek is al enkele keren gevoerd. De spreker gelooft nog altijd in de twee modellen van cultuurbeleid: de overheid trekt zich helemaal terug of de overheid deelt de verantwoordelijkheid met beoordelingscommissies. In dat laatste model heeft de minister het laatste woord. Veel opiniemakers stellen het voor alsof de minister in dat tweede model amper luistert naar de beoordelingscommissies. Hij doet dit echter wel, en wijkt slechts zelden af van de gegeven adviezen. De denkwijze van het Vlaams Belang, met een onvoorwaardelijk primaat van de politiek is erg gevaarlijk.

De heer *Erik Arckens* merkt op dat hij de minister louter en alleen uit principe steunt, zelfs vanuit de oppositie. De minister moet het laatste woord hebben. De huidige minister volgt inderdaad het overgrote deel van de beoordelingen. Enkel met de beoordelingscommissie Muziek is er heisa ontstaan. De spreker heeft zijn bedenkingen bij het feit dat de heer *Stassen* zich achter de kritiek van de beoordelingscommissie schaaft.

De heer *Jos Stassen* wijst op de context waarin de discussie gevoerd wordt. Tien jaar geleden werden beleidsadviezen gevolgd. Nu is dat anders. Een aantal sectoren zijn autonoom. Een aantal andere sectoren beslist mee. De discussie over het primaat van de politiek is al lang gevoerd. De minister neemt immers de eindbeslissing. Het parlement ondervraagt de minis-

ter, en de sector mag kritiek leveren. Het standpunt van het Vlaams Belang is echter gevaarlijk omdat het primaat van de politiek ongenueanceerd en ongelimiteerd wordt opgehemeld.

Wat de stadstheaters betreft, meent de heer Stassen dat moet worden nagedacht over hun opdracht, de publiekswerking en de personeelswerking. De stadstheaters hebben een enorme evolutie meegemaakt. De plaats die ze verloren hadden, hebben ze opnieuw ingenomen. Het zijn opnieuw dynamische gezelschappen. De structurele vraag die nu rijst is of ze nog een gezelschap zijn of een kunstencentrum. De minister moet volgens de spreker niet oordelen over de intendant of artistieke directeur, maar wel over de rol van een stadstheater. Naar aanleiding van de laatste ronde in de podiumkunsten is de discussie gestart over de plaats van kinder- en jeugdtheater. De spreker wil de discussie nog eens overdoen. Moet er een afzonderlijke lijn getrokken worden? Maakt dat deel uit van het algemene beleid?

Het decreet op het sociaal-cultureel werk is verregaand en daardoor niet gemakkelijk realiseerbaar. De aangekondigde decreetsevaluatie moet goed worden voorbereid met de sector als het meer wil zijn dan een louter cijfermatige evaluatie.

2.3. Standpunt van de heer Steven Vanackere

De heer *Steven Vanackere* is tevreden dat zijn opmerkingen over de tekortkomingen van de beleidsbrief 2006, op het niveau van respect voor het Reglement van het Vlaams Parlement geresulteerd hebben in een perfecte beleidsbrief 2007. Dat is niet alleen nodig voor het comfort van de parlementsleden maar voor een betere bekendmaking van het beleid bij het grote publiek. De beleidsbrief moet niet alleen cijfers bevatten, maar ook een overzicht van de uitvoering van de moties en resoluties van het Vlaams Parlement, een link met het regeerakkoord, met de beleidsnota, en een aantal prognoses. Dergelijke gegevens zorgen voor een zakelijke en objectieve discussie.

In de nauwkeurige beleidsbrief vallen de lacunes fel op. De heer Vanackere mist onder meer aandacht voor het kerntakendebat en de complementariteit tussen het beleid van de Vlaamse overheid en de steden. In 2007 treden de nieuwe schepencolleges aan. Het ideale moment dus om een gesprek te voeren met de lokale besturen en in het bijzonder de centrumsteden. Vaak krijgen zij een supplementaire rol toebedacht.

De spreker betreurt dat er in de beleidsbrief weinig concreets staat over de accenten die de minister wil leggen in het kerntakendebat. Dat zou de dialoog met de nieuwe schepenen vergemakkelijken.

De heer Vanackere verwijst naar het CD&V-standpunt dat Vlaanderen voor een aantal beleidsoplossingen kan bekeken worden als één grote stad, met de bestaande steden als grote wijken. Om Vlaanderen duidelijk te positioneren in het Europa van de regio's moet het zijn sterkste troeven uitspelen. Cultuur is dat steeds meer. Het concept cultuurstad Vlaanderen laat de steden toe om complementair te werken in plaats van te concurreren. De huidige concurrentie is onproductief en helpt noch de cultuursector, noch de participatie van de bevolking. De spreker rekent op de steun van de minister.

Brussel moet zeker deel uitmaken van dergelijk project. Dat vermijdt trouwens dat het project provinciaal wordt. Brussel is de grootste stad van Vlaanderen, en kan een brug met Europa en de rest van de wereld vormen. Dat is ook voor Brussel belangrijk, want zonder Vlaanderen is het immers niet in staat om een echt cultuurbeleid te realiseren. Ook de buurregio's in Frans-Vlaanderen en in Nederland kunnen deel uitmaken van het project.

CD&V blijft dus pleiten voor een afsprakennota tussen de Vlaamse Regering en de centrumsteden, waarin de nodige engagementen worden genomen en middelen worden overgedragen zodat de steden een volwaardig en complementair cultuurbeleid kunnen voeren. Extra verantwoordelijkheden moeten zeker gepaard gaan met extra middelen. Het mag evenmin de bedoeling zijn dat een bepaald niveau rijker wordt. De enige die rijker mag worden, is de participant aan het cultuurbeleid.

Volgens de heer Vanackere ontbreekt in de beleidsbrief ook een echte beleidsvisie op de grote instellingen. De grote instellingen zijn erg belangrijk voor het stedelijke en het Vlaamse cultuurbeleid. Vorig jaar sloten ze beheersovereenkomsten af. Hun dotaties voor de komende jaren werden vastgelegd, maar bijna allemaal komen ze klagen over financiële moeilijkheden en een gebrek aan zekerheid over hun infrastructuur. Klagen kan een strategie zijn, maar de spreker heeft de indruk dat de problemen reëel zijn. Er zijn nochtans niet zoveel mogelijkheden om dit op te lossen: meer financiële middelen, concrete hulp voor de infrastructuur en meer doeltreffende samenwerking. Het voorstel van resolutie van 12 juli 2006

betreffende de culturele instellingen van de Vlaamse Gemeenschap bevat die drie elementen (*Parl. St. VI. Parl. 2005-06, nr. 878/5*).

Bij de andere beleidsopties maakt de heer Vanackere enkele kanttekeningen. Hij deelt het geloof niet van de minister in de maakbaarheid van de samenleving en het primaat van de politiek. Het doet hem trouwens plezier dat de heer Stassen zich voor het eerst als een conservatief bekent. Een conservatief is in Vlaanderen vaak een scheldwoord. De spreker herkent zichzelf als conservatief. Een conservatieve politicus onderscheidt zich meer door de methoden dan door de doelstellingen. In Vlaanderen is er echter een enorme begripsverwarring. Een conservatief is niet per definitie iemand met rechtse doelstellingen. Er bestaan bijzonder veel sociale of linkse conservatieven. Die streven naar een solidaire samenleving, maar zijn tegen revolutionaire methoden en een 'stop-and-go-politiek'.

Volgens de *minister* staan revolutionaire ideeën niet gelijk met een stop-and-go-politiek.

De heer *Steven Vanackere* repliceert dat een conservatief van geen van beide houdt, maar wel van geleidelijke methoden die respect hebben voor wat er al bestaat. Hij gaat ervan uit dat het bestaande, hoe laakbaar soms ook, ontstaansredenen heeft. Een conservatief is bescheiden over wat de politiek vermag. Dat wil echter niet zeggen dat de doelstellingen bescheiden zijn. De spreker deelt niet het pessimisme van de heer Stassen die meent dat het primaat van de politiek tot extreme toestanden kan leiden. De dialoog tussen politici, de minister en de culturele wereld zou dan geschrapt worden. De culturele wereld is echter ruimer dan alleen de producenten, ook het publiek of het potentiële publiek hoort daartoe. Het klopt dat de culturele wereld niet alleen moet beslissen over de verdeling van de middelen. Dat moet gebeuren door een arbiter die naar de volledige culturele wereld geluisterd heeft. De visie van de heer Arckens is volgens de spreker te bipolair: de middelen worden verdeeld door de beoordelingscommissies of door de minister. Het verhaal is genuanceerder, lees conservatiever. De minister, gecontroleerd door het parlement, krijgt het laatste woord, na voldoende overleg te hebben natuurlijk.

De heer *Erik Arckens* wil uitgaan van de bestaande toestand. Er zijn blijkbaar strubbelingen tussen beoordelingscommissies, de organisaties die ze moeten beoordelen en politici. Beschotten plaatsen tus-

sen die drie niveaus is onmogelijk. Om te vermijden dat de beoordelingscommissies vastroesten, zouden ze eens een andere discipline kunnen beoordelen of anders samengesteld zijn.

De spreker vindt wel degelijk dat de minister moet luisteren naar de beoordelingscommissies, maar hij moet knopen durven doorhakken, in de geest van het Kunstendecreet. De heer Stassen heeft, zo stelt hij, die redenering aangegrepen om het alleenrecht van de minister te poneren als een denkspoor van Vlaams Belang. Daarmee is de discussie gesloten. Impliciet zegt hij daarmee dat er misschien ooit een Vlaams Belanger minister van Cultuur kan worden en dat die nooit rekening zal houden met beoordelingscommissies.

De heer Arckens merkt een diversiteit aan strekkingen: links en rechts, progressief en conservatief. Arbeiders zijn dikwijls op economisch vlak links en op cultureel en sociaal vlak rechts. De heer Verstrepen geeft zich bijvoorbeeld uit voor progressief rechts. Dat verrijkt het spectrum. Er bestaat echter wel degelijk zoets als een conservatieve revolutie. Daarover is trouwens een boek verschenen, een doctoraatscriptie over de Weimarrepubliek.

De maakbaarheid van de samenleving is volgens de heer Arckens een progressief begrip. Er zijn geen linksen in Vlaanderen, enkel progressieven. De enige uitzondering is Mark Grammens. Op dit ogenblik is progressief de cultuur van het kapitalisme. De mening van de heer Arckens wordt gestaafd door tal van boeken. De kern van links zijn is streven naar een maatschappelijke en sociaaleconomische revolutie.

De heer *Steven Vanackere* wil deze discussie sluiten en overgaan op het begrip interculturaliteit, dat net als participatie een belangrijke beleidsdoelstelling is. Het participatiedebat is inderdaad ruimer dan interculturaliteit. De participatie van mensen in armoede, van gedetineerden, van gehandicapten die niet op een vergelijkbare manier toegang kunnen krijgen tot het cultuuraanbod, is even belangrijk. CD&V is het eens met het interculturaliseren maar dat moet concreet gemaakt worden aan de hand van doelstellingen voor het beleid en de cultuurproducenten. Vaak vergist de politieke wereld zich in wat hij vermag. CD&V pleit dus voor streefcijfers en gecontroleerde inspanningsverbintenissen. Elke actor moet aantoonbaar bezig zijn met het halen van het resultaat, namelijk een betere en bredere participatie, en bijdragen aan interculturaliteit. De inspanningen mogen echter

niet verward worden met resultaatsverplichtingen of quota. Die zijn te repressief en te verengend. De aanwezigheid van een bepaalde persoon in een raad van bestuur mag niet verward worden met het ernstig bezig zijn met de fundamentele werking in de richting van meer interculturaliteit. Het gaat niet op om organisaties die minder goed werken, enkel omdat ze iemand met een vreemd klinkende naam in de raad van bestuur hebben, toch te belonen.

De CD&V-fractie blijft ook geloven in het belang van de zelforganisaties. De heer Vanackere vraagt respect voor de vrijheid van vereniging.

De link tussen cultuur en onderwijs mag niet beperkt worden tot een betere aansluiting op de arbeidsmarkt. Persoonlijkheidsvorming is ook een belangrijk aspect.

Vervolgens gaat de heer Vanackere in op de hervorming van de bovenbouw van de culturele sector en de organisatie van de steunpunten. Zijn fractie ondersteunt het idee om te onderzoeken wat daar verbeteren kan. Zij dringt erop aan de klanten op een wetenschappelijk onderbouwde manier te ondervragen over wat zij van het steunpunt vinden. De zelfanalyse van de steunpunten volstaat immers niet.

Maar de heer Vanackere heeft ook gemerkt dat de minister tegelijk de uitbouw aankondigt van nieuwe steunpuntachtigen. Hij noemt het kennisknooppunt islam, het kennisknooppunt interculturaliteit, een nieuw steunpunt beleidsrelevant onderzoek, de inzet van het bestaande steunpunt vrijwilligerswerk in de culturele sector, het kennisknooppunt en ankerpunt circussen. De heer Vanackere waarschuwt voor dweilen met de kraan open.

Zijn fractie wenst dat in elke beheersovereenkomst een duidelijke opdracht voor het steunpunt wordt vastgelegd in termen van output, dat wil zeggen zichtbare resultaten. De werking van elk steunpunt moet gemonitord blijven en het moet ook duidelijk zijn dat een steunpunt geen buitendienst is van de administratie. In het algemeen zijn beheersovereenkomsten goede instrumenten als ze beantwoorden aan een aantal goede criteria. Hij verwijst naar zijn eerdere verklaringen daarover.

De heer Vanackere vraagt tevens verduidelijking bij de uitvoering van de VIA-akkoorden. Er is nog steeds twee tot drie jaar achterstand in de uitbetaling van de subsidies die in het kader van VIA1 en 2 moeten worden uitbetaald aan de organisaties. In het programmadecreet bij de budgetcontrole 2006

werd een voorschottenregeling goedgekeurd, maar het noodzakelijke uitvoeringsbesluit daarvoor is er helaas nog steeds niet.

Vanaf 2007 start ook het onderdeel uitbreidingsbeleid inzake tewerkstelling van VIA, maar daarover leest men in de beleidsbrief niet zo veel, tenzij in een aantal passages waar de minister melding maakt van de toewijzing van VIA-kredieten aan verschillende basisallocaties. Gaat het daarbij om de VIA-subsidies die bedoeld zijn voor het uitbreidingsbeleid inzake tewerkstelling? En hoe beantwoordt dat aan de voorwaarden inzake het creëren van extra tewerkstelling in overleg met het middenveld, die in VIA aan deze gelden werd gekoppeld? Het is immers niet de bedoeling dat de minister die subsidies gebruikt voor zijn regulier beleid.

De heer Vanackere hoopt op een snelle vooruitgang in het dossier van de planlastvermindering. Voor de lokale besturen werd al een decreet daarover goedgekeurd. De minister kondigde aan dat hij hetzelfde wou doen voor verenigingen en organisaties. Maar blijkbaar zit men nog slechts in de fase van het in kaart brengen van de planlast.

De spreker sluit zich aan bij de vragen van de heer Arckens over Cultuurinvest. Als Brusselaar hoopt hij op de bevestiging dat de cultuurindustrieën met een focus op de Vlaamse Gemeenschap daar op dezelfde manier ondersteund kunnen worden als in Vlaanderen.

Een laatste opmerking van de heer Vanackere betreft de kunsteducatie. In de beleidsnota werd kunsteducatie genoemd als hét voorbeeld voor een geïntegreerd cultuurbeleid. Toch heeft het lid soms de indruk dat dit in de realiteit niet altijd het geval is. Hij merkt in de verschillende sectoren nog een zekere weerstand tegen wat sommigen zien als een koekoeksjong, dat in elk sectordecreet is ingebroken. Hij hoort dat onder meer bij sociaal-cultureel volwassenenwerk en het jeugdwerk, zelfs bij de mensen die gericht zijn op het Kunstendecreet. Ze zijn namelijk bezorgd over de kosten ervan. Een afstemming met het deeltijds kunstonderwijs en met de amateurkunstensector is er niet gekomen. Hij pleit daarom voor een debat met de hele sector over deze integratie, zodat het beleid inzake kunsteducatie breder gedragen wordt.

2.4. Standpunt van de heer Johan Verstreken

De heer *Johan Verstreken* wil het hebben over het internationaal cultuurbeleid. Zo staat er in de

beleidsbrief niets vermeld over de erfgoedprojecten met internationale uitstraling. En waarom is het pas opgerichte Europees Verbindingsagentschap niet bevoegd voor culturele aangelegenheden? Hij blijft ook enigszins op zijn honger wat betreft het verder uitdiepen van het cultureel verdrag met Nederland, en heeft de indruk dat dit instrument onvoldoende wordt gebruikt. Ook in de Nederlandse Taalunie laat men kansen liggen. Sinds januari 2005 is Suriname volwaardig lid van de Taalunie wat enorm veel kansen biedt tot samenwerking, maar opnieuw staat hierover niets in de beleidsbrief. De CD&V-fractie is wel tevreden over de budgetverhoging van 25.000 euro voor de Brakke Grond en over de uitvoering van de bouwplannen van de Buren. Over de samenwerking Vlaanderen-Nederland, die historisch en taalkundig toch kan bogen op sterke merites, wil zij met de minister een grondig debat voeren, op basis van een nota met zijn beleidsintenties.

Inzake cultuur en toerisme leest de heer Verstrepen in de beleidsbrief dat overleg moet gepleegd worden met de minister van Toerisme. Aan de dossiers die de minister in dit verband opnoemt, wil de heer Verstreken graag nog de uitvoering van het decreet reisbureaus en de voorbereiding van het zogenaamde koepeldecreet voor alle logiesvormen toevoegen. Beide decreten hebben een belangrijke impact op de werking van de organisaties die onder zijn bevoegdheid ressorteren.

De heer Verstreken benadrukt dat het audiovisuele in onze samenleving erg belangrijk is. De overheid moet daar rekening mee houden in alle beleidsdomeinen. Vooral in het onderwijs is er nog een belangrijke weg af te leggen, want audiovisuele vorming is meer dan filmonderwijs. Zijn fractie is zeer tevreden dat het audiovisuele beleid werd ondergebracht in het Kunstendecreet, maar in de beleidsbrief kondigt de minister in het hoofdstuk Film en audiovisuele kunsten eigenlijk alleen een paar intenties aan waarmee enkele verzuchtingen van de filmproductiesector zullen worden gelenigd. Het betreft Cultuurinvest, een nieuwe beheersovereenkomst met noodzakelijke dotatieverhoging voor het Vlaams Audiovisueel Fonds, en enkele zeer vage – en volgens het steunpunt IAK discutabele- distributie – en exploitatie-incentives en automatische steunmaatregelen. Aan welke incentives en maatregelen denkt de minister daarbij?

De spreker wil er in ieder geval op aandringen dat de minister die maatregelen uitwerkt in nauw overleg met de betrokkenen zelf, en wil daarbij nog enkele bedenkingen meegeven. Distributie-incentives en exploitatie-incentives zijn beslist nuttig voor wie han-

del drijft in audiovisuele producten, en de sector kan beslist wat hulp gebruiken. Maar het zijn economische maatregelen ter ondersteuning van een sector; geen culturele maatregelen ter ondersteuning en bevordering van de audiovisuele cultuur in Vlaanderen. De CD&V-fractie geeft bovendien de voorkeur aan maatregelen die de bijdrage van film en audiovisuele kunsten aan het maatschappelijk weefsel in Vlaanderen kunnen versterken en die van film meer maken dan handelswaar voor consumptie en vrijetijdsbesteding.

De heer Verstreken steunt de minister waar deze werk wil maken van participatie, diversiteit en internationalisering. Het lijkt de CD&V-fractie belangrijk om te onderzoeken welke rol film en audiovisuele kunsten kunnen spelen in socioculturele omgevingen, lokale netwerken en openbare mediatheken. De overheid kan initiatieven nemen om een meer gediversifieerde beschikbaarheid van audiovisueel materiaal mogelijk te maken. Daarbij wordt vooral gedacht aan documentair beeldmateriaal dat immers veel minder in de sfeer van entertainment en vrijetijdsbesteding thuis hoort en ook als handelswaar minder lucratief is. Dat lijkt een uiterst belangrijke bijdrage tot diversiteit en participatie. Het zijn thema's waarover nagedacht moet worden en waar werk van gemaakt moet worden. De fractie pleit daarom voor meer overleg met alle geledingen van het audiovisuele werkveld. De spreker noemt de filmmakers, de vertoners, de educatiewerkingen, het vormingswerk, de erfgoedwerkers, de bibliotheken, de onderzoekers en de omkaderende en ondersteunende werkingen.

Op initiatief van het Initiatief Audiovisuele Kunsten (IAK) werkt de Universiteit Antwerpen Management School (UAMS) thans aan een landschapsbeschrijving van het audiovisuele werkveld in zijn geheel. CD&V hoopt dat de minister dit instrument zal gebruiken om het audiovisueel beleid breder te concipiëren.

2.5. Standpunt van de heer Stefaan De Clerck

De heer *Stefaan De Clerck* gaat in op het Vlaams architectuurbeleid en het Vlaams Architectuur Instituut (VAI). Architectuur is belangrijk en Vlaanderen onderscheidt zich door aan dat aspect veel kansen te geven. De Vlaamse bouwmeester en het VAI verdienen alle steun. Sinds 2006 maakt het architectuurbeleid deel uit van het Kunstendecreet. Zijn fractie steunt de vraag naar een apart budget voor de publiekswerking van het VAI.

Wat de danssector betreft, scheert Vlaanderen op international vlak hoge toppen. De spreker dringt dan ook aan op een structurele oplossing van het gebouwprobleem van Parts, al of niet in overleg met andere partners en de privésector.

De heer De Clerck informeert naar het onderzoeksrapport over de benchmarking SMAK-MuHKA van professor De Brabander, en verwijst daarbij naar zijn eerdere schriftelijke vragen over het voorleggen aan de commissieleden van studies in het kader van de openbaarheid van bestuur.

Minister *Bert Anciaux* belooft de genoemde studie te bezorgen. Hij verduidelijkt meteen dat de conclusies ervan niet noodzakelijk gelijk staan met beleidsconclusies, wat door het lid wordt erkend.

De heer *Stefaan De Clerck* wijst erop dat volgend jaar op Europees niveau de opvolgers van de Interregprogramma's starten. Daarvoor worden grote budgetten ter beschikking gesteld na onderhandelingen tussen België en Europa. Het komt er in het kader van de internationale samenwerking op aan om interessante projecten in te dienen. Hiervoor zijn in het grensgebied Vlaanderen-Wallonië-Frankrijk reeds tal van culturele initiatieven genomen. Hoe kan de administratie de indiening van de dossiers ondersteunen? De projecten worden immers gesubsidieerd op verschillende niveaus, waarbij ook Vlaanderen een rol speelt. Men kan in deze context met beperkte middelen zeer veel realiseren voor musea, schouwburgen, dansorganisaties, kunstencentra, tentoonstellingen enzovoort. Hij dringt aan op een methodiek die een garantie kan bieden aan de initiatiefnemers, want dit is het middel bij uitstek om een culturele dynamiek te stimuleren.

Tot slot verwijst de heer De Clerck naar de biculturele instellingen als PSK, Bozar, de Munt enzovoort. Hoe maken we ze performanter en hoe kunnen we Vlaanderen meer bij de dossiers betrekken? Is de ervaring met Flagey voor herhaling vatbaar of heeft de Vlaamse Regering andere opties voor ogen? Het zou goed zijn als Vlaanderen, los van de andere communautaire kwesties, over de bicommunautaire instellingen een eenduidig standpunt zou innemen. De vraag is daarbij hoe scherp een goed beheersbaar plan voor de bicommunautaire instellingen kan worden gesteld.

De heer *Bart Caron* wil de minder belichte aspecten van de beleidsbrief benadrukken. Ze vormen een belangrijke vooruitgang voor het cultuurbeleid in Vlaanderen. Amateurkunsten en semiprofessionele kunstenaars krijgen samen meer dan een miljoen euro extra. De waardering van de volkscultuur is

ongeëvenaard. De stijgende budgetten van de musea, inclusief het kasteel van Gaasbeek zijn belangrijk. De inspanningen voor individuele kunstenaars krijgen echter te weinig aandacht, zelfs van de sector zelf. Tot slot zijn er de middelen voor diversiteit en interculturaliteit. Sp·a-Spirit steunt die accenten.

2.6. Antwoord van de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel

Minister *Bert Anciaux* is het eens met de stelling dat cultuur vele banen creëert, maar alleen dat feit volstaat niet als argumentatie. Hij stelt dat een stevige groei van de middelen inderdaad een even grote maatschappelijk return vereist, hoewel ook dat niet de enige voorwaarde mag zijn. Kunst moet naar zijn mening ook onvoorwaardelijk kunst kunnen zijn.

Over de zogenaamde contradictie tussen KVS en theater Arte herhaalt hij dat er een bijkomende noodzakelijke vraag is en niet alleen in Brussel, maar ook in een aantal andere grote steden. In het lokaal cultuurbeleid is voorzien in goed draaiende cultuurcentra voor de meeste steden en gemeenten. De minister vindt het een grote uitdaging om precies dat luik in 2007 een grote rol toe te kennen in het participatiedebat. Het kan het aanbod meer divers maken en sluit niet uit dat de grote stadstheaters en/of instellingen in die zin mee moeten functioneren. Dat moeten enerzijds broeihaarden van dynamiek en nieuw talent zijn, maar anderzijds ook zaken brengen voor een breder publiek en toegankelijker zijn. Of dat evolueert naar kunstencentra of dat met eigen gezelschappen gebeurt, dat maakt niet uit voor de minister. De aandacht en financiële ondersteuning voor de kunstenaar dienen een algemeen gegeven te zijn en voor de rest is er vrijheid nodig inzake de gekozen vorm. Minister Anciaux refereert ook aan het Toneelhuis en stelt dat de evolutie daar niet de facto negatief is, behalve indien het een besparingsoperatie zou inhouden ten aanzien van de tewerkstelling of het kansen scheppen voor acteurs. Minister Anciaux haalt de resultaten aan van onderzoeken over de besteding van de middelen binnen het kader van het Kunstdecreet, over de voorbije vijf of zes jaar. Daaruit blijkt de aanzienlijke toename van de middelen die aan artistieke creatie en kunstenaars zijn besteed, behalve in de podiumkunsten. Dat baart de minister zorgen en hij kondigt dan ook maatregelen ter zake aan.

Interculturaliteit als onderdeel van participatie is door diverse leden aangekaart en de minister laat

weten dat voor hem participatie ook verder gaat dan interculturaliteit. Het is wel onderdeel van het participatiedebat, omdat via het desbetreffende actieplan meer mensen actief betrokken moeten worden bij het cultuurgebeuren. Een aantal maatregelen ten behoeve van de interculturaliteit zijn volgens de minister daarom absoluut noodzakelijk.

Het ontwerp van decreet met betrekking tot de opera is ingediend bij het Vlaams Parlement en zal vermoedelijk in januari 2007 worden besproken, meldt de minister. Daarbij zal de toekomst van de opera en Vlopera aan bod komen. Doelstellingen zijn een grote dynamiek en stabiliteit op het gebied van personeel. De minister wil vooral sociale onrust voorkomen, en stelt dat een fusie van orkesten en koren met het oog daarop momenteel evenmin aan de orde is.

De heer *Erik Arckens* informeert of de infrastructuur van het operagebouw in Antwerpen een extra injectie zal krijgen. De minister bevestigt dat dit is gebeurd in 2006 voor het operagebouw om te voorkomen dat er binnen afzienbare tijd een zware investering zou nodig zijn om aanpassingen inzake theatertechnieken te doen. Dat zou dan elke activiteit uitgesloten hebben. De middelen zijn ingeschreven in de begroting.

De *voorzitter* vraagt wat de consequentie is voor de koren die uit de subsidieboot zijn gevallen. Worden er initiatieven ontwikkeld om dit te verhelpen? Hij verduidelijkt dat zijn vraag niet slaat op het Vlaams Radiokoor.

Minister *Anciaux* antwoordt dat hij zal nagaan of er nood is aan initiatieven, zij het dat dit altijd binnen het budget voor het Kunstendecreet moet verlopen. Hij brengt nog aan dat een van de oplossingen erin kan bestaan een aanvraag in te dienen voor project-subsidies of voor tweejarige erkenning, wat kan in februari 2007. In 2009 komt er een volledig nieuwe ronde. Buiten het Kunstendecreet nog in extra middelen voorzien, is voor de minister onmogelijk. De middelen uit het Kunstendecreet kunnen uiteraard ten volle worden uitgeput. Dat is ook zo voor wat de rechtstreekse ondersteuning van de kunstenaar betreft. Naast het Kunstendecreet worden dan wel weer initiatieven ontwikkeld voor de samenwerking tussen de professionele en de amateurkunstenaars. Daaruit kan dan ook ondersteuning voor semiprofessionelen voortkomen.

De minister gaat verder in op de stand van zaken voor het Flagey-gebouw. De financiering gebeurt niet

via het Kunstendecreet, maar via de begroting Brusselse podia. Er is 1 miljoen euro ingeschreven op de basisallocatie Brusselse podia, programma 45.4.

Het VRO-VRK en het samenspel met Flagey vormt een steeds terugkerend onderhandelingselement. Voor minister *Anciaux* is het vanzelfsprekend dat het VRO-VRK beschouwd wordt als essentiële partner in het cultuurgebeuren. Er is ter zake een te grote tegenwerking voelbaar.

Op 1 januari 2007 moet er over Flagey een totaal-akkoord zijn, waarin de talrijke problemen zijn uitgeklaard en opgelost. Dat houdt in dat de financiële situatie aanvaardbaar moet zijn en dit in verhouding tot de nv. Er moet volgens de minister ook een zeer doorzichtig contract tussen vzw en nv worden opgesteld, waarbinnen de vzw de hele artistieke programmatie in handen neemt en ook de beschikking heeft over de lokalen. Bovendien moeten er ook heldere financiële transacties zijn tussen vzw en nv en ten slotte vermeldt de minister dat het artistieke profiel en de artistieke leiding voor de vzw Flagey ook duidelijk moet zijn. Ten slotte wil minister *Anciaux* ook nog een samenwerking tot stand brengen tussen de vzw Flagey en de vzw VRO-VRK. Hij keert nog even terug naar het financiële luik, over de gecumuleerde schuld van de vzw naar nv. Dat wil de minister volledig uitgeklaard zien en het resultaat daarvan kan ook een impuls betekenen voor het cocommunaire beleid, zeker als dit in samenwerking met de Franstalige Gemeenschap wordt gerealiseerd. Het zal volgens de minister ook een stimulans zijn voor de samenwerking tussen de twee gemeenschappen.

De heer *Erik Arckens* herhaalt de vraag of het inderdaad zo is dat de beoordeling van de vzw door de beoordelingscommissie negatief was? Welke conclusies kunnen er op dit ogenblik worden getrokken uit wat er met de Munt en PSK gebeurt? Iedereen kan daarachter staan, volgens hem. Hij wijst erop dat de Brusselaars in het bicommunautaire geheel al veel hebben meegemaakt en dat hij volkomen achter de idee van het cocommunaire staat. Ten slotte vraagt de heer *Arckens* nog naar de vooruitzichten inzake een cultureel verdrag met de Franstaligen en hoe lang het bestuur van de vzw al functioneert met de huidige voorzitter, Herman Balthazar?

Minister *Anciaux* antwoordt dat de vzw al van begin 2006 bezig is en voegt daaraan toe dat het niet eenvoudig is daarin klaarheid te scheppen. Het cultureel verdrag zou een echte samenwerkingsovereenkomst moeten zijn, en de minister wil daartoe alle initiatieven nemen. Een eerste positief gevolg zou kunnen

zijn dat er een gemeenschappelijk actieplan wordt ontwikkeld over het dossier Flagey, dat eventueel kan uitgroeien tot een samenwerkingsovereenkomst.

De kritiek van de beoordelingscommissie was inzake Flagey vrij scherp, stelt de minister. Daarom wil hij in de nieuwe overeenkomst duidelijk stellen dat er een eigen nieuw cultureel of artistiek profiel moet worden verbonden aan de vzw Flagey. Dat impliceert volgens hem ook meteen een nieuwe artistieke leiding.

De minister kaart met betrekking tot de defederalisering aan dat hij over een aantal dossiers die hij in het communautair debat in 2007 wil brengen, al binnen de regering heeft gesproken. Er was geen enkel negatief geluid ter zake. Het lijkt de minister duidelijk dat een aantal van de federale biculturele en wetenschappelijke dossiers in dat verband moeten worden aangesneden. Het gaat voor hem over vijf dossiers: het Paleis voor Schone Kunsten, het museum in Tervuren, het museum voor Moderne Kunst aan de Kunstberg, de Munt en de Koninklijke musea voor Kunst en Geschiedenis aan het Jubelpark.

Er zijn twee opties, zo stelt hij. Een eerste, en voor de minister de meest wenselijke, impliceert dat er wordt uitgegaan van een cocommunautair beheer voor de instellingen die zich in Brussel bevinden, met een overheveling van de federale middelen die er nu aan toekomen. Het beheer wordt vanuit de beide gemeenschappen georganiseerd. Anderzijds is de minister van mening dat voor het museum in Tervuren geen cocommunautair beheer nodig is. Dit heeft een federale basis vanwege de vroegere link met het koningshuis. De overige instellingen die zich buiten Brussel bevonden, zijn voor de rest allemaal naar de gemeenschappen overgeheveld. Dat lijkt hem ook een vanzelfsprekendheid.

Er is ook nog de terugvaloptie waarbij een van beide gemeenschappen de volle verantwoordelijkheid voor een van de instellingen opneemt. Dat werkt uiteraard heel anders. Desnoods gebeurt er dus een verdeling van de instellingen over de gemeenschappen. Dit is echter niet de wens van de Vlaamse Regering die de dossiers intussen voorbereidt.

De heer *Stefaan De Clerck* is evenmin voorstander van een botte of zachte splitsing.

De *minister* stelt dat dit zeker het geval is voor musea, waar een splitsing van de collectie steeds moet worden vermeden. Maar hij stelt dat er geen bezwaar is

tegen een andere visie over PSK en de Munt, omdat daar van collectievorming geen sprake is.

De heer *Stefaan De Clerck* stemt ermee in dat een cocommunautaire houding een goede optie is, maar dat de basis nog altijd samenwerking is. En in die zin blijft er een afhankelijkheid bestaan, of er moet een methodiek worden ontwikkeld om zaken op te leggen. Dat kan, zij het moeizaam, in een politieke onderhandeling. Hij stelt wel vast dat twee elementen die een klimaat voor beslissingen zouden kunnen scheppen, de samenwerkingsovereenkomst met de Franse Gemeenschap en Flagey, geen succesverhalen zijn. Het lijkt hem cruciaal om nu na te gaan, binnen een gezond communautair kader waar geen botte bijl heerst en in een geest van samenwerking, of er geen dynamiek kan ontstaan waarbij dit kan worden voorbereid. Het debat volgend jaar zal anders heel moeilijk worden.

De heer *Jos Stassen* verwerpt eveneens het splitsingscenario. Van elk museum moet de geschiedenis worden meegenomen en voor Tervuren kan die bezwaarlijk worden doorgetrokken naar Vlaanderen. Hij vindt ook dat de meerderheid scherp moet zijn in het gebruik van de juiste termen. In het begin van de discussie over Flagey verdedigde de heer Stassen al het cocommunautaire model en het verheugt hem dat het zo uitgevoerd zal worden. Toch maakt hij de bedenking dat in dat model het beheer door anderen gebeurt. Flagey is namelijk ook eigendom van een nv, terwijl de Munt en PSK en andere eigendom zijn van de federale staat. De vraag rijst dan of daarvoor een cocommunautair of een bicommunautair model moet worden gehanteerd. De heer Stassen meent overigens dat de heer De Clerck de term bicommunautair hanteert waar de minister het over cocommunautair heeft.

Minister *Bert Anciaux* antwoordt dat dit niet klopt, want dat dit vandaag bicommunautair is. De heer Stassen zegt dat er een federaal beheer is vandaag. Er wordt opgemerkt dat de minister allicht bedoelt dat dit vandaag juridisch bicommunautair is, dat het de resultaten oplevert die de minister heeft opgesomd en dat hij daarom ook gelooft in een evolutie naar een cocommunautaire verantwoordelijkheid. Dat is vandaag evenwel nog niet zo.

De heer *Jos Stassen* pikt hierop in en stelt dat hij precies daarom hamert op het gebruik van de juiste termen. Wat is cocommunautair, en waarom kon het niet bicommunautair zijn, en wat zijn de voordelen dan voor de instellingen. Het is uiterst belangrijk dat

wordt uitgelegd wat men bedoelt, ook voor de niet-exegeten in de Brusselse aangelegenheden.

De heer *Erik Arckens* verwijst hiervoor naar de lange interpellaties over de termen *bico* en *coco* in de commissie voor Brussel en De Rand.

De heer *Jos Stassen* vindt dat er een scherpe definiëring moet zijn om duidelijk te maken wat men beoogt in een onderhandeling, alvorens men kan stellen dat een *cocommunautair* systeem het beste zou zijn.

De heer *Stefaan De Clerck* herhaalt dat het nu een kwestie is van kleine investeringen te doen en een klimaat te creëren dat het mogelijk maakt later grote stappen te zetten. Hij wil van de minister weten of er nu een doorbraak kan worden gerealiseerd met de dossiers *Flagey* en het gemeenschapsakkoord, om het debat volgend jaar te vergemakkelijken?

Als het *Flagey*-dossier mislukt, wordt een en ander volgens de *minister* inderdaad moeilijk. Indien Vlaanderen daar hard genoeg op inzet, is het haalbaar in een volgende ronde van de staats hervorming. Het klimaat is volgens de minister gunstig, maar enkel indien de Vlaamse Gemeenschap dat wenst en eist.

Vervolgens gaat de minister in op de opmerkingen van de heer *Stassen*. De uitspraak van *Joska Fischer* kan worden toegepast op de heer *Stassen* zelf vindt hij, want die ziet zichzelf in het centrum van het cultuurbeleid van de voorbije jaren. Nu hij in de oppositie zit, blijven in de meerderheid alleen nog playbackers over. Zijn redenering klopt echter niet. De minister is nog niet weg. Hij is nog een rock-'n-roller. En hij durft niet te zeggen dat er na hem alleen maar playbackers komen.

De heer *Jos Stassen* verduidelijkt zijn uitspraak. Het vorige beleid was rock-'n-roll. Het huidige beleid is playback. Tijdens de vorige regeerperiode zijn de lijnen uitgezet.

Minister *Bert Anciaux* is het daar niet mee eens. De twee grote prioriteiten worden alleen maar scherper gesteld: de kunstenaar binnen het kunstenbeleid, en de vrijwilliger in de socioculturele sfeer en in de gemeenschap. Beide regeerperiodes zijn nodig om tot een afgewerkt geheel te komen in 2009. In 2009 zal het cultuurbeleid volgens de spreker volledig herkend zijn. Het Kunstendecreet bestond tijdens de eerste legislatuur enkel in theorie. Tijdens de tweede regeerperiode is het in de praktijk gebracht met extra

impulsen voor kunstenaars en enkele specifieke sectoren. Tijdens de eerste regeerperiode is hard gewerkt aan het participatiebeleid. Tijdens de tweede legislatuur heeft de nieuwe meerderheid nieuwe impulsen en instrumenten gecreëerd. Het cultuurbudget is zowel in de eerste als in de tweede legislatuur met vijftig percent verhoogd. Tijdens de eerste regeerperiode is geïnvesteerd in het subsidiebeleid. Dat wordt voortgezet in de tweede legislatuur. Het budget stijgt van 220 miljoen euro naar 500 miljoen euro. Jaarlijks komt daar 100 miljoen euro bij dankzij Cultuurinvest en de culturele industrie.

Tijdens de eerste legislatuur is een belangrijke impuls gegeven aan de amateurkunsten. Tijdens de tweede legislatuur zal tegemoetgekomen worden aan nieuwe verwachtingen. Het erfgoedbeleid is als het ware geboren tijdens de eerste regeerperiode. Tijdens de tweede regeerperiode moet het beleid financieel volwassen worden. Het budget stijgt aan het einde van de tweede regeerperiode tot 35 miljoen euro. Tijdens de eerste regeerperiode is de bovenbouw ontwikkeld. Tijdens de tweede regeerperiode wordt aan de samenwerking gewerkt.

De minister benadrukt verder nog een aantal zaken die volledig nieuw zijn tijdens de tweede regeerperiode: het werkgelegenheidsbeleid, vrijwilligerswerk buiten het decreet, het actieplan voor de infrastructuur en het internationale cultuurbeleid.

Inzake het jeugdtheater benadrukt de minister dat dit een bezorgdheid blijft in het kader van de evaluatie van het kunstendecreet.

De minister houdt rekening met wat gezegd is over de gesprekken met steden en gemeenten. Het idee van de cultuurstad Vlaanderen is ambitieus en boeit de minister. Ook de bezorgdheden over het kerntaken-debat en de visie op de grote instellingen houdt hij in het achterhoofd. In dat laatste geval moet worden nagegaan of infrastructurele samenwerkingsverbanden mogelijk zijn.

Inzake interculturaliteit en het participatiedebat zegt de minister duidelijk dat hij iemand die voluit de doelstellingen nastreeft maar ze niet haalt, niet zal straffen. Dat ligt anders voor iemand die geen inspanningen levert. Het niet halen van de doelstellingen kan dan wel een reden om te straffen zijn. Het betreft dus duidelijk een inspanningsverplichting zonder noodzakelijk een resultaatsverplichting te moeten zijn. Streven naar een personeelsbestand en een raad

van bestuur die overeenkomt met de bevolkingssamenstelling is volgens de minister het enig mogelijke non-discriminatiebeleid. Het personeelsbestand en de raad van bestuur bewust laten afwijken van de samenleving, is pas discriminatie. De minister stemt ook in met wat gezegd is over vrijheid van vereniging en respect voor zelforganisaties.

De heer *Erik Arckens* vraagt of elke bevolkingsgroep dan vertegenwoordigd moet zijn in het personeelsbestand of in de raad van bestuur.

Minister *Anciaux* herhaalt zijn antwoord. Hij vindt het vreemd dat dit eenvoudige uitgangspunt in twijfel wordt getrokken. Dat betekent evenwel niet dat elke afwijking van de ideale samenstelling per definitie discriminatoir is. Beweren dat elke bevolkingsgroep vertegenwoordigd moet zijn, is de zaken omdraaien.

De minister is het eens met het belang van klantenbevragingen over de bovenbouw van de culturele sector.

De informatie over VIA klopt volgens de minister niet. Er is geen extra uitvoeringsbesluit nodig voor de uitbetaling van de voorschotten. De voorschotten worden al uitbetaald. De achterstand kan maximaal twee maanden bedragen. De eerste drie voorschotten zijn vlot betaald. Het vierde voorschot heeft enige achterstand, maar zal begin december 2006 betaald worden.

Als er een addertje onder het gras zit op het vlak van het uitbreidingsbeleid, wil de minister daarvan op de hoogte gebracht worden. Het uitbreidingsbeleid geldt enkel voor extra werkgelegenheid. Het geldt niet voor eerder genomen beslissingen. Als een decreet op het lokaal sportbeleid tot nieuwe banen leidt, kan een beroep worden gedaan op het uitbreidingsbeleid.

De minister begrijpt de problemen rond de planlastvermindering niet. Er zijn twee belangrijke beslissingen genomen. In december 2005 in het decreet op het lokale cultuurbeleid. In mei 2006 op het vlak van het sociaalcultureel werk. De planlastvermindering voor de socioculturele verenigingen die de heer *Vanackere* vraagt zit dus wel degelijk in het decreet op het socio-cultureel werk dat vereenvoudigd is. Hij zal blijven pleiten voor administratieve vereenvoudiging zowel op federaal als op lokaal niveau.

Voor Cultuurinvest wacht de minister nog op een advies van de Nationale Bank van België. Cultuurinvest moet inderdaad ook actief zijn in Brussel.

De minister vindt het beangstigend dat sommige organisaties kunsteducatie liever uit het kunstendecreet houden omdat het te veel geld opsorpt. De impuls van uit de kunsteducatie is dan weer heel positief.

Erfgoedprojecten met internationale uitstraling horen volgens de minister zeker thuis in het internationale cultuurbeleid. Het culturele verdrag met Nederland is aan hervorming toe. De instrumenten voor de culturele samenwerking zijn veel uitgebreider en praktischer dan het culturele verdrag. Er is veel personeel, maar weinig dynamiek. De minister wil niet besparen en evenmin minder samenwerking met Nederland. Misschien kan de Taalunie samenwerken met Suriname. Het is niet omdat Suriname een volwaardige partner is, dat de samenwerking reeds daadwerkelijk bezig is. Suriname kan trouwens ook zelf initiatieven nemen.

De minister zal rekening houden met de opmerking dat er wellicht nog overleg over het decreet reisbureaus nodig is.

Het stimuleren van audiovisuele distributie is een taak voor Cultuurinvest. Het staat bij het onderdeel kunstendecreet maar het moet eigenlijk bij Cultuurinvest. Het is een economisch gegeven met een grote impact op het artistieke beleid zelf. Impulsen voor hoogstaande artistieke kwaliteitsfilms die nadien in geen enkele zaal te zien zijn, hebben geen zin. Daarom is het misschien nodig om de distributie van die films te stimuleren of het maken van extra kopieën van films goedkoper te maken. Cultuurinvest kan een partner zijn voor kleinere bioscopen, maar ook van boekhandels. Het volstaat niet om auteurs te ondersteunen om een boek te schrijven en te publiceren. Het moet ook nog verkocht geraken.

De minister deelt de zorg van de heer *De Clerck* over architectuur en het Instituut voor Architectuur. De inhaaloperatie is in die sector nog niet gerealiseerd.

Hetzelfde geldt volgens de minister voor de danssector. In de beleidsnota Brussel staat dat er een danswerkplaats komt in samenwerking met het Kaaithheater en Rosas. Het gaat niet om nieuwe infrastructuur, het komt immers in de oude gebouwen van het Kaaithheater, maar wel om een goede omkadering voor jonge dansers. Hun producties mogen dan best wel eens crashen.

Inzake internationale culturele samenwerking bevestigt de minister dat het departement cultuur en de Vlaamse Gemeenschap vroeger niet altijd nauw betrokken waren bij de besluitvorming over Europese middelen. De Vlaamse Regering heeft nu beslist om geen sluipende besluitvorming meer te aanvaarden. Daarom is goede communicatie nodig. Vooral eer er afspraken gesloten worden moet de Vlaamse Gemeenschap op de hoogte gebracht worden. Als er van in het begin groen licht gegeven wordt, kunnen de Europese middelen belangrijke steun betekenen. Het zou dom zijn er geen gebruik van te maken.

De heer *Stefaan De Clerck* wijst erop dat vernieuwende initiatieven niet altijd in de Vlaamse subsidie-logica passen. Het vergt flexibiliteit van het kabinet en de administratie om de culturele sector te helpen op de mogelijkheden van Europa in te gaan. De spreker hoopt dat de minister daarvoor zal zorgen.

De *minister* wijst erop dat het kabinet en de administratie flexibel zijn, maar het financiële kader daarom niet altijd.

De heer *Stefaan De Clerck* vraagt of er daarvoor geen afzonderlijke basisallocatie moet worden gereserveerd.

De *minister* zegt dat er voor elke allocatie kwaliteitscriteria toegepast moeten worden. Hij wil geen parallelle circuits naast het kunstendecreet. Een instelling, gesubsidieerd vanuit het kunstendecreet, moet die middelen flexibel kunnen inzetten voor bijvoorbeeld een samenwerkingsverband met instellingen in Frankrijk en in Wallonië, waardoor de middelen verdubbeld worden door Europa.

De heer *Stefaan De Clerck* zal nagaan of de reguliere middelen kunnen worden aangewend voor dergelijke projecten. Het volstaat om de projecten van de voorbije programma's te bestuderen. Hij dringt toch aan op voldoende begeleiding van de administratie en het kabinet.

II.3. BEGROTINGSTABEL CULTUUR

3.1. Algemene beschouwingen

De heer *Steven Vanackere* waarschuwt voor al te veel enthousiasme over de stijging van de cultuurmiddelen. Het budget voor cultuur is inderdaad ver-

dubbeld in de periode tussen 1999 en 2006, maar in zijn nieuwjaarstoespraak 2006 zei de minister dat de middelen na 2009 niet in die mate kunnen blijven stijgen. Het totale budget van de Vlaamse overheid is gestegen met 61 procent. Het aandeel van cultuur is daarin gestegen van 1,48 procent naar 1,85 procent. De Vlaamse overheid schenkt dus een kwart meer belang aan cultuur dan 10 jaar geleden. In de cultuurbudgetten zijn echter een aantal zaken opgenomen die in sommige buurlanden niet tot cultuur behoren. De heer *Vanackere* acht het niveau van 1,85 procent dan ook onvoldoende om op de lauweren te rusten. Ook na 2009 moet een rijke regio als Vlaanderen een ambitieus cultuurbeleid voeren en de nodige extra financiële middelen daarvoor op tafel leggen. De cultuursector vraagt ook andere dingen die niet noodzakelijk geld kosten, namelijk stabiliteit, duidelijkheid, beslissingsklarheid enzovoort. Geld is echter steeds nodig. De spreker hoopt dat de middelen ook na 2009 zullen stijgen.

De *minister* is tevreden dat de heer *Vanackere* het cultuurbudget vergelijkt met het volledige budget. In 2009 mag de stijging niet stopgezet worden. Een aantal onderdelen van het culturele beleid moeten echter beseffen dat de toegewezen middelen zullen moeten volstaan voor een goed beleid na de noodzakelijke inhaaloperatie. Iedereen voorhouden dat de middelen zullen blijven stijgen, komt de creativiteit niet ten goede.

De *voorzitter* verwijst naar de discussie tijdens de vorige legislatuur over de vraag welk percentage van de totale begroting Cultuur voor zijn rekening zou moeten nemen. Toen werd vijf procent naar voren geschoven. Veel hangt af van de vraag wat allemaal onder cultuur valt.

Minister *Bert Anciaux* is het eens met deze opmerking. Hij heeft het budget voor het pure cultuurbeleid in Vlaanderen vergeleken met de situatie in Groot-Brittannië en Nederland. Het culturele budget in Groot-Brittannië bedraagt 1,5 miljard euro voor 60 miljoen inwoners. Omgerekend komt dat overeen met 150 miljoen euro voor 6 miljoen inwoners. Nederland beschikt over een cultuurbudget van 750.000 miljoen euro voor 16 miljoen inwoners. Dat komt overeen met 300 miljoen euro voor 6 miljoen inwoners. De Vlaamse Gemeenschap beschikt over 500 miljoen euro. Bovendien investeren de Vlaamse steden en gemeenten meer in cultuur dan de Nederlandse. Het budget in Frankrijk en Duitsland ligt tussen dat van Nederland en Groot-Brittannië. Het budget in

Vlaanderen is dus hoger, maar voor de minister nog niet hoog genoeg.

De heer *Steven Vanackere* beaamt dat de bomen niet tot in de hemel groeien. Wie cultuursubsidies ontvangt, mag er niet van uitgaan dat de subsidies nog zullen stijgen. Dat betekent niet dat de politiek alle ambitie heeft verloren om bijkomende culturele impulsen te geven.

3.2. Programma 45.2 Volksontwikkeling en bibliotheken

De heer *Johan Verstreken* merkt dat de basisallocaties 33.08, 33.09, 33.10 en 33.11 stijgen met 392.000 euro tot 48.088.000 euro. Zijn fractie is tevreden met de opsplitsing in vier basisallocaties, per werksoort: verenigingen, bewegingen, instellingen en het steunpunt. Dat geeft een grotere transparantie in de evolutie van elke werksoort. Toch heeft de spreker nog een kleine bedenking: in de basisallocatie 33.10 voor de instellingen zitten zowel de bedragen voor de landelijke vormingsinstellingen als voor de volkshogescholen. Het zou goed zijn mocht jaarlijks in deze commissie worden meegedeeld hoe de verdere opsplitsing van deze basisallocatie eruit ziet. In antwoord op een schriftelijke vraag van de heer *Vanackere* heeft minister *Anciaux* overigens zeer gedetailleerde cijfers voor alle subwerksoorten gegeven. Voor de sector en voor het parlement zou het nuttig zijn via de verslaggeving van de commissie cultuur of via de toelichting bij de begroting jaarlijks deze detailcijfers te kennen.

Volgens de heer *Johan Verstreken* vertoont het totale ingeschreven bedrag van 48.088.000 euro voor de aangehaalde basisallocaties slechts een stijging met 0.82 percent ten overstaan van de aangepaste begroting 2006. Welke index wordt hier toegepast? CD&V rekent er alvast op dat de decretaal voorziene indexering ook in 2008 en 2009 zonder meer wordt toegepast, want de bedragen uit de beleidsbrief volstaan niet voor een geïndexeerde toepassing van het decreet.

De *minister* benadrukt dat de middelen van VIA in januari per basisallocatie zullen toegevoegd worden. Die middelen staan nu op een algemene begrotingspost. De totale indexering, respectievelijk 375.000 euro voor verenigingen, 64.000 euro voor de bewegingen, 355.000 euro voor de instellingen en 25.000 euro voor het steunpunt, staat dus al in de begroting.

De heer *Johan Verstreken* hoopt dat dat klopt. De toekenning van de VIA3-middelen zal dus blijkbaar

gebeuren via een latere toewijzing vanuit basisallocatie 00.26 van het programma 24.60. De verdeling van die VIA-middelen is een technische materie. Vanuit de sector wordt erop aangedrongen dat de cijfers van de reguliere subsidies duidelijk herkenbaar zouden zijn, naast de VIA-subsidies. Daarom vraagt CD&V dat het financieringsmechanisme voor de VIA-middelen transparant zou zijn en onderscheiden zou blijven van de reguliere middelen. Hij vraagt dat de administratie in de communicatie met de organisaties over de toegekende subsidies zorgt voor een heldere toelichting over de herkomst van de subsidiebedragen.

De spreker leest in de toelichting dat de evaluatie van het decreet op het sociaal-cultureel volwassenenwerk gepland is voor de eerste helft van 2007. Wat is de methodiek van deze evaluatie: wie zal die uitvoeren, hoe zal dat concreet in zijn werk gaan en wat is de timing? Namens zijn fractie vraagt hij een evaluatierapport per werksoort.

De heer *Verstreken* is zeer tevreden over de structurele verhoging van het FOV-budget (ba 33.07) met 25.000 euro.

De *minister* zegt dat de middelen ook al in 2006 verhoogd werden, maar nu is het meer zichtbaar gemaakt. Wat het decreet sociaal-cultureel volwassenenwerk betreft, stelt hij dat de evaluatie tegen juli 2007 moet worden uitgevoerd. Daarbij gaat het enkel over de uitvoering, en niet over de basisprincipes, benadrukt de minister. In het najaar 2006 worden de gesprekken daarover met de sector opgestart. Het gaat daarbij in de eerste plaats om de planlastverlichting, beoordelingselementen en -procedures, interculturalisering, een volwaardig plaats voor Vijftact en het invoegen van een regeling voor de ex-DAC'ers.

De verdeling van de middelen tussen landelijke en specifieke vormingsinstellingen wijkt volgens de minister in 2007 niet veel af van de situatie van 2006, die in een antwoord op een schriftelijke vraag werd meegegeven. Hij belooft deze gegevens aan alle commissieleden voor te leggen.

Over basisallocatie 33.81 inzake het lottogeld voor semiprofessionele initiatieven binnen amateurkunsten, vraagt de heer *Johan Verstreken* hoe de minister de 500.000 euro zal verdelen? Hij herhaalt zijn pleidooi om het reglement te hanteren dat de sector amateurkunsten zelf heeft opgesteld bij wijze van proefproject. Na evaluatie kan dan bekeken worden of het moet aangepast worden.

Voor de uitkering van het begrotingsbedrag van 500.000 euro voor de ondersteuning van semiprofessionele initiatieven belooft de *minister* een reglement. De sector zal bij de uitwerking ervan betrokken worden.

De heer *Johan Verstreken* informeert wanneer dat reglement voor de ondersteuning van semiprofessionele initiatieven zal klaar zijn. Hij betwijfelt trouwens of dat nodig is, want volgens hem heeft de sector van de amateurkunsten zelf al een ontwerp opgesteld. Kan dit niet als basis gehanteerd worden?

De *minister* herhaalt dat de sector betrokken wordt bij de opmaak. Hij benadrukt dat hij vooral extra impulsen wil geven in de plaats van extra middelen aan wat al bestaat.

Basisallocatie 43.02 voor het lokaal cultuurbeleid krijgt 2,7 miljoen euro extra. In de beleidsbrief op bladzijde 48 leest de heer *Johan Verstreken* dat de minister in 2007 speciale aandacht wil besteden aan de verdere uitbouw van de bibliotheken voor gedetineerden. De spreker vraagt hoe de minister dat concreet ziet en welke rol weggelegd is voor de Rode Antraciet en het VCOB. Zijn er extra middelen in de begroting vrijgemaakt?

Het is volgens de *minister* de bedoeling dat De Rode Antraciet een structurele basis krijgt binnen het participatiedecreet, waarbinnen gevangenen zeker een doelgroep zijn. Naar aanleiding van de voorleesweek zegt de minister dat mensen in ziekenhuizen een bijkomende doelgroep kunnen vormen.

3.3. Programma 45.3 Beeldende kunsten en musea

De heer *Johan Verstreken* is tevreden over de stijging van de basisallocaties 33.63 en 41.01, (MuHKA en KMSKA) zodat de afspraken die in de beheersovereenkomsten werden vastgelegd, ook uitgevoerd worden en het patrimonium van de Vlaamse Gemeenschap op een correcte manier kan worden bewaard en ontsloten.

Bij basisallocatie 43.01, subsidies voor erfgoedconvenants, merkt hij op dat in het decreet is vastgelegd dat jaarlijks maximum drie nieuwe erfgoedconvenants kunnen worden afgesloten. Er waren drie dossiers positief geadviseerd, maar toch zal er slechts één nieuwe convenant gesubsidieerd worden vanaf 2007, met name voor de Mijnstreek. Maar wat staat er precies in dat convenant? Spreker betreurt dat het erfgoedcentrum gesloten is tijdens feestdagen.

De *minister* antwoordt dat het convenant nog moet afgesloten worden. Hij zal de openingsuren meenemen als aandachtspunt.

De heer *Johan Verstreken* vraagt voorts waarom er onvoldoende budget wordt uitgetrokken om ook de erfgoedconvenants met Turnhout en Roeselare met omliggende gemeenten te kunnen afsluiten?

3.4. Programma 45.4 Muziek, letteren en podiumkunsten

De *minister* wijst op enkele foutjes in de beleidsbrief. Op pagina 30 van de beleidsbrief moet men net onder de titel 'begrotingstechnisch' 38,008 duizend euro lezen als kosten voor de vijf grote instellingen in de plaats van 35,086 duizend euro. In de tabel over de evaluatie moet het eveneens 38,008 duizend euro zijn in de plaats van 38,007 duizend euro. Onderaan pagina 31, net vóór de tabel, staat 4.9 voor kunsteducatie in de plaats van het correcte 3.8.

3.5. Programma 45.5 Algemeen cultuurbeleid

De heer *Johan Verstreken* informeert betreffende basisallocatie 12.35 inzake strategische adviesraad, wanneer de bestaande raden en beoordelingscommissies, die nu onvolledig samengesteld werken, opnieuw worden aangevuld. Op de site van de administratie staat al bijna twee jaar: "Binnenkort vindt u hier de nieuwe samenstelling". Dat kan verregaande gevolgen hebben voor de subsidieaanvragers. Het lid vraagt of het mogelijk is dit hele kluwen van beoordelingscommissies nog eens te bekijken. Het lijkt hem niet opportuun dat iemand die zelf subsidies aanvraagt in één werksoort, beoordelaar is in een andere werksoort.

Minister *Bert Anciaux* antwoordt dat alle beoordelingscommissies, op één na, weer compleet zijn. Hij benadrukt voorts dat er een deontologie bestaat waarover gewaakt wordt. Hij is niet van plan de regels te veranderen.

De heer *Stefaan De Clerck* vraagt de minister om de 232.600 euro te situeren die wordt toegevoegd aan de begroting voor CultuurNet Vlaanderen.

De *minister* antwoordt dat 200.000 euro een reeds eerder aangekondigde en laatste structurele verhoging is. Daarmee moet CultuurNet op kruissnelheid

zitten. Hij bevestigt dat het daarmee structureel en dus recurrent kan beschikken over een bedrag van 2.390.000 euro. Van de vermelde verhoging komt 8000 euro uit VIA-middelen, en de rest is een aanvulling voor de indexering.

De heer *Stefaan De Clerck* vraagt een kleine situering bij basisallocatie 33.13 voor de subsidies aan grote culturele evenementen. De stijging van 892.000 euro brengt het totaal op 972.000 euro, wat vrijwel neerkomt op totaal nieuw bedrag.

De *minister* nuanceert. Er is onder meer een belangrijke overheveling van middelen voor het Bruegelproject.

De heer *Stefaan De Clerck* informeert of dit bedrag ook nog opengesteld wordt voor andere invullingen.

Er blijven volgens de *minister* onvoldoende middelen over om daarmee andere grote culturele projecten te ondersteunen, tenzij de lopende hervorming van het Bruegelproject daar plots ruimte toe biedt. Dat zal in elk geval aan de commissie worden bekendgemaakt.

De heer *Stefaan De Clerck* heeft inzake het Fonds Culturele Infrastructuur (FOCI) vastgesteld dat een bedrag van 0 euro is ingeschreven als investeringssubsidie aan de stad Gent in het kader van het Forumproject. Is daar al meer duidelijkheid over? En wat is de stand van zaken voor het kunstproject in Limburg?

Voor Gent zijn in het kader van de meerjarenbegroting de nodige middelen voorzien, stelt de *minister*. Maar aangezien in 2007 allicht niet met de bouw van het Forum te Gent kan begonnen worden, werd geen geld in de begroting voor dat jaar ingeschreven.

De heer *Stefaan De Clerck* informeert of Gent dan een nieuwe bibliotheek of een circuscentrum krijgt, en of de minister gewonnen is voor een publiek-private samenwerking (PPS).

De *minister* benadrukt dat het een hoogstaand architecturaal project moet zijn, waarmee een grote mobilisering van publiek kan gerealiseerd worden; een wereldproject waar iedereen naar komt kijken. Het is nuttig om dat samen te zien met de bouw van de nieuwe bibliotheek van de eenentwintigste eeuw. Het circus en zijn financiering moeten daar los van gezien worden. PPS is mogelijk als dit ten voordele is van het culturele project en niet andersom, verduidelijkt de minister. Maar een commercieel project op de site dat middelen genereert ter bijkomende investering in

het culturele project valt te overwegen. De scheiding moet wel duidelijk zijn. Een combinatie in hetzelfde gebouw geniet niet zijn voorkeur. De meerwaarde daarvan moet immers nog aangetoond worden. De minister wijst erop dat moest gewacht worden op de samenstelling van het nieuwe schepencollege. Daarmee en met de provincie zal de concrete invulling nu bekeken worden.

III. SPORT

III.1. Toelichting van de beleidsbrief Sport en de uitgavenbegroting door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel

De *minister* deelt mee dat de beleidsbrief en de begroting voortbouwen op de beleidsnota die in 2005 aan het parlement werden voorgelegd. Binnen het beleidsdomein sport wenst de minister acht grote beleidlijnen aan te stippen.

1.1. Optimaliseren van het sportklimaat

Om tot een optimalisering van het sportklimaat te komen, heeft de minister vijf initiatieven opgezet.

Met het tv-programma 'Vlaanderen Sportland' kon een breed publiek aangesproken worden met informatie over sporten die traditioneel in de media weinig aan bod komen. In 2006 werden 24 afleveringen van 'Vlaanderen Sportland' uitgezonden door de VRT.

Met het kabinet Volksgezondheid werd overlegd om de mogelijkheid te onderzoeken om beweging en sport als preventie te stimuleren tegen obesitas en andere beschavingsziekten.

Samen met minister Vandenbroucke werd verder werk gemaakt van de verdieping en verbreding van het bestaande protocol Cultuur-Onderwijs. In 2006 vormde de uitwerking van het concept 'Brede school' onder de vorm van een visietekst daarbij een van de belangrijkste actiepunten. De resultaten hiervan zullen eind december 2006 gepresenteerd worden op een studiedag.

De Vlaamse Gemeenschap werd in extremis betrokken bij de totstandkoming van het KB sport- en cultuurcheques, die tot doel hebben sport en cultuur te promoten bij werknemers.

Het Bloso implementeerde en coördineerde voor de hele sportsector het dossier m.b.t. de fiscale aftrekbaarheid van kinderopvang en meer bepaald van sportkampen. Een voorbeeld van fiscaal attest werd opgemaakt en over de problematiek werd de nodige toelichting verstrekt.

1.2. Beleidserkenning van Sport door de Vlaamse Overheid

De minister heeft zich sterk ingezet om de beleidserkenning van Sport door de Vlaamse Overheid te verhogen. Een eerste en niet onbelangrijke stap werd al gezet door in de meerjarenbegroting sport een aanzienlijke verhoging van de dotatie van de Vlaamse Gemeenschap te voorzien. Op het einde van de legislatuur zullen de beleidskredieten voor sport gestegen zijn met minimum 51 percent tot een totaal van 110,2 miljoen euro. De betaalkredieten liggen in de periode 2004-2009 iets hoger dan de beleidskredieten. De groeioprognose bedraagt 58 percent waardoor de betaalkredieten 117,5 miljoen euro zullen bedragen.

Deze budgettaire inhaalbeweging voor sport situeert zich globaal gezien op twee actieterreinen, nl. bij topsport waar de minister in de periode 2004-2009 een groei van 153 percent realiseert en bij sport voor allen met een groei van 139 percent.

1.3. Een geoptimaliseerde structuur voor de sport, met duidelijk afgebakende beleidsverantwoordelijkheden

De minister somt een vijftal initiatieven op die hij heeft genomen om de efficiëntie en de effectiviteit te verhogen door het streven naar een geoptimaliseerde structuur voor de sport, met duidelijk afgebakende beleidsverantwoordelijkheden.

In 2004 werd het overlegplatform Sport voor Allen opgericht met als doel tot een gezamenlijke visie te komen over de uitgangspunten en prioriteiten i.v.m. het te voeren Sport voor Allen beleid. In 2006 werd het Sport voor Allen-actieplan gefinaliseerd en voorgesteld.

Ten tweede werd het nieuwe decreet op het lokaal sportbeleid opgesteld. Dit decreet zal de lokale en provinciale besturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie uitnodigen om, op basis van een interactieve dialoog met het middenveld en geïnteresseerde burgers, een sportbeleidsplan op te stellen, uit te

voeren en te evalueren. De invoering van het nieuwe decreet wordt ondersteund door een substantiële verhoging van de middelen. De voorbereiding van het nieuwe decreet op het gemeentelijk en provinciaal sportbeleid werd aangevat in de eerste periode van de legislatuur (2005-2006) met het oog op de inwerking-treding ervan in 2007.

Ten derde werd een eigen topsportmodel gecreëerd. In overleg met de federaties werd door de topsportmanager immers een topsportwerking uitgetekend en werden de financiële middelen voor topsport gevoelig verhoogd. Ondertussen werden al zoveel mogelijk topsportproblemen bij de federaties en de topsport-scholen weggewerkt. De deelname aan en organisatie van topsportevenementen vormt tevens een belangrijk onderdeel van het vernieuwde topsportbeleid. Ook inzake de opleiding/tewerkstelling en omringing van beloftevolle jongeren en topsporters werden in 2006 de nodige stappen gezet. Via ronde tafelgesprekken gaf de minister de kans aan ex-topsporters en topsportexperts om hun mening te geven om zo de topsportwerking te verrijken. De hoge participatiegraad en de grote spreiding over de sporten heen was opvallend, alsook de gretigheid waarmee deze groep een bijdrage wil leveren aan het topsportbeleid.

Ten vierde wenst de minister te komen tot een wetenschappelijke onderbouwing van het sportbeleid met de bedoeling om het sportbeleid sturend en corrigerend te laten optreden.

Ten vijfde werd via het omvormingsdecreet Bloso en de kaderovereenkomst duidelijkheid gebracht in de taakverdeling tussen de topsportmanager en het Bloso.

1.4. Verhoging van de sportparticipatie

Om de sportparticipatie te verhogen voert de minister een doelgericht Sport voor Allen beleid. Het actieplan Sport voor Allen omvat 68 omstandig onderbouwde en concrete actiepunten en zal in de komende jaren de leidraad vormen voor een sportbeleid dat tot doel heeft zoveel mogelijk mensen, ieder op zijn niveau, op een kwaliteitsvolle manier en in optimale omstandigheden regelmatig te laten sporten.

Daarnaast wordt een sensibiliseringscampagne sporten in clubverband verdergezet om meer mensen aan te zetten tot sporten in clubverband en aldus het aantal leden in de sportclubs te verhogen, en om tegelijk de kwaliteit van het aanbod in de clubs te verbeteren.

Omdat Sportpromotie een basisopdracht van alle beleidsniveaus is, gaat het Bloso een partnership aan met de provinciale en de lokale overheid alsook met de Stichting Vlaamse Schoolsport.

Het decreet van 13 juli 2001 op de sportfederaties voorziet dat de sportfederaties naast het uitvoeren van een aantal basisopdrachten ook projecten voor subsidiëring kunnen indienen in het kader van de facultatieve opdracht prioriteitenbeleid. Dit heeft tot doel om de sportparticipatie van bijzondere doelgroepen en hun aansluiting bij een sportclub te bevorderen. Voor de periode 2006-2008 heeft het prioriteitenbeleid als thema het bevorderen van de sportparticipatie van personen met een handicap en hun aansluiting bij een sportclub. In totaal werden in 2006 17 projectovereenkomsten afgesloten. Er wordt eveneens zoveel mogelijk samengewerkt met de lokale besturen. De gemeentelijke en provinciale sportdiensten en de VGC hebben respectievelijk op lokaal en provinciaal vlak een regierol en voeren hun sportpromotie opdracht uit in nauw overleg met de andere, lokale sportactoren. Het aantal erkende sportdiensten steeg in 2006 tot 193.

In het actieplan interculturaliseren gaat de minister uit van een actieve benadering van interculturaliteit als een specifieke vorm van diversiteit. Alle betrokken actoren engageerden zich binnen hun actieradius en competenties tot concrete maatregelen. Het actieplan is een levend discussieforum, waarop de minister met zijn administratie en middenveldactoren werkt aan de concretisering van de waarden, de rijkdom maar ook de bestuurlijke, politieke en maatschappelijke uitdagingen rond interculturaliteit in cultuur, jeugdwerk en sport.

Ook het nieuwe decreet op de schoolsport en de sport in het hoger onderwijs dat in overleg met de minister van Onderwijs werd opgesteld, moet leiden tot een hogere sportparticipatie. Het zal waarschijnlijk in voege treden op 1 januari 2007 en heeft tot doel de kwaliteit van het lokale sportaanbod te verhogen en een brug tussen school, gemeente en club te leggen.

Tot slot wenst de minister nog een aantal participatiebevorderende projecten te vermelden. Het betreft vzw De Rand; vzw Voeren sport; de Rode Antraciet; de pilootcursus Bewegingsanimateur; BuurtSport Vlaanderen; en het project Kort op de Bal.

1.5. Verbeteren van de kwaliteit van het sportaanbod

Om de kwaliteit van het sportaanbod te verbeteren heeft de minister gefocust op een aantal actoren.

Ten eerste werd gewerkt aan de sportkaderopleiding. De bestaande opleidingsstramienien werden grondig geanalyseerd en de meeste opleidingen omgevormd. In 2006 werd voor het eerst het Vlaams Coachesplatform georganiseerd dat alle trainers en coaches van Vlaamse topsporters of topploegen verzamelt voor het geven van specifieke topsportbijscholingen en voor het uitwisselen van ideeën en ervaringen. In functie van een gericht diversiteitsbeleid werd het aanbod van aanvullende opleidingen voor gekwalificeerde initiators, instructeurs over trainers verder uitgewerkt. Tevens werd een beleidsrapportage Sportbeleid in Vlaanderen uitgebracht.

Een tweede maatregel situeert zich in de begeleiding van de Vlaamse sportfederaties via bijscholing en bilaterale gesprekken rond de facultatieve opdrachten Jeugdsport en Sportkampen.

Een derde maatregel richt zich tot het begeleiden van gemeentelijke en provinciale sportdiensten en de sportdienst van de VGC, wat een belangrijke voorbereiding is op het nieuwe decreet voor het lokale sportbeleid.

Een laatste maatregel is het toekennen van kwaliteitslabels voor sportclubs na het uitvoeren van een IKZ-audit op de kwaliteit van de jeugdsportwerking van de sportclubs.

1.6. Een planmatig sportinfrastructuurbeleid

De minister benadrukt dat de sportinfrastructuur een erg belangrijk instrument is voor het voeren van een doeltreffend sportbeleid. Zonder geschikte infrastructuur kunnen heel wat sporten niet beoefend worden, zeker niet op permanente basis. Ondanks de inspanningen die de jongste jaren geleverd werden door zowel de Vlaamse, provinciale als gemeentelijke overheden, blijkt er op lokaal vlak zowel een structureel als periodiek tekort aan overdekte en openlucht sportinfrastructuur te bestaan voor een totaal van circa 620 miljoen euro. In het kader van het kerntakendebat werd afgesproken dat de oprichting van basisinfrastructuur voor sportbeoefening een taak is voor de gemeentelijke overheden, en dat bovenlokale infrastructuur voor sportbeoefening een taak is voor de provinciale overheden. De Vlaamse overheid draagt de verantwoordelijkheid inzake topsportinfrastructuur. De minister ontwikkelde daarom het Vlaams Sportinfrastructuurplan dat de diverse overheden aanmoedigt tot samenwerking, en dat de nieuwbouw of renovatie van sportinfrastructuur een enorme impuls zal geven.

Dat ambitieuze Vlaams Sportinfrastructuurplan moet een massale inhaalbeweging tot stand brengen inzake sportinfrastructuur. Door een partnerschap met de lokale besturen – en door middel van de methode van de alternatieve financiering – wordt in de loop van de volgende jaren (2007 - 2011) de nood aan sportinfrastructuur voor 35 percent weggewerkt. Alles samen goed voor een investeringsbedrag van in totaal 225 miljoen euro, wat volgens de minister de grootste investering is ooit inzake sportinfrastructuur in Vlaanderen.

Om dat grootschalige plan mogelijk te maken en uit te voeren wordt een Vlaams sportinfrastructureel investeringsfonds opgericht. Dat fonds zal instaan voor zowel het ontwerp, de bouw, de financiering als het onderhoud van de talloze sportinfrastructuurprojecten die de volgende jaren zullen worden gerealiseerd. Het fonds wordt opgericht door enerzijds private investeerders en anderzijds de Vlaamse overheid.

Het sportinfrastructuurfonds zal de geselecteerde (ver)bouwprojecten realiseren en deze – in ruil voor een beschikbaarheidsvergoeding – op lange termijn ter beschikking stellen van de aanvragers. Ook hier worden de lokale besturen gestimuleerd om de benodigde sportinfrastructurele investeringen aan te gaan: de Vlaamse overheid subsidieert 30 percent van deze beschikbaarheidsvergoeding, de overige 70 percent is ten laste van de lokale besturen.

Naast een eenmalige inbreng van 5,625 miljoen euro kapitaal in het sportinfrastructuurfonds werd van de Vlaamse Regering jaarlijks 7,5 miljoen euro nieuwe middelen verkregen, om de jaarlijkse tussenkomst vanuit de Vlaamse overheid in de beschikbaarheidsvergoeding te garanderen.

De minister wijst erop dat alle achterstand in deze legislatuur niet meer kan worden weggewerkt. Hij kiest in deze fase voor vier soorten projecten: eenvoudige sporthallen, multifunctionele sporthallen, kunstgrasvelden voor ploegsporten en zwembaden. Een degelijk spreidingsplan zal hiervan de basis vormen.

Een tweede poot binnen het sportinfrastructuurbeleid wordt gevormd door de Bloso centra. Met de investeringsdotatie die het Bloso elk jaar ontvangt, worden de 13 Bloso centra verder uitgebouwd en gerenoveerd. Een belangrijk hoofddoel is het streven naar een maximale bezetting van de centra, de sportkampen en de sportklassen. Dat doel wordt ruimschoots bereikt. Het bezettingspercentage bedroeg in 2006 ruim 97 percent. Belangrijke Bloso-infrastuc-

tuurprojecten zijn: het sporthotel in Blankenberge, de openluchtwielerbaan in Brugge, het sporthotel in Waregem en het Vlaams Wielercentrum Eddy Merckx in Gent.

Een derde poot van het sportinfrastructuurbeleid situeert zich op het vlak van de ruimtelijke ordening. Op basis van behoeftestudies blijken er nogal wat noden te bestaan voor locaties voor lawaaierige sporten, niet-lawaaierige buitensporten zoals golf en andere natuurgebonden sporten. Bloso zal eind 2007 een procedure opstarten om een expert ruimtelijke ordening en leefmilieu aan te werven om deze problematiek verder op te volgen.

Een laatste deel van het infrastructuurbeleid is de subsidiëring van bovenlokale projecten. Een aantal topsportinfrastructuurprojecten werden via FFEU-kredieten ondersteund. De belangrijkste zijn: de sporthal Brussel Noord, de wildwaterbaan in Hofstade, de overkapping van de ijsbaan in Herentals, de indoorkliminfrastructuur in Puurs, de topsporthal in Maaseik en het gymcentrum in Vlamertinge.

1.7. Topsportbeleid

In het kader van een voorwaardenscheppend en integraal topsportbeleid, geeft de minister verder uitvoering aan het Topsportactieplan Vlaanderen 2016. De eerste fase ervan werd in het voorbije jaar verder uitgevoerd. Niet alleen de topsportsubsidies aan de Vlaamse Topsportfederaties werden opgetrokken, maar ook de Pool van Toptrainers werd verder ingevuld.

De minister somt nog andere belangrijke initiatieven op die werden opgestart.

De digitale trainingsagenda die het mogelijk maakt om online de trainingen van de leerlingtopsporters en topsporters op te maken en dit dagelijks op te volgen.

Het topsportervolgsysteem dat topsportfederaties in staat stelt om relevante gegevens in de ontwikkeling van topsporters op te volgen. Zo kunnen ze topsporters en kandidaat-topsporters gerichter detecteren en hun ontwikkeling gerichter sturen.

Met de sportpsychologische begeleiding in sportfederaties en topsportscholen kan een beroep gedaan worden op een doctor in de sportpsychologie met jarenlange praktijkervaring om trainers en sportpsychologen te ondersteunen.

Het project letselpreventie/performance-stability richt zich tot paramedici en medici die binnen de sportfederaties en topsportscholen werkzaam zijn, en biedt hen de mogelijkheid tot bijscholing in het opstellen van een persoonlijk motorisch bilan en het opstellen en begeleiden van een blessurepreventieprogramma van kandidaat-topsporters en topsporters.

Tenslotte is er de gestandaardiseerde bevraging i.v.m. talentdetectie en talentontwikkeling.

1.8. Vrijwaren van de integriteit van de sport

De minister benadrukt het belang van het vrijwaren van de integriteit van de sport, en dit op alle niveau's.

De bekendmaking en implementatie van de 'Panathlon Verklaring over ethiek in de jeugdsport' was van groot belang. De verklaring werd bekendgemaakt tijdens het symposium 'Sport op Jongerenmaat'. De sportfederaties, scholen, overheidsinstanties, media en sponsors, staken de koppen bij elkaar in vijf werkgroepen. Elke werkgroep formuleerde een aantal aanbevelingen die zij als sector wil nemen om de verklaring te kunnen toepassen.

Ook het promoten van een gezonde sportbeoefening en lichaamsbeweging kadert binnen de integriteit van de sport. De dopingbestrijding in Vlaanderen moet dan ook, en dat specifiek voor elitesporters, verder op één lijn gebracht worden met de aanpak van het Wereldantidopingagentschap (WADA), de Raad van Europa en de UNESCO. Een aantal communicatie-initiatieven werd hier rond opgestart, zoals de communicatiedag, de DVD 'Wie sport moet weten waar de lijn ligt' en de websites www.dopinglijn.be en www.gezondsporten.be.

1.9. Plannen voor 2007 - Strategische doelstelling voor het optimaliseren van het sportklimaat en het verhogen van de (beleids)erkenning van sport

Onder deze beleidsdoelstelling plant de minister onder meer volgende acties.

Er wordt voorzien in een budget voor de ondersteuning van proefprojecten brede school die een voorbeeldfunctie hebben en voor een website met praktijkvoorbeelden. Daarnaast wordt de fietsbeveiligingscampagne van Sporta opnieuw ondersteund.

Deze campagne is gericht op het promoten van de fietssport en kadert samen met andere fietsinitiatieven in een koepelcampagne rond fietsen

De onderhandelingen met de federale overheid over fiscale stimuli voor de sport zoals bv. het fiscaal aftrekbaar maken van investeringen in fitnessinfrastructuur, of de btw-verlaging voor de bouw van sportinfrastructuur zullen worden verdergezet.

Omtrent de sportcheques wordt overlegd met de verschillende bevoegde overheden om tot coherente en ruime lijsten van organisaties te komen die de sportcheques aanvaarden.

De onderhandelingen met de federale regering rond een volwaardig statuut voor de trainer zijn volop aan de gang. Deze maatregelen zouden het zwartgeldcircuit in de sportsector ernstig moeten inperken en de rechtszekerheid voor de trainers, lesgevers en clubs verhogen.

De wekelijkse televisieprogramma's over sport op de VRT, onder de noemer Vlaanderen Sportland, worden ook in 2007 gecontinueerd.

Gezien het belang dat de minister in de beleidsbrief Sport hecht aan de bevordering van de positieve uitstraling van Vlaanderen door middel van sport en belangrijke sportmanifestaties, zal hij in 2007 de sportcommunicatie verder ontwikkelen.

Ook de campagne om uitingen van racisme in voetbalstadions tegen te gaan, wordt in 2007 verdergezet onder de vorm van een infocampagne naar scholen en andere organisaties.

Op het vlak van vrijwilligerswerk, de billijke vergoeding en Sabam wordt de beleidsvoering gefocust op het beheersen en counteren van de toenemende administratieve, juridische en financiële druk op het verenigingsleven.

1.10. Plannen voor 2007 - Realiseren van een geoptimaliseerde structuur voor de sport, met duidelijk afgebakende beleidsverantwoordelijkheden

Na een inhaalbeweging op het vlak van topsport in de eerste helft van de legislatuur, wil de minister in de periode 2006-2009 de nadruk leggen op de verdere uitbouw van het sport voor allen beleid. Het 'Overlegplatform Sport voor Allen' formuleerde een actieplan, dat een zeer divers scala aan maatregelen

len bevat rond infrastructuur, kaderopleidingen, het lokaal Sport voor Allen-beleid en sportpromotie op het Vlaamse vlak. Omdat het geheel van maatregelen dat werd voorgesteld meer dan 32 miljoen euro nieuw geld vereist, gespreid over drie jaar, zal de minister keuzes moeten maken.

De decretale verankering van het Vlaams Bureau voor Sportbegeleiding (Vlabus) is een aanbeveling uit het actieplan. De minister voorziet dit in het voorontwerp van decreet op het lokaal en regionaal sport voor allen-beleid. Daarnaast zal een pilootproject in samenwerking met Vlabus worden opgezet, waarin gekwalificeerde lesgevers ter beschikking worden gesteld van sportclubs.

Het tv-programma 'Vlaanderen Sportland' en de vraag naar meer middelen om het aanbod aan sportinfrastructuur uit te breiden kwamen ook aan bod in het Actieplan Sport voor Allen. Intussen werd het decreet voor het Vlaams Centrum voor Onderwijsgebonden Sport (VCOS) opnieuw gestemd en zal in 2007 werk gemaakt worden van een beheersovereenkomst met deze nieuwe structuur voor de onderwijsgebonden sport.

De minister wenst in 2007 ook te starten met de voorbereiding van een tweede jeugdolympiade in het olympische jaar 2008. Dit massa-evenement zet jongeren aan tot sportparticipatie en biedt tegelijkertijd een kans om talent te detecteren en verder te begeleiden naar topsport. Ook recreatieve acties zullen bijkomend ondersteund worden. Concreet wordt gedacht om in 2007 verschillende acties rond fietsen te bundelen of op te starten onder de noemer 'Vlaanderen Fietst'.

De pilootprojecten vzw De Rand, vzw Voeren Sport en BuurtSport Vlaanderen zullen in 2007 voor een laatste maal een projectsubsidie verwerven. Vanaf 2008 worden ze structureel verankerd binnen het decreet op het lokaal sportbeleid. In 2007 wordt werk gemaakt van het uitschrijven van een participatiedecreet en wordt onderzocht in hoeverre de sociaal-culturele, maar ook sportieve werking van de Rode Antraciet hierin kan opgenomen worden. Het project 'Kort op de bal' zal na het voorbereidende jaar 2006, in 2007 echt op het spoor worden gezet, samen met de vzw 'Jeugd en stad' die zal zorgen voor het aanwerven van een coördinator, coaches en pedagogische begeleiders die het sportieve, educatieve en tewerkstellingsprogramma verder zullen invullen.

Het actieplan topsport met vijf strategische en 82 operationele doelstellingen zal verder gerealiseerd worden in overleg met de Stuurgroep Topsport, de Task Force Topsport en andere topsportactoren. In 2006 werd de externe audit van de sportfederaties op de markt gebracht. In 2007 zal de audit effectief plaats hebben en zullen de besluiten geformuleerd worden. Enerzijds zal de kwaliteit van de topsportwerking van iedere federatie objectief worden gemeten en bijgestuurd, maar anderzijds worden er ook aanbevelingen verwacht om de wijze van subsidiëren van de federaties te optimaliseren.

Het uitbouwen van een Vlaams talentdetectieproject en het opdrijven van de sportwetenschappelijke begeleiding van talenten en topsporters zullen naast de audit alle aandacht krijgen. De projecten 'Pool Toptrainers' en 'ABCD 2012-2016' moeten naast andere projecten de zwakke schakels in de huidige topsportwerking verder wegwerken.

De werking van het Vlaams Coachesplatform zal verder uitgebouwd worden zodat de Vlaamse trainers regelmatig de kans krijgen om ervaringen uit te wisselen en de kennis van experts aangeboden krijgen. In 2007 moet de inhoud van een cursus toptrainer uitgetekend worden en dit in samenwerking met de VTS en de Vlaamse universiteiten.

Een belangrijk speerpunt wordt het project 'Jeugdopleidingscentra voetbal', een integraal jeugd- en sportproject voor 10-tot 18-jarigen met voetbaltalent. Het zal gerealiseerd worden in samenwerking met een achttal topvoetbalclubs in de verschillende Vlaamse provincies, waarin ook andere voetbalclubs uit de brede omgeving kunnen participeren. Die centra moeten een modelfunctie vervullen in de opleiding en begeleiding van jong voetbaltalent. De Vlaamse overheid neemt zo ook een maatschappelijke verantwoordelijkheid naar een grote groep jongeren die door de voorlopige weigering van de KBVB om zich aan te passen aan de voorwaarden gesteld in het decreet op de erkenning en subsidiëring van federaties, niet structureel kunnen ondersteund worden. Voor de start van dit project in 2007 werd een bedrag van 1,7 miljoen euro gereserveerd.

Het jeugdopleidingsfonds dat werd aangekondigd, moet een middel zijn om voetbalclubs ertoe aan te zetten opnieuw degelijk en verantwoord te investeren in jeugdwerking. Het opleidingsfonds moet het mogelijk maken inspanningen inzake jeugdopleidingen te honoreren, zonder dat de vergoeding die de club ont-

vangt gekoppeld is aan een transfer, maar wel aan de jaren kwalitatieve opleiding die een jongere genoten heeft. De minister wil de nodige garanties inbouwen dat het geld effectief besteed zal worden aan de opleiding van de jeugd en niet doorgesluisd wordt naar de eerste ploeg. Naast een bedrag van 600.000 euro, afkomstig van de Vlaamse Gemeenschap is het de bedoeling dat de clubs hierin ook participeren. De minister neemt dus zijn verantwoordelijkheid door dit samen met de clubs uit te werken.

1.11. Plannen voor 2007 - Verhogen van de sportparticipatie via een doelgericht Sport voor Allen beleid

Deze doelstelling is in het nieuwe decreet voor het lokale en provinciale sportbeleid één van de belangrijkste hefboomen én een belangrijk complement voor het topsportbeleid. De minister wil via een hechte samenwerking met gemeente- en provinciebesturen zoveel mogelijk mensen in Vlaanderen stimuleren, uitnodigen, begeleiden en ruimte bieden tot diverse vormen van actieve sportbeoefening. De doelstellingen en methoden richten zich op een stevige vernieuwing en verbetering, met aandacht voor de toegankelijkheid van het aanbod voor diverse aandachtsgroepen, voor het anders georganiseerd sporten en uiteraard voor de sportverenigingen. Om dit alles te kunnen realiseren werd een gevoelige verhoging van de subsidiemiddelen voorzien met meer dan 10 miljoen euro.

Veel activiteiten in de sportwereld zijn particulier initiatief. In de mate dat deze activiteiten kaderen binnen de doelstellingen van de beleidsnota Sport, kan onder de koepel van 'Sportend Vlaanderen' financiële ondersteuning worden verleend aan massa- en recreatieve sportmanifestaties of grootse sportacties die aanzetten tot meer en beter sporten.

De concrete invulling van de sportpromotieacties zullen in overleg met het Bloso nog bepaald worden. Naast de jaarlijkse actie 'Sporttak in de Kijker' zal met de Vlaamse sportfederaties samengewerkt worden voor de organisatie van vijf evenementen, maar ook met de provinciale sportdiensten en de VGC.

Wat de jeugdsport betreft zal in september 2007 met het Vlaams Centrum voor Onderwijsgebonden Sport (VCOS) een nieuwe actie schoolsport voor het basisen secundair onderwijs worden opgestart. In het kader van 'lichte sportinfrastructuur sport en natuur' zal de uitbouw van een beperkt maar kwalitatief hoogstaand netwerk van permanent bewegwijzerde

mountainbikeroutes verdergezet worden. Vanaf 2007 zal een vernieuwd concept van fit-o-meterparkoersen in een groene omgeving, gepromoot worden bij de gemeentelijke sportdiensten.

1.12. Plannen voor 2007 - Kwaliteitsverbetering van het sportaanbod

De kwaliteitsverbetering van het sportaanbod wordt in 2007 verder uitgevoerd met het decreet op de sportfederaties. 66 Vlaamse sportfederaties met vermoedelijk 317 voltijdse equivalenten zullen gesubsidieerd worden. Ongeveer een derde daarvan heeft een aanvraag ingediend voor één van de facultatieve opdrachten. Het bedrag dat voor de subsidiëring van de federaties wordt voorzien, ligt in 2007 ongeveer 803.000 euro hoger dan in 2006.

Voor 2007 zullen vijf bijkomende sportdiensten gesubsidieerd worden, wat het totaal op exact 200 brengt. Naast de gemeentelijke sportdiensten blijven de vijf provinciale sportdiensten en de sportdienst van de Vlaamse Gemeenschapscommissie erkend en gesubsidieerd. Het voorziene subsidiebedrag voor de sportdiensten van gemeenten, provincies en de VGC stijgt met 285.000 euro t.o.v. de begroting 2006.

Na de goedkeuring van het decreet en de uitvoeringsbesluiten in het najaar 2006, zullen de gemeenten, provincies en de VGC in 2007 starten met de opmaak van hun sportbeleidsplan. De minister voorziet in 2007 ook het aanzienlijke bedrag van 800.000 euro om gemeenten te coachen bij de opmaak van hun sportbeleidsplan. Regionale infosessies zullen daarnaast georganiseerd worden over het Vlaams Sportinfrastructuurfonds.

De Vlaamse Trainersschool zal in 2007 de sportfederaties begeleiden bij de uitbouw van de ontwikkelingslijnen van de verschillende sporttakken en drempelverlagende maatregelen uitbouwen om (ex-) topsporters en toptrainers naar de sportkaderopleidingen toe te leiden. Ook gespecialiseerde clinics en bijscholingen worden uitgewerkt voor trainers A, samen met een specifieke module 'topsportgerichte jeugdtraining' en de verdere uitbouw van het Vlaams Coachesplatform.

Opleidingen die een integratie beogen van de sport-specifieke opleidingen naar de verschillende doelgroepen (sporters met een handicap, senioren, recreatie, ...) staan eveneens op de agenda van de VTS, naast aandacht voor een kwaliteitsvolle didactische en

audiovisuele ondersteuning bij de sportkaderopleidingen.

1.13. Plannen voor 2007 - Een planmatig sportinfrastructuurbeleid

Een planmatig sportinfrastructuurbeleid is een zeer belangrijke randvoorwaarde om mensen aan het sporten te krijgen. Via het Steunpunt 'Cultuur, Jeugd en Sport' zullen de behoeften inzake sportinfrastructuur worden geïnventariseerd zodat een solide en objectieve basis wordt verkregen om de invulling van de verschillende projecten uit het sportinfrastructuurfonds op te baseren.

In functie van het vervullen van de kerntaken van de Bloso centra zal door een effectief en efficiënt gebruik een maximale bezetting worden nagestreefd door sportkampen, VTS-cursussen en sportklassen.

Voor de eerstvolgende acht jaar (2007-2014) werd een investeringsprogramma voor de Bloso centra opge maakt, rekening houdend met de kerntaken van de Bloso centra, een maximale exploitatie, een permanent onderhoud, wijzigende sporttendenzen en mogelijkheden tot samenwerking met externe partners. Dat project wordt in totaal gebudgetteerd op 42,9 miljoen euro, waarvan een investeringsparticipatie van 'derden' ten belope van ongeveer 14,9 miljoen euro. Met de realisatie van dit 8-jarenprogramma zullen alle Bloso centra op een optimale wijze uitgebouwd zijn en zullen zij de regionale en Vlaamse uitstraling bezitten die bij de oprichting ervan werd beoogd.

Het sporthotel in Waregem, de uitbreiding van het sporthotel in Genk en de bouw van bijkomende stallen te Woumen kaderen binnen de optie om verder te werken aan de kwaliteitsverbetering van de infrastructuur. Met de verdere renovatie van de openlucht sportvelden én de omgevingsaanleg in het Bloso centrum in Blankenberge, krijgt Bloso er een centrum bij waar sportieve gehandicapten op een optimale wijze hun sport kunnen beoefenen. Daarnaast wordt een wildwaterbaan aangelegd op de site van het voormalig openlucht zwembad in Hofstade, wordt het dak van de ijshal in Liedekerke hersteld en zijn diverse omgevingswerken gepland. Bovendien worden weloverwogen projecten gerealiseerd die nauw aansluiten bij door sportfederaties vooropgestelde sportactiviteiten (o.a. toptrampolinehal in Gent, de bouw van een gymnastiekhal te Brugge en de afwerking van de openlucht wielbaan in Brugge).

De overkapping van de openluchtbaan in Herentals vanuit het perspectief van energiebesparing is een laatste bouwproject voor 2007.

In het kader van het door de Vlaamse Regering principieel goedgekeurde Vlaams Sportinfrastructuurplan, waarop reeds uitgebreid werd ingegaan in de terugblik op 2006, worden vier Bloso-projecten in aanmerking genomen om via de beoogde DBFM-constructie (design, build, finance and maintain) te worden gerealiseerd: een tenniscentrum te Hasselt, een sporthal te Willebroek, een golfbaan te Willebroek en een loods te Hofstade-Zemst.

1.14. Plannen voor 2007 - Een voorwaardenscheppend en integraal topsportbeleid

De minister wenst een Vlaams talentdetectieproject op te starten, dat talenten tijdig ontdekt en van de juiste sporten laat proeven. De projecten 'Pool Toptrainers', 'ABCD 2012-2016' en 'Sportwetenschappelijke begeleiding van talenten en topsporters' moeten de instroom naar de topsportscholen mee bewaken en zorgen voor optimale begeleiding. De projecten 'Coaches Platform' en 'na-carrière' zullen de relatie met de topsporters verbeteren en het Vlaams topsportklimaat zeker optimaler maken.

Voor de decretale subsidiëring van topsport in het kader van het decreet op de sportfederaties worden in 2007 5,1 miljoen euro voorzien. Dit is een verhoging met 73.000 euro t.o.v. de begroting 2006.

Vanaf het schooljaar 2006-2007 worden er door 16 sportfederaties 18 sporttakken in de verschillende topsportscholen aangeboden (atletiek, badminton, basketbal, golf, gymnastiek, handbal, judo, ski, snowboard, taekwondo, tafeltennis, tennis, triatlon, duatlon, volleybal, voetbal, wielrennen en zwemmen). Dit kost 1,6 miljoen euro. Om in een studierichting topsport te kunnen inschrijven, dienen de leerlingen over een topsportstatuut te beschikken dat wordt uitgereikt door de selectiecommissie van het topsportconvenant en dit op basis van strenge selectiecriteria. Omwille van de extra budgettaire impulsen die de afgelopen jaren voor dit onderdeel werden gegeven, wordt dit krediet in 2007 niet verder verhoogd.

De aanvullende subsidies topsport zijn bestemd voor de geselecteerde sporttakken en de Vlaamse unisportfederaties voor de voorbereiding van en de deelname aan internationale wedstrijden door Vlaamse top-

sporters. Het Topsportactieplan Vlaanderen stelt een verhoging voor van de decretale subsidies topsport voor de topsportfederaties. In 2007 bedraagt deze subsidie 3,9 miljoen euro of een stijging van 73.000 euro.

De subsidiëring van de Vlaamse unisportfederaties die internationale competities in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad organiseren, maakt deel uit van het integraal Vlaams topsportbeleid. Een subsidiebedrag van 237.000 euro wordt voorzien. Dit is eenzelfde bedrag als in 2006.

Voor deelname van Vlaamse topsporters aan Olympische Spelen, Wereldspelen, Paralympics en European Youth Olympic Days (EYOD) wordt in 2007 een krediet van 297.000 euro voorzien: 181.000 euro voor de voorbereiding en 116.000 euro voor deelname. Dit is een status quo ten opzichte van 2006.

De uitvoering van het topsportactieplan zal in 2007 worden verder gezet onder meer door het realiseren van een trainingscentrum voor elke topsporttak (met geïntegreerde topsportschool binnen het trainingscentrum), door een tewerkstellingsproject jeugdtrainers in functie van talentscouting, talentdetectie en talentontwikkeling, door het verder scherp stellen van de selectiecriteria op basis van de ontwikkelingslijn per sporttak/discipline, door de uitbreiding van de Pool van Toptrainers tot 25 voltijds equivalenten toptrainers, door een specifiek project voor de Olympische ploegsporten, door het uitbouwen van het platform van toptrainers en door het verderzetten van de begeleiding en ondersteuning van de topsportfederaties. Tevens wordt voorzien in begeleiding bij het in gebruik nemen van de nieuwe versie van de digitale trainingsagenda.

In 2007 gaat Bloso verder met de ontwikkeling van het Topsportervolgsysteem en zal de werking van het project Sportpsychologische begeleiding gecontinueerd worden bij de Vlaamse Atletiekliga, de Vlaamse Judofederatie, de Vlaamse Tafeltennisliga, de Vlaamse Tennisvereniging, de Vlaamse Volleybalbond en de Vlaamse Zwemfederatie. Ook het project letselpreventie/performance-stability wordt verder gezet. De sportartsen en sportkinesitherapeuten werkzaam binnen de sportfederaties en topsportscholen krijgen binnen dit project specifieke bijscholingen in het opstellen van een persoonlijk motorisch bilan en het opstellen en begeleiden van een blessurepreventieprogramma van (kandidaat) topsporters. Dit

project wordt ook uitgebreid met een proefproject 'Sportverzorging / Letselregistratie'.

Aan de hand van een gestandaardiseerde en geïnformateerde bevraging in verband met talentdetectie en talentontwikkeling, zal het Bloso in 2007 de bevraging bij nog niet geëvalueerde topsportfederaties uitvoeren en begeleiden. Waar gewenst zullen doorgelichte topsportfederaties een beroep kunnen doen op de afdeling Topsport voor het optimaliseren van hun praktijkwerking inzake talentdetectie en talentontwikkeling.

Op het vlak van evenementenondersteuning zal gepoogd worden om naast de klassieke evenementen een aantal evenementen aan te moedigen die over het hele jaar lopen en zo dus zorgen voor een permanente invloed op het (top)sportklimaat en continue uitstraling van Topsport Vlaanderen. Organisatoren zullen moeten weten dat het label Topsport Vlaanderen niet zo maar kan verkregen worden maar dat er de nodige kwaliteit moet tegenover geplaatst kunnen worden.

In het tewerkstellingsproject Topsporters lopen eind 2006 de meeste contracten af. Op basis van een evaluatie en het al dan niet bereiken van de resultaatsverbintenis kunnen de bestaande contracten al dan niet verlengd worden, gekoppeld aan concrete prestatieobjectieven voor 2007 en 2008. Nieuwe kandidaten kunnen voorgedragen worden door de sportfederaties. In 2007 moet een hervorming gerealiseerd worden, onder meer op het vlak van het basisloon dat wordt bepaald volgens het niveau van de atleet, en niet volgens diploma. Er zal dus een groeiproces in het loon ingebouwd worden zodat progressies in de topsportcarrière kunnen beloond worden.

Voor het academiejaar 2006-2007 zijn tot op heden reeds 14 studenten/topsporters opgenomen in het Topsportstudentenproject Hoger Onderwijs. Er zijn nog een aantal aanvragen in behandeling waardoor het aantal nog kan toenemen. Voor volleybal is de financiering voor 2007 in het ABCD-project jonge topsporttalenten 2012-2016 reeds goedgekeurd voor 40.000 euro. Een aantal andere sporten zullen hierin nog volgen.

1.15. Plannen voor 2007 - Vrijwaren van de integriteit van sport

Zoals in 2006 maakt de minister ook in 2007 een topprioriteit van het vrijwaren van de integriteit van

sport op alle niveaus. Binnen de Vlaamse Sportfederatie (VSF) wordt een werkgroep Sport en Ethiek opgericht. De bedoeling is om vanuit deze werkgroep een aantal concrete tools te ontwikkelen en hiermee gevolg te geven aan de aanbevelingen die werden geformuleerd tijdens het symposium. Concreet wordt gedacht aan het ontwikkelen van een 'code of conduct'-model voor de sportfederaties, brochures betreffende de problematiek voor de ouders, trainers, jeugdige sporters enzovoort met tevens aandacht voor de genderproblematiek.

Voor het realiseren van een gezond sportbeleid op jongerenmaat bouwt de minister ook verder op de beleidsaanbevelingen van het einddocument voor overheden van het 'Sport op jongerenmaat'-symposium: een veralgemeende sportmedische keuring gekoppeld aan het medisch schooltoezicht, een ethische code voor medische en andere begeleiders in de jeugdsport en een meldpunt voor schendingen van de kinderrechten.

Vlaanderen zal het World Anti-Doping Agency (WADA) via de Raad van Europa verder financieel ondersteunen en zal in 2007 in het kader van de internationale harmonisering, de reglementering van WADA als antidopingorganisatie volledig overnemen in al zijn wetgeving. De minister hoopt het overeenstemmende ontwerp van decreet in februari 2007 aan het parlement voor te leggen.

Het besluit over de risicovechtsporten kan pas ingang vinden na de inwerkingtreding van het vernieuwde decreet op de medisch verantwoorde sportbeoefening op 1 januari 2008.

Naast een vaste en een variabele toelage kan aan de erkende keuringscentra een projecttoelage worden verleend voor onderzoek in het kader van de medisch verantwoorde sportbeoefening. De website www.gezondsporten.be zal verder geactualiseerd worden met relevante sportmedische en sportwetenschappelijke informatie, om de promotie van gezonde sportbeoefening te ondersteunen.

De vernieuwing van het decreet medisch verantwoord sporten zal het mogelijk maken om ook de Vlaamse regelgeving qua disciplinaire procedures en bestraffing van doping volledig in overeenstemming te brengen met de internationale WADA-code. De belangrijkste uitgangspunten van dit vernieuwde decreet medisch verantwoord sporten zijn een actieve beleidsinbreng van de overheid inzake de NADO-opdrachten (Nationale Antidopingorganisatie); een

onderverdeling van de sport in breedtesport en elitesport; een actieve beleidscontrole op het vlak van tuchtrecht voor breedtesporters, een passieve beleidscontrole op het vlak van tuchtrecht voor elitesporters (behandeling door onafhankelijke, op basis van het decreet erkende, maar op initiatief van de sportverenigingen opgerichte disciplinaire organen); een geharmoniseerde en vernieuwde aanpak tegen de achtergrond van de WADA-code en tot slot een depenalisering van overtredingen van antidopingregels gepleegd door sporters.

Het huidige uitvoeringsbesluit medisch verantwoord sporten van 16 december 2005 zal eveneens volledig in overeenstemming gebracht worden met het reeds vernieuwde ontwerp van decreet medisch verantwoord sporten. Op die manier kan het aantal controles buiten competitie gevoelig opgedreven worden.

De ontwikkelingen aangaande de dopingbestrijding op internationaal vlak wordt nauwgezet opgevolgd. Concreet zal dit gebeuren via samenwerking met de deskundigen van het WADA, binnen de opvolgingsgroep doping van de Raad van Europa, de Conferentie der partijen van de Unesco en door deelname aan de wereldconferentie van het WADA in Madrid van 15 tot 17 november 2007.

1.16. Plannen voor 2007 - Andere relevante items uit het beleidsplan voor 2007

De minister stelt dat Vlaanderen in het verleden een grote voortrekkersrol gespeeld heeft op het internationale forum. Het is dan ook de ambitie om dat ook in 2007 verder te doen. Dit dient zowel op het multi-als op het bilaterale vlak te gebeuren, bv. door deelname aan de vergaderingen van de Europese Unie, de vergaderingen en de ministerconferenties van de Raad van Europa, internationale themaconferenties, werkvergaderingen binnen het kader van de culturele akkoorden en de (sub)commissies Sport, de bilaterale eigen commissies Sport enzovoort. Door op het internationale niveau aanwezig te zijn en samen te werken met de internationale partners, wordt voeling gehouden met wat er in de internationale sportwereld evolueert. Ook de relaties tussen de drie gemeenschappen zal via wederzijdse contacten en ontmoetingen met de respectieve beleidsverantwoordelijken onderhouden en ontwikkeld worden.

De minister tekende een rechtstreeks 'samenwerkingsproject' met zijn collega bevoegd voor Sport in

de provincie Vrijstaat in Zuid-Afrika. Hierdoor wordt ondersteuning gegeven aan de ontwikkeling van een 'strategisch plan voor de sport' voor de Vrijstaat, aan de uitbouw van een 'train the trainer' programma en aan opleiding van coaches en ZAF-atleten. Dit project 'samenwerkingsontwikkeling' zal in 2007 worden voortgezet.

Daarenboven kunnen Vlaamse topatleten op geregelde basis hoogtestages meemaken in Vrijstaat en er met zeer hoogstaande omkaderingsmogelijkheden hun toptraining vervolmaken in aangepaste trainingsfaciliteiten.

Een voorstel van werkprogramma voor 2007 wordt momenteel door beide partijen besproken en is in volledige overeenstemming met de bepalingen van het samenwerkingsverdrag tussen Vlaanderen en Zuid-Afrika van 27 november 2000. Het Vlaamse sportbeleid en het Bloso sluiten zich volledig aan bij de algemene visie over samenwerkingsontwikkeling en het concept 'Capacity Building' in de sport.

In 2007 zal verder gegaan worden met een trainingsinitiatief (grass root level) voor kleine groepen vrijwilligers (leraars) die reeds beschikken over een minimale pedagogische basisopleiding en die betrokken zijn bij het lokale sportbeleid om hen een intens en versneld trainings- en opleidingsprogramma voor regionale Sport voor Allen managers te geven tijdens vormingsweken. Ook zullen verdere uitwisselingen inzake expertise gebeuren in de sporten rugby, tennis, atletiek en korfbal. De Vlaamse Trainerschool zal ook verdere input geven rond de uitbouw van het Free State Sport and Science Institute.

In het kader van het topsportprogramma worden opnieuw hoogtestages voorzien in Bloemfontein en telkens wordt ook van de gelegenheid gebruik gemaakt om de begeleidende Vlaamse topcoaches ter plaatse te laten organiseren ten behoeve van lokale Zuid-Afrikaanse trainers en coaches.

Op basis van de omgevingsanalyse die eind 2006 zal afgerond zijn, wordt een samenwerkingsakkoord met Marokko voorbereid met het oog op een duurzame en (voor beide partners) positieve samenwerking.

1.17. Plannen voor 2007 - Een grondige wetenschappelijke onderbouwing

Een doorgedreven wetenschappelijke onderbouwing is belangrijk om nieuwe trends te detecteren, alternatieve methodes en programma's te ontwikkelen en de

effecten van het beleid te monitoren. Het nieuwe Steunpunt 'Cultuur, Jeugd en Sport' zal onderzoeksopdrachten uitvoeren waarin onder meer aandacht zal worden besteed aan de volgende thema's: een geïntegreerd survey-onderzoek voor cultuur-, jeugdwerk- en sportparticipatie, het economisch belang van de sport, een evaluatie van de efficiëntie van gemeentelijke subsidiereglementen, het jaarlijks aanleveren van cijfermateriaal i.v.m. de Vlaamse beleidsindicatoren, de (on)mogelijkheden van een drempelverlagend sportaanbod voor kansarme jongeren, brede school, een stand van zaken m.b.t. de mate van professionalisering van sportclubs en -federaties, de na-carrière van topsporters, talentdetectie in topsport, een effectevaluatie van sportpsychologische begeleiding, de evolutie van het Vlaams topsportbeleid en tot slot een behoeftenonderzoek rond sportinfrastructuur in Vlaanderen.

1.18. Plannen voor 2007 - De Strategische Adviesraad Cultuur, Jeugd, Sport en Media

Deze adviesraad werd in het voorjaar van 2006 conceptueel ontwikkeld. Dit concept speelt in op de doelstellingen van het kaderdecreet terzake, maar komt tegelijkertijd tegemoet aan de vragen van de (vele) betrokken veldactoren, niet in het minst deze uit het sterk ontwikkelde maatschappelijke middenveld.

Het voorliggende concept gaat uit van één algemene strategische adviesraad, als rechtspersoon, met hierin vier sectorraden, nl. sociaal-cultureel werk (jeugd en volwassenen), kunsten en erfgoed, sport en media. De samenstelling is een combinatie van experts en middenveldvertegenwoordigers. Dit concept werd recent algemeen positief geadviseerd door de nog bestaande raden. In de komende maanden zal dit concept verder naar een ontwerpdecreet verwerkt worden, zodat de Strategische Adviesraad Cultuur, Jeugd, Sport en Media in 2007 volledig operationeel wordt.

1.19. Besluit

In de beleidsnota sport (2004-2009) formuleerde de minister acht strategische en 111 operationele doelstellingen, waarvan er reeds 22 volledig gerealiseerd werden en 25 opgestart. 55 werden opgestart en dienen blijvend te worden nagestreefd en negen zullen nog dit kalenderjaar worden opgestart. De minister meent dus aardig op schema te zitten om zijn ambitieuze beleidsnota in de praktijk om te zetten.

Het parlementaire jaar 2006-2007 belooft een cruciaal jaar te worden waarin een aantal fundamentele

operationele doelstellingen dienen te worden gerealiseerd. Het betreft onder meer de operationalisering van het Vlaams Sportinfrastructuurfonds, de beheersovereenkomst met het Bloso, de implementatie van het nieuwe decreet op het lokale en regionale sportbeleid, het jeugdopleidingsfonds en de jeugdopleidingscentra voor voetbal, de verdere uitvoering van het topsportactieplan, de opstart van het Sport voor Allen-actieplan, de evaluatie van de (top)sportfederaties in hun (top)sportwerking, en de installatie van het Wetenschappelijk Steunpunt Contract JeugdSport (CJS) teneinde het sportbeleid wetenschappelijk te kunnen sturen en ondersteunen.

De minister onderstreept dat hij voor de uitvoering van deze ambitieuze sportplannen de steun nodig heeft van velen. Hij rekent erop dat het parlement hem daarbij zal steunen.

III.2. ALGEMENE BESPREKING VAN DE BELEIDSBRIEF EN DE UITGAVENBEGROTING SPORT

2.1. Standpunt van de heer Johan Deckmyn

De heer *Johan Deckmyn* merkt op dat er in 2007 heel wat op stapel staat. Niet alleen wil de minister het sportinfrastructuurplan implementeren. Het nieuwe decreet op lokaal sportbeleid moet worden opgestart alsook het Sport voor Allen-actieplan en nog vele andere initiatieven.

Op verscheidene plaatsen in de beleidsbrief is er sprake van samenwerking met het BOIC. Dat is enerzijds logisch vanuit de sportieve invalshoek, maar de spreker heeft al verscheidene malen bezwaar gemaakt tegen een structurele samenwerking met het BOIC, zolang deze instantie zich niet wil conformeren aan de federale logica in dit land. Het BOIC maakt onder andere deel uit van de Task Force die de Stuurgroep Topsport Vlaanderen aanstuurt. Ook in de ABCD-projecten voor jonge topsporttalenten participeert het BOIC. In diverse selectiecommissies is het BOIC aanwezig, in de werkgroep die is opgericht voor het Topsportervolgsysteem enzovoort.

De spreker wijst de minister erop dat hij zich heeft geëngageerd om ook omtrent de splitsing van het BOIC initiatieven te ondernemen, maar het is in dit kader interessant om achteraan in de beleidsnota te kijken naar de invulling ervan via de strategische

doelstellingen. Daar staan interessante tabellen met timingstatussen. Uit de timing voor het verhogen van de efficiëntie en effectiviteit van de sportstructuren blijkt dat ‘Erkenning BOIC’ en ‘Vlaamse Interfederales van BOIC’ de status C krijgen. Dat betekent dat deze projecten lopend zijn. De spreker vreest dat ze op het einde van de legislatuur nog steeds lopend zullen zijn. In de beleidsnota wordt aangekondigd dat een en ander rond zal zijn tegen het einde van deze regeerperiode.

De *minister* antwoordt dat die opmerking in de eerste plaats op de Koninklijke Belgische Voetbalbond slaat.

De heer *Johan Deckmyn* merkt een gelijksoortig probleem bij de Koninklijke Belgische Voetbalbond (KBVB), die eveneens hardnekkig weigert om te splitsen. Afgelopen jaar kwam de minister voor de dag met het ei van Columbus: de minister zou een jeugdopleidingsfonds voor jeugdvoetbal oprichten. In de beleidsbrief staat dat “aangezien de gesprekken met de KBVB geen perspectieven hebben geboden op korte termijn, gaat de minister zijn verantwoordelijkheid nemen en rechtstreeks met diverse en uiteenlopende clubs werken om hen te helpen om het jeugdvoetbal te optimaliseren”. Dat is volgens de spreker de vlucht vooruit. Ten eerste zijn er volgens de heer Deckmyn ook op langere termijn geen echte perspectieven te vinden op een oplossing in dit dossier. Ten tweede gaat de minister rechtstreeks met de clubs praten, maar hij wil toch blijven ijveren voor een splitsing van de bond. Dat laatste zal nu nog moeilijker worden aangezien het jeugdvoetbal nu geld zal krijgen en de vraag bijgevolg rijst welke redenen de voetbalbond nu nog zal hebben om te splitsen? Ze krijgen nu via een omweg toch geld voor jeugdvoetbal, zonder te moeten toegeven aan de vereiste om zich daarvoor te herstructureren. De spreker benadrukt dat zijn partij geen tegenstander van ondersteuning van jeugdvoetbal is, maar dat moet juist een gevolg zijn van het feit dat de KBVB zich conformeert aan de federale logica van dit land. Dat doen ze dus niet, en ze ontvangen toch – via een omweg – financiering voor jeugdbeleid.

Vervolgens gaat de spreker in op de antiracismecampagne. Samen met een hele boel participanten werd er een mediacampagne voorbereid en uitgewerkt tegen racisme in voetbalstadions. Op zich lijkt dat een nobel initiatief, maar wellicht onder invloed van de tijdsgeest focust men enkel op racisme. De spreker meldt dat de zogenaamde spreekkoren zich niet

enkel bedienen van zogezegde racistische slogans. Het is trouwens ook vreemd te moeten vaststellen dat die zogenaamde racistische supporters op hetzelfde moment de donkergekleurde spelers uit eigen rangen soms de hemel in prijzen met positieve spreekkoren. Vandaar dat de spreker eerder de mening is toegedaan dat men zich beter zou toeleggen op campagnes tegen kwetsende uitspraken, waarvan racisme één element is. Andere elementen zijn het verwijzen naar uiterlijkheden en bijvoorbeeld het beroep van de moeder van een speler of scheidsrechter. De verwensingen aan het adres van de scheidsrechters zijn vaak heel choquerend. Recent was er trouwens in Koppen een reportage over de scheidsrechters en het tekort er aan. Heel veel scheidsrechters haken af door de verbale en soms fysieke agressie aan hun adres. Wat de spreker betreft, had de campagne ruimer kunnen zijn. De campagne is volgens de spreker een gemiste kans.

Wat de sportcheques betreft, stelt men in de beleidsbrief dat de Vlaamse Gemeenschap slechts in extremis betrokken werd bij de totstandkoming van het KB, nadat het was goedgekeurd op de ministerraad. De spreker hoopt dat men verder aandringt bij de federale regering om in de toekomst attenter te zijn op dat vlak.

Dat er naast topsport een tweede Sport-voor-allen-spoor wordt gevolgd, maakt deel uit van het beleid van de minister en is uiteraard een belangrijk gegeven. In de beleidsbrief stelt men dat het globale Actieplan Sport voor Allen werd voorgelegd voor advies aan de Vlaamse Sportraad, met de nadruk op het leggen van prioriteitsbepalingen. Daar wil de Vlaamse Sportraad blijkbaar niet op ingaan, aangezien dit niet fair zou zijn ten opzichte van het Sport voor Allen-Overlegplatform om prioriteiten aan te wijzen, zonder de partners in het actieplan te horen. Met betrekking tot de kredieten stelt de Vlaamse Sportraad echter dat het een probleem is dat de minister niet op de voorstellen van het Sport voor Allen-Overlegplatform heeft gewacht om zijn Sport voor Allen-beleid uit te tekenen. De spreker kan de Vlaamse Sportraad er wel in volgen wanneer ze bijkomend stellen dat het leeuwendeel van de Sport voor Allen-kredieten voor de komende jaren al vastliggen nog voor de uitvoering van het decreet lokaal en regionaal sportbeleid.

Vervolgens gaat de spreker in op het strategisch plan etnisch-culturele minderheden. De werkgroep Culturele diversiteit in de sport heeft een actieplan uitgewerkt waarmee men bijvoorbeeld het aantal

gekwalficeerde begeleiders van allochtone origine in de sport wil verhogen. Hoe wil men dit concreet uitwerken? Gaat men zijn toevlucht nemen tot positieve discriminatie? Verder zal ook gewerkt worden aan de gerichte promotie over het opleidingsaanbod voor jongeren van allochtone origine: via Buurtsport Vlaanderen, het onderzoek van Buurtsport Vlaanderen en de Vlaamse sportfederatie, hoe ze de instroom van jongeren van allochtone origine vanuit buurtsport naar de sportclubs kunnen verhogen, de eis om in de gemeentelijk sportbeleidsplannen een apart hoofdstuk te wijden aan maatregelen en acties die de toegankelijkheid en diversiteit bevorderen enzovoort.

De spreker vraagt zich af of dat niet allemaal beetje van het goede te veel is? Is een aparte behandeling van allochtonen niet eerder iets dat racisme in de hand werkt? In het hoofdstuk over de Buurtsport-campagne gebruikt men de term “sportkansarmen”. De spreker vraagt deze term nader te definiëren. Dat is een nieuwe doelgroep waarover hij nog niet heeft gehoord. De spreker heeft de minister naar aanleiding van de bespreking van de beleidsbrief vorig jaar trouwens gewezen op het onderzoek van de Schotse professor Fred Coalter, hoofd van de vakgroep Sportstudies aan de universiteit van Stirling. Deze stelt dat het weinig zin heeft sport tegen verzuring en vervreemding in te zetten, als men dat wetenschappelijk niet hard kan maken. Hij vindt trouwens dat de sport in het algemeen zich niet moet laten misbruiken om een andere agenda uit te voeren. De spreker meldt dat deze studie werd voorgesteld in Nederland.

De *minister* vindt dat laatste belangrijk, want sociaal-cultureel werk, jeugd en sport worden in Nederland wel degelijk utilitair aangewend voor allerlei doelstellingen. In Vlaanderen werkt het middenveld vanuit zijn eigen dynamiek. Als gevolg daarvan ontstaat een groot maatschappelijk nut. De maatschappelijke impact is groter.

De heer *Johan Deckmyn* antwoordt dat in het bewuste artikel een vergelijking werd gemaakt met de Vlaamse situatie. Hij suggereert de mogelijkheid om met deze persoon van gedachten te wisselen.

Vervolgens gaat de spreker in op de door de minister aangehaalde prioriteiten van het sportbeleid. Als er dan één prioriteit moet worden gelegd, staat de Vlaamse Sportraad niet alleen met de stelling dat dit de sportinfrastructuur moet zijn. Dit pijnpunt komt dan uiteraard ook aan bod in deze beleidsbrief. Er

is al geïnvesteerd, maar er blijkt op lokaal vlak nog steeds een acuut probleem te bestaan met betrekking tot de sportinfrastructuur.

In deze beleidsbrief heeft men het over het Vlaams Sportinfrastructuurplan en de oprichting van een sportinfrastructuurfonds. De spreker staat daarachter omdat een inhaalbeweging nodig is. Maar er is ook een grote nood bij de voetbalclubs. Hieromtrent heeft het Vlaams Belang trouwens een tijdje geleden een voorstel van resolutie ingediend. Is er binnen dit fonds ook ruimte voorzien met betrekking tot voetbalstadions? Er is sprake van geselecteerde bouw- en verbouwprojecten. Op welke basis selecteert men en hoe zal men dat in de toekomst verder doen?

In het hoofdstuk over de Bloso centra wordt volgens de heer Deckmyn terecht gewezen op het grote succes van de Bloso-sportkampen die worden georganiseerd tijdens de schoolvakantieperiodes. Bloso blijkt hier zijn rol bijzonder goed in te vullen en het bezettingspercentage evolueerde van 80 percent in 2001 tot liefst 97 percent in 2006. De spreker geeft toe geen specialist te zijn op het vlak van bezettingsgraden, maar als hij dergelijk percentage ziet dan denkt hij onwillekeurig aan het feit dat er bijgevolg op heel wat plaatsen een bordje met opschrift “volzet” zal staan. Vormt dit grote succes geen aanleiding tot het stimuleren van een groter aanbod?

De beleidsbrief meldt dat Bloso op basis van de evaluatie van het decreet van 13 juli 2001 op de sportfederaties concrete voorstellen heeft gedaan voor vereenvoudiging en voor administratieve verlichting. Dat is een vraag die in brede sportmiddens leeft. Hoe zal de overheid aan deze vraag op een snelle en gestructureerde manier tegemoet kunnen komen?

De spreker gaat vervolgens in op de aangekondigde verhuis van Bloso van de Zandstraat naar het gebouw van de Vlaamse Gemeenschap in de Arenbergstraat, waar de minister nu ook zijn eigen kabinet heeft. Toen reeds rees er heel wat protest, aangezien de 192 betrokken personeelsleden naar een kleinere werkomgeving zouden moeten verhuizen, minder parkeerplaatsen zouden hebben enzovoort. Er rezen ook vragen in verband met de totale kosten. De betrokken personeelsleden zouden betrokken worden in een overleg om een voldoende groot sociaal draagvlak te creëren voor deze verhuizing.

De minister stelde vorig jaar in antwoord op enkele vragen over deze verhuizing het volgende: “Er zal ook geen sprake van zijn om tegen de betrokkenen in beslissingen te nemen, ze zullen bij elke beslissing

betrokken worden”. Het is voor de spreker bijgevolg verbazend te moeten vaststellen dat de drie grote overheidsvakbonden begin november van dit jaar actie voeren tegen de geplande verhuizing vanwege redenen die vorig jaar ook al bekend waren.

De spreker vraagt zich daarom af of de minister zijn voorstellen tot verhuizing besproken had met de betrokken vertegenwoordigers van het personeel. Blijkbaar is er geen voldoende groot draagvlak voor de geplande verhuizing. Hoe rijmt de minister dat feit met zijn uitspraak dat hij geen beslissingen zou nemen tegen de betrokkenen in?

Een van de doelstellingen van de minister was volgens de spreker om de pool van toptrainers uit te breiden afhankelijk van de behoeftes per sporttak. Tegen 2008 wou de minister 42 topsporttrainers aanstellen. Uit de stand van zaken in de beleidsbrief blijkt dat de pool in 2006 bestaat uit tien toptrainers. De spreker vraagt hoe dit dossier zal evolueren.

De meldpunten voor overtredingen tegen de ethische code worden vermeld in het hoofdstuk over het promoten van gezonde sportbeoefening en lichaamsbeweging. Het is niet de bedoeling van de heer Deckmyn om de discussie te heropenen, maar hij vraagt zich af of een ‘meldpunt’ over dopinggebruik in dit rijtje thuishoort.

2.2. Standpunt van de heer Johan Sauwens

De heer *Johan Sauwens* heeft enkele positieve bedenkingen en zit met enkele vragen. CD&V is blij met deze gedetailleerde beleidsbrief die alle intenties voor 2007 weergeeft. De spreker wil de minister ook bedanken omdat hij terdege rekening heeft gehouden met de opmerkingen die zijn fractie vorig jaar heeft gemaakt over het niet naleven van artikel 74 van het Reglement. De beleidsbrief bevat dan ook een overzicht van de uitvoering van de begroting tijdens het lopende begrotingsjaar en een prognose over de beleidsinvulling tijdens het volgende begrotingsjaar, een samenvatting van de beleidsopties en initiatieven voor het volgende beleidsjaar en een samenvatting van de stand van uitvoering van het regeerakkoord. De spreker drukt zijn tevredenheid uit over de stijging van het sportbudget. Sport heeft een belangrijke maatschappelijke meerwaarde in Vlaanderen. CD&V pleit voor een tweesporenbeleid. Het decreet op het lokaal sportbeleid heeft een inhaalbeweging ingezet voor het sport-voor-allen-beleid.

CD&V hecht heel veel belang aan het sport-voor-
allen-beleid. De spreker is verheugd dat dit een van
de prioriteiten is van de minister. In zijn beleidsbrie-
ven 2005 en 2006 kondigde de minister aan dat er een
Actieplan Sport voor Allen zou worden voorgesteld.
In zijn beleidsbrief 2007 zegt de minister “In juni
2006 werd het globale Actieplan Sport voor Allen
voorgesteld en heb ik het voorgelegd voor advies aan
de Vlaamse Sportraad, meer in het bijzonder wat de
prioriteitsbepaling betreft”. De spreker vraagt om dit
actieplan aan het Vlaams Parlement over te maken
zodat hierover een gedachtewisseling kan worden
gehouden want naast het Topsportactieplan is dat
toch een essentieel beleidsdocument van deze minis-
ter.

In dit verband kijkt de spreker met veel verwachting
uit naar de parlementaire bespreking van het al lang
aangekondigde decreet op het lokaal sportbeleid. Hij
spoort de minister aan om de vooropgestelde timing
te respecteren en het ontwerp van decreet vóór het
kerstreces aan het parlement ter bespreking voor te
leggen zodat de nieuwe schepenen van sport in janu-
ari 2007 meteen aan de slag kunnen met dit nieuwe
instrument. Hij verwacht daarvoor een groot enthousiasme
bij de nieuwe gemeentebesturen en hij vraagt
de minister om voldoende middelen vrij te maken
vanaf 2008 zodat alle gemeenten die dit wensen, met-
een kunnen instappen in dit decreet.

Wat het topsportbeleid betreft, is de spreker tevreden
dat de uitvoering van het Topsport Actieplan 2016
goed opschiet. Hij is tevreden met het feit dat in de
beleidsbrief een onderscheid wordt gemaakt tussen
het topsportbeleid voor individuele sporten en voor
ploegsporten. Vlaanderen scoort slecht in ploegspor-
ten. Topprestaties worden geleverd door individuele
talenten die zich goed omringd hebben. Ploegsport
vereist een specifieke benadering. De minister stelt
zulks in het vooruitzicht voor de olympische ploeg-
sporten.

Vervolgens stelt de spreker een aantal vragen over het
Vlaams Sportinfrastructuurfonds. Op de kaart van
de Vlaamse sportinfrastructuur zijn een aantal witten
vlekken. In het begin van de jaren 90 beschikte elke
minister over eigen investeringsmiddelen voor zijn
bevoegdheden. Het resultaat was dat maar een beperkt
aantal gemeenten – meestal de grotere steden –
aan bod kwamen. Toenmalig minister Luc Van den
Bossche heeft het Vlaams investeringsfonds opge-
richt. Alle sectorale investeringsbudgetten werden
samengebracht en op objectieve wijze verdeeld over
alle Vlaamse gemeenten. Het Vlaams investerings-
fonds maakt intussen deel uit van het Gemeentefonds.

Volgens de spreker was dat een goede oplossing. Ze
leidde tot subsidiariteit en meer gemeentelijke auto-
nomie.

De heer Sauwens merkt op dat de Vlaamse beleids-
voerders tot in de kleinste gemeenten mee willen
beslissen. Het Vlaams Sportinfrastructuurfonds
is daar een voorbeeld van. Het Vlaams Sportin-
frastructuurfonds staat volgens hem haaks op het
kerntakendebat. Hij vraagt of de bouw van lokale
sportinfrastructuur een Vlaamse of een gemeente-
lijke taak is. Hij vraagt behoedzaam om te springen
met het Vlaams Sportinfrastructuurfonds. Hij vindt
het een stap van vijftien jaar achteruit. Als het de
bedoeling is om een en ander uit te voeren in Brus-
sel of de Vlaamse Rand, krijgt de minister alle steun
van CD&V. Als het de bedoeling is om samen met de
provincies werk te maken van bovenlokale sportin-
frastructuur, is er evenmin een probleem.

Het totale tekort aan sportinfrastructuur wordt in
de beleidsbrief geraamd op 620 miljoen euro. Er is
behoefde aan 230 nieuwe sporthallen en 60 moeten
gerenoveerd worden. Er zijn 75 te renoveren open-
luchtsportvelden, 250 kunstgrasvelden enzovoort. De
beleidsbrief geeft ook een overzicht per provincie. In
Limburg is er geen tekort. De spreker vraagt hoe de
minister de middelen objectief zal verdelen over de
projecten, en dringt aan op een diepgaand debat over
dit item. Het kan niet dat dit fonds ertoe leidt dat
steden en gemeenten die fors geïnvesteerd hebben,
bestraft worden.

Ook over het voorgestelde systeem waarover in de
Vlaamse Regering een akkoord bestaat, heeft de heer
Sauwens nog een aantal vragen. De lokale bestuur-
ders werken op dit ogenblik aan een beleidsplan en
aan een meerjarenbudget. Zij moeten weten of ze een
nieuw zwembad kunnen bouwen. De spreker vraagt
nadere informatie over opzet en werking van het
Vlaams Sportinfrastructuurfonds. Zal er voorrang
gegeven worden aan infrastructuur met een bovenlo-
kale en/of polyvalente bestemming: sociaal, educatief,
cultureel maar ook voor meerdere sportdisciplines?
Komen ook intergemeentelijke samenwerkingsver-
banden in aanmerking? Nogal wat sportinfrastruc-
tuur bedient immers niet alleen de eigen bevolking
maar ook die van de nabuurgemeenten, en het biedt
bovendien de mogelijkheid om de kosten te spreiden.

De spreker vraagt welke waarborgen de minister heeft
om te vermijden dat de kostprijs voor de gemeenten

te hoog zal worden. De inbreng van private investeerders werkt immers meestal kostenverhogend. Geen enkele privé-investeerder zal zomaar 75 percent van de middelen inbrengen. Hoe wordt het rendement dat hij verwacht in de kosten berekend? Een aantal Vlaamse gemeenten is in een PPS-constructie gestapt met één private partner en zonder Vlaamse steun. Hun ervaring is volgens de spreker niet onverdeeld gunstig. Hij vraagt deze PPS-constructies te evalueren.

Vervolgens informeert de heer Sauwens of de private partner ook de exploitatie van de sportinfrastructuur op zich zal nemen of enkel zal instaan voor het gebouw. De teksten zijn op dat vlak niet echt duidelijk. Hij vraagt ook meer informatie over de eigenomstructuur. Wordt in dit project met afzonderlijke budgetten gewerkt voor Bloso-projecten en gemeente-projecten? Er worden immers ook nieuwe Bloso-projecten aangekondigd. Op basis van welke criteria worden de gemeentelijke projecten geselecteerd? Zal er zoals bij de DBFM-projecten in het onderwijs gewerkt worden met één centrale privévennootschap? Welke waarborg krijgt een gemeentebestuur dat het de subsidie en gebruiksvergoeding 25 tot 30 jaar – de duur van het huurcontract – zal krijgen? De spreker vraagt of de Vlaamse Regering zich op basis van deze methodiek voor 30 jaar kan binden. Dergelijke infrastructuur wordt intensief gebruikt en moet dagelijks onderhouden worden. Welke afspraken worden er met de privépartner gemaakt in verband met onderhouds- en renovatiekosten in de looptijd van het contract?

De heer Sauwens begrijpt uit de beleidsbrief dat de evaluatie van het decreet sportfederaties, behalve voor het hoofdstuk topsport, eerder positief was en dat grote wijzigingen uitgesloten zijn. De resultaten van de audit over de topsportwerking van de sportfederaties zouden in het voorjaar klaar moeten zijn. De spreker vindt dat een goed moment om eens ten gronde van gedachten te wisselen over de uitvoering van dit decreet.

De spreker wenst de minister op een aantal bezorgdheden te wijzen. CD&V wil niet dat de wijziging van het decreet sportfederaties wordt aangegrepen om dit decreet aan te passen aan de verlangens van de Voetbalbond KBVB. Het huidige decreet bevat onvoldoende stimuli om de sportfederaties tot fusies aan te zetten. Er is daarnaast een administratieve vereenvoudiging vereist. Ten slotte wijst hij op een oneigenlijk gebruik van de sporttakkenlijst. Deze lijst werd in uitvoering van het decreet op de sportfederaties aan de hand van een aantal criteria opgesteld om te bepa-

len welke sportfederaties door de Vlaamse Gemeenschap zouden gesubsidieerd worden. Deze lijst wordt steeds vaker gebruikt om sporttakken te selecteren voor bijvoorbeeld Medisch Verantwoord Sporten, opleidingen aan de Vlaamse Trainersschool, bij de selectie van de onderwerpen voor Vlaanderen Sportland enzovoort.

In verband met jeugdsport verwacht de heer Sauwens van de minister een extra inspanning voor de opleiding van jeugdtrainers. Hij heeft wel het gevoel dat de huidige en nieuwe opleiding voor topsportgerichte jeugdtraining een te hoge instapdrempel heeft. De spreker blijft achter dat programma staan maar pleit voor een tussenstap: jeugdsportbegeleider. Ook voor deze tussenstap zijn kwaliteiten en kwalificaties nodig.

De spreker is bezorgd over de plannen voor jeugdopleidingscentra in het voetbal, en vraagt hoe het precies zit met de splitsing van de Koninklijke Belgische Voetbalbond (KBVB). Hij heeft het gevoel dat de minister de moed te vlug heeft opgegeven om met de KBVB tot een akkoord te komen. Nochtans is er bereidheid, en ligt een oplossing voor de hand. Door naast de decretale bepalingen een voetbalprogramma op te zetten zonder dat de KBVB zich heeft gesplitst, helpt men het dossier echter niet vooruit.

CD&V heeft in 2004 een voorstel van decreet ingediend om het decreet op de sportfederaties te wijzigen. De wijziging slaat op de opleidingsvergoeding. De spreker vindt het belangrijk dat dit onderwerp niet wordt losgelaten. Het jeugdopleidingsfonds beperken tot de voetbalsport is niet wat CD&V wenst. Wat de basketbalbond op vrijwillige basis heeft gerealiseerd, moet worden veralgemeend. Een opleidingsfonds herverdeelt de jeugdopleidingsmiddelen tussen de professionele, semi-professionele en de lagere afdelingen.

De heer Sauwens vindt het terecht dat de minister veel belang hecht aan een wetenschappelijk onderbouwd beleid. Onderzoeken gefinancierd met overheidsgeld moeten ter beschikking staan van iedereen die erin geïnteresseerd is. Op de website van Bloso is maar een beperkt aantal studies beschikbaar. Het onderzoek naar de geldstromen in de sport, uitgevoerd door het wetenschappelijke steunpunt, zou beschikbaar moeten zijn.

Een andere bezorgdheid van de heer Sauwens is de nieuwe wapenwet. De Vlaamse Gemeenschap moet op zijn laatst op 9 december 2006 aan de hand van

een decreet de voorwaarden vastleggen voor een sportschutterslicentie. Hij dringt aan op enige spoed omdat hij vreest dat de minister de deadline niet zal halen. Dat zou spijtig zijn voor de Vlaamse sport-schutterstraditie.

Volgens de beleidsbrief is het decreet op het Vlaams centrum voor onderwijsgebonden sport goedgekeurd. In 2007 zou werk worden gemaakt worden van een beheersovereenkomst met deze nieuwe structuur. Het decreet zou in werking treden op 1 januari 2007. De spreker wijst erop dat dit ontwerp van decreet nog niet is ingediend in het Vlaams Parlement. Hij vraagt minister Anciaux aan te dringen op spoed bij de minister van Onderwijs. Deze organisatie kan immers knap werk leveren in alle onderwijssectoren.

2.3. Standpunt van de heer André Van Nieuwkerke

De heer *André Van Nieuwkerke* vindt de beleidsbrief zeer gedetailleerd en overzichtelijk. De evolutie van de budgetten voor Sport voor Allen en topsport zijn ook positief. Vergeleken met de totale Vlaamse begroting haalt de minister echter het streefdoel van 2 percent niet.

De voetbalbond past zich niet aan aan de Vlaamse regels en splitst niet. De minister stelt wel 600.000 euro ter beschikking voor een jeugdopleidingfonds voor voetbal. Als er al een jeugdopleidingfonds komt, moet dat er zijn voor alle sporten. De heer Van Nieuwkerke vindt dat, als er onvoldoende middelen zijn, de federaties die voldoen aan de regels, eerst aan bod moeten komen. Het kan niet dat de voetbalbond via zijn clubs eerder middelen van een jeugdopleidingfonds krijgt. Gezien de huidige budgettaire situatie van de sportfederaties is dat onkies.

Is het toeval dat de minister precies nu een externe audit op de werking van de Vlaamse sportfederaties wil uitvoeren? Of is er een verband met het jeugdopleidingfonds? De sportfederaties zijn bereid om mee te werken aan een vereenvoudiging. Bepaalde federaties nemen onvoldoende initiatieven voor jeugd en sport. Ze zijn bereid om erover te praten en correcties door te voeren. Ze willen kritisch naar hun eigen werking kijken. Het mag echter niet zo zijn dat het decreet drastisch gewijzigd wordt waardoor er een heleboel positieve aspecten overboord gegooid worden. De heer Van Nieuwkerke stelt voor om daar een grondig commissiedebat aan te wijden.

De federaties hebben op basis van interne enquêtes al een aantal conclusies getrokken. Wordt er bij de

audit rekening gehouden met de opmerkingen van de federaties? Worden hun standpunten in het beleid verwerkt? Wat is de minister van plan met hun inzichten? Het is een objectief decreet met duidelijke krijtlijnen en dat moet zo blijven.

Over de beleidsprioriteiten 2007 inzake topsport zou beter, zoals vorig jaar trouwens, een aparte discussie plaatsvinden. De spreker stelt verheugd vast dat de kredieten voor topsport aanzienlijk stijgen van 2.273.000 euro in 2006 naar 5.383.000 euro in 2007. Daarin zit niet alleen het salaris en de toelagen voor de topsportmanager maar ook allerhande uitgaven en subsidies topsport. Het Rekenhof merkt telkens op dat er hier geen decretale basis voor bestaat.

Het is de heer Van Nieuwkerke niet duidelijk wat precies tot de beleidsvoorbereiding en tot de beleidsuitvoering behoort. In de toelichting bij de begroting staat dat de 2 miljoen euro extra voor de topsportmanager zullen worden aangewend voor nieuwe projecten of de uitvoering van bestaande projecten. Voert de topsportmanager of de IVA de projecten uit? Graag kreeg de spreker een verduidelijking over het beleidsvoorbereidend karakter van de projecten, bijvoorbeeld middelen voor de talenten buiten de topsportschool, middelen voor beloftevolle jongeren, verdere realisatie topsportactieplan enzovoort.

Op pagina 58 van de beleidsbrief staat dat de uitvoering van het topsportactieplan in 2007 wordt voortgezet. Een van de onderdelen daarvan is volgens de beleidsbrief een trainingscentrum voor elke sporttak met geïntegreerde topsportscholen binnen het trainingscentrum. Wordt er iets nieuws opgericht? Wat is het verband met het topsportscholenbeleid? Is het een symbiose of een versterking van de infrastructuur van de topsportscholen?

Volgens de spreker heeft de minister ervoor gekozen om de facultatieve opdracht prioriteitenbeleid sportfederaties toe te spitsen op de gehandicaptenwerking. Dat zou op punt staan en tot 2008 gelden. Hij vraagt of de minister al middelen heeft gevonden om de aankoop van aangepast sportmateriaal voor personen met een handicap te steunen. Hij denkt daarbij aan rolstoelen, maar ook aan sportprothesen, die door het intensievere gebruik minder lang meegaan dan andere prothesen.

2.4. Standpunt van de heer Werner Marginet

De heer *Werner Marginet* stelt dat de VUB pas twee jaar geleden een groot onderzoek heeft gepubliceerd

over het topsportklimaat in Vlaanderen. De Vlaamse topsportmanager Ivo Van Aken licht momenteel alle federaties door. Toch beslist de minister om 250.000 euro te reserveren om alle sportfederaties te laten doorlichten door een auditbureau. De topsportmanager zou de subsidies meer afhankelijk willen maken van de medailleverwachtingen in plaats van van het verleden. Subsidies zouden naar zijn zeggen meer afhankelijk moeten worden van beleidsplannen. Die plannen zouden meer moeten steunen op de talenten, de beloftevolle jongeren en de atleten die voldoen aan de voorwaarden om topprestaties te kunnen neerzetten. De heer Van Aken zegt voorts dat aan de bonden gevraagd moet worden welke van hun atleten tijdens de volgende twee of drie Olympische Spelen kunnen scoren. Het geld kan dan ingezet worden in disciplines waar de kans op succes reëel is.

De heer Marginet vraagt wat de bedoeling is van de extra doorlichting van de minister. Is de doorlichting niet overbodig of overlappend gezien het VUB-onderzoek en de doorlichting door de topsportmanager? Wat zijn de voorwaarden om topprestaties te kunnen neerzetten? Is het mogelijk om daar objectieve criteria voor te bepalen? Welke federaties hebben meer kans op succes? Moet de minister er niet van uitgaan dat elke bond in de kansen van zijn eigen sporters zal geloven? Het is niet meer dan normaal dat een bond de realiteit uit puur enthousiasme verkeerd inschat. Hoe zit het met de verdeling tussen de grote bonden van de populaire sporten en de kleinere bonden van de minder in de aandacht staande sporten, die toch echt over topsporters beschikken?

2.5. Antwoord van de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel

De *minister* dankt de parlementsleden voor hun positieve opmerkingen over het totale sportbeleid.

Het is nooit de bedoeling van de minister geweest om het BOIC op te splitsen in een VOIC en een WOIC. Hij is daar trouwens niet bevoegd voor. Een aantal internationale bepalingen houdt dat spijtig genoeg tegen. Het heeft trouwens niet alleen te maken met sport, maar ook met de staatskundige indeling. De minister heeft wel altijd de bedoeling gehad om van het BOIC een interfederale te maken, zoals het trouwens ook in de titel staat: Belgisch Olympisch en 'Interfederaal' Comité. In de algemene vergadering zouden dan vertegenwoordigers zitten van alle Vlaamse en alle Waalse federaties. Met het BOIC kunnen goede afspraken gemaakt worden, maar de liefde mag niet van een kant komen.

De minister stelt vast dat de Vlaamse Gemeenschap het BOIC volledig betreft bij de uitvoering van haar topsportbeleid. Elk dossier wordt besproken door de taskforce topsport in aanwezigheid van een vertegenwoordiger van het BOIC. Het was immers de bedoeling om een orgaan te creëren waarin alle partners, die echt het topsportbeleid moeten volgen, samen zitten en coördineren. Dat is pas interessant als iedereen open kaart speelt en zijn standpunt duidelijk maakt. De minister heeft echter het gevoel dat Vlaanderen alle informatie over topsport aan het BOIC geeft, maar dat het andersom niet altijd het geval is. Als dat klopt, zal de minister ingrijpen.

De minister heeft er geen probleem mee dat het BOIC betrokken wordt bij het topsportbeleid van de gemeenschappen, maar als het zich niet loyaal opstelt, is het beter dat het BOIC zich beperkt tot de Olympische Spelen. De keuze is aan hen. De minister verwacht overigens dat het BOIC wel altijd de organisator zal blijven van de deelname van ons land aan die spelen. Maar als het zijn opdracht ruimer ziet, zal het zich volledig moeten inschrijven in het Vlaamse topsportbeleid en dat is vandaag niet het geval.

Vervolgens gaat minister Anciaux in op de KBVB, die zich niet splitste en aanpaste aan het Vlaamse decreet. Hij verwacht weliswaar dat de bond zich nog voor het einde van de legislatuur zal aanpassen aan de vereisten die de Vlaamse Gemeenschap stelt en sluit zelfs niet uit dat dit sneller zal gebeuren dan sommigen denken. Maar ondertussen mogen de jeugdspelers wel niet de dupe zijn van de inertie van bepaalde nationale organen. Tegelijk voldoende druk uitoefenen en verantwoordelijkheid nemen voor een groot deel van de jeugd, is een moeilijke evenwichts-oefening. Het moet duidelijk zijn dat geen eurocent naar de federale structuren mag gaan, wat niet wegneemt dat de Vlaamse Gemeenschap de bouw van grote sportstadions moet mogelijk maken. Middelen vanuit ruimtelijke ordening kunnen ervoor zorgen dat de privésector massaal investeert in grote sportinfrastructuur, meent de minister. Hij wil de top van de KBVB op geen enkele wijze belonen. Sinds hij rechtstreeks met de clubs praat, zijn de dingen wel in beweging. De minister belooft straks op deze kwestie terug te komen bij de bespreking van de sportfederaties.

Sportkansarmen zijn mensen die helaas, om welke reden dan ook, niet veel kans hebben om aan sport te doen.

Wat het aanbod van sportkampen binnen Blossocentra betreft, is er volgens de minister op dit ogenblik

niet veel vraag naar extra ruimte. Maar de minister blijft er wel van overtuigd dat die centra een heel belangrijke rol kunnen spelen in de realisatie van een grotere participatie. Daarom is er ook een meerjarenplan voor investeringen. Voor Bloso is dit een kerntaak.

Bij de verhuizing van Bloso werd iedereen betrokken, benadrukt de minister. Hij schetst kort de historie van het dossier. In januari 2005 werd het gebouw Arenberg ingehuurd voor de diensten ressorterend onder zijn bevoegdheid, met name het beleidsdomein Cultuur, Jeugd, Sport en Media (CJSM) – inclusief Bloso – dit als gevolg van de beslissing van de Vlaamse Regering om alle administraties van een beleidsdomein zo veel mogelijk te centraliseren rond het kabinet van de minister. Dit principe wordt nog eens bevestigd door de Vlaamse Regering in haar beslissing van 2 september 2005 over het huisvestingsmigratieplan. In april 2005 verhuisde het kabinet van de minister naar het Arenberggebouw. In september 2005 verhuisde de administratie Cultuur, Jeugd en Sport vanuit het Markiesgebouw en de Parochiastraat. Hij herinnert er wat dit laatste adres betreft aan dat iedereen van de administratie Jeugd daar met veel zin vertrok, al erkent hij dat dit niet voor iedereen geldt die in het Markiesgebouw werkte. Het probleem is evenwel vooral dat de verhuizing samenviel met de invoering van Anders Gaan Werken, waarmee men het Arenberggebouw ten onrechte is gaan associëren. De minister blijft erbij dat het een goede zaak is dat de genoemde administraties in tegenstelling tot de rest van de administratie in de stad bleven en niet naar de rand verhuisden.

Tijdens de eerste helft van 2006 vond de verhuizing plaats van diverse diensten, met name de administratie Media, de dienst Medisch Verantwoord Sporten (MVS), de personeelsleden Economie, Werkgelegenheid, Binnenlandse aangelegenheden en Landbouw (EWBL) en Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur (WVC) die deel zullen uitmaken van de ManagementsOndersteunende Dienst (MOD). Er werd een overgangstermijn van twee jaar afgesproken om over te schakelen naar Anders Werken met een 80%-bezetting die zou aflopen op 1 september 2007, de datum van de verhuizing van de Bloso-diensten. Bloso beschikt over een huurcontract in de Zandstraat tot 31 augustus 2007. De raad van bestuur besliste op 18 mei 2005 dat Bloso deel zou uitmaken van de stuurgroep Arenberg die de verdere huisvestingsplannen voor Arenberg moet bespreken. Tevens werd opdracht gegeven geleidelijk het prin-

cipe Anders Werken bij Bloso in te voeren, in afwachting van de beslissing van de Vlaamse Regering. Het dossier kende echter weinig vooruitgang en de stuurgroep had helaas haar werking niet geactiveerd tot juli 2006

Op 20 juli 2006 besliste de Vlaamse Regering over de verhuisplanning van de diensten van de Vlaamse administratie, met uitzondering van Bloso. Over de verhuizing van Bloso werd toen afgesproken dat nader overleg zou plaatsvinden tussen de ministers Anciaux (Cultuur, Jeugd en Sport) en Bourgeois (Media en Gebouwen) met het oog op een beslissing begin september. Dit overleg heeft plaatsgevonden eind augustus en begin september, maar toen bleek dat nog een en ander diende uitgeklaard over de nog beschikbare ruimte, over het aantal personeelsleden van de diverse diensten, over de specifieke behoeften van de diensten en Bloso, en over de noodzakelijke parkeerplaatsen. De Vlaamse Regering heeft uiteindelijk op 22 september beslist haar goedkeuring te geven aan de uitvoering van het huisvestingsmigratieplan voor CJSM met name de verhuizing van Bloso tegen 1 september 2007. De stuurgroep, onder leiding van de leidend ambtenaar van het agentschap Facilitair Management is inmiddels gestart en is begonnen met de voorbereidingen, waaronder de indeling van de gebouwen, de inrichting van de verdiepingen, en later ook de verhuisoperatie zelf.

De minister gaat vervolgens in op de vragen van de heer Deckmyn. Ter voorbereiding van de beslissing van de Vlaamse Regering van 21 september heeft hij gesproken met de vakbonden. Op 30 augustus had hij een zeer constructief gesprek met de drie vakbonden van Bloso. Op 19 september had hij een gesprek met de drie vakbonden van het ministerie CJSM. Op 6 september 2006 heeft ook een overleg plaatsgevonden met alle leidend ambtenaren van het beleidsdomein Cultuur, Jeugd en Sport inclusief Bloso. De opmerkingen van de vakbonden en de leidend ambtenaar zijn telkens doorgegeven voor verder onderzoek, en werden ter bespreking meegenomen in de voorstellen die door het agentschap Facilitair Management en via minister Bourgeois aan de Vlaamse Regering werden meegedeeld. Na elke stuurgroepvergadering zal er ook een terugkoppeling zijn naar de vakbonden onder leiding van de onderhandelaar van minister Bourgeois en van de leidend ambtenaar van het agentschap Facilitair Management.

De beslissing van de Vlaamse Regering is genomen op basis van alle gegevens met betrekking tot het

te huisvesten personeel, beschikbare oppervlakte, behoeften en dergelijke, die beschikbaar waren. Deze gegevens zijn gevalideerd door de Inspectie van Financiën en verwerkt door de bevoegde diensten. De beslissing is uiteindelijk genomen door de Vlaamse Regering, die rekening hield met de criteria die ook voor andere diensten gelden. Het betreft principes zoals het centraliseren van de diensten en het kabinet van de betrokken minister, en Anders Werken. Dat laatste betekent dat er slechts rekening wordt gehouden met 80 percent bezetting, dat thuiswerk mogelijk is en dat men geen eigen bureau maar gedeelde oppervlakten heeft. Uiteindelijk waren er geen elementen meer om de diensten van het Bloso niet te huisvesten in het Arenberggebouw. Naarmate de personeelsleden de gebouwen zullen leren kennen zal ook het draagvlak vergroten, denkt de minister. Dat is ook gebeurd bij de diensten van Cultuur en Jeugd. Vele vooroordelen zijn immers gebaseerd op onjuiste of onvoldoende informatie.

De minister verbindt er zich toe verder met de vakbonden te blijven overleggen. Als het dossier onmogelijk was geweest, was hij het blijven bestrijden binnen de Vlaamse Regering. Maar algemene principes moeten nu eenmaal voor iedereen gelden. Een voorkeursbehandeling voor Bloso was niet aanvaardbaar. Tot slot zegt de minister nog dat hij in Arenberg geen bezetting van 80 percent maar veeleer een van 90 percent verwacht. Daarom heeft hij zich verzet tegen de komst in het gebouw van bijkomende diensten. Voor de verdere praktische problemen zijn redelijke oplossingen mogelijk in overleg met de vakbonden.

Wat de opmerkingen in verband met toptrainers betreft, stelt de minister dat er bijkomende middelen werden uitgetrokken, waardoor er makkelijk 15 kunnen worden aangeworven, indien dit nodig zou blijken. Dit kan echter enkel op voorwaarde dat de federaties de noodzaak ervan met een stevig dossier kunnen aantonen. Het getal in de beleidsnota is een globaal cijfer. Hoe daar wordt naartoe gegroeid, is afhankelijk van de dossiers die de sportfederaties naar voren brengen.

Het meldpunt binnen medisch verantwoord sporten is een suggestie van het colloquium en is gebaseerd op het bestaande meldpunt kinderrechten.

Het actieplan Sport voor Allen zal zo vlug mogelijk aan de commissie worden voorgelegd, van zodra het definitief is. Hij hoopt het ontwerp van decreet op het lokaal sportbeleid vóór het kerstreces bij het par-

lement te kunnen indienen. De budgettaire enveloppe en het groeipad 2008-2009 zullen gewaarborgd worden.

Vervolgens gaat de minister dieper in op het sportinfrastructuurfonds. Het is waar dat in het kern-takendebat duidelijk werd afgesproken dat lokale sportinfrastructuur een taak van de gemeenten is, de bovenlokale een voor de provincies en die voor de topsport een voor de Vlaamse Gemeenschap. De vroegere investeringsbudgetten voor sport zijn inderdaad geïntegreerd in het Vlaams Investeringsfonds en dat op zijn beurt in het Gemeentefonds. De minister wijst erop dat die verdeling ook tot gevolg heeft gehad dat vele gemeenten hun verantwoordelijkheid niet namen.

De heer *Johan Sauwens* vraagt of wetenschappelijk aangetoond is dat sinds het Investeringsfonds minder wordt geïnvesteerd in sportinfrastructuur. Voor de oudere zwembaden is het in de eerste plaats Vlarem dat voor problemen heeft gezorgd. Sportinvesteringen zijn vaak juist heel populair in gemeenten.

Minister *Bert Anciaux* repliceert dat de beschikbare sportinfrastructuur de laatste jaren fors is afgenomen en de leemte dus vergroot. Om de situatie te optimaliseren is een investering van ongeveer 620 miljoen euro nodig. Hij erkent wel dat Vlaremwetgeving een deel van het probleem verklaart. Maar hij blijft ervan overtuigd dat zonder de regionale steun op grond van de decreten voor lokaal sport- of cultuurbeleid, veel minder door de gemeenten zou geïnvesteerd worden in die sectoren. De lokale dynamiek komt niet vanzelf. De decretale impuls is nodig. Maar er blijft dan nog altijd één grote leemte: de sportinfrastructuur.

Daarom stelt de minister het sportinfrastructuurfonds voor. De gemeente blijft verantwoordelijk, want het is niet de Vlaamse overheid die het hele zwembad of de hele sporthal bouwt. Zij biedt alleen aan om 30 percent van de kosten op zich te nemen, een aanbod bovenop de gewone middelen. De keuze wie in aanmerking komt, in geval er meer kandidaten zijn dan beschikbare middelen, moet wel objectief en wetenschappelijk gebeuren. Daarbij moet rekening gehouden worden met twee elementen. Alleen uitgaan van witte vlekken op de sportkaart zou een beloning zijn van wie zijn verantwoordelijkheid nooit op zich nam. Dat kan niet. De wenselijkheid of noodzaak van de investeringen moet als criterium gekoppeld worden aan de beloning voor wie in het verleden wel degelijk inspanningen deed. Volgens de

minister is dat mogelijk. Hij wil zich prioritair richten op polyvalente sportzalen, zwembaden en kunstgrasvelden. Deze variatie biedt de mogelijkheid ook de gemeenten te steunen die op bepaalde vlakken al iets deden.

De minister wijst erop dat met het Instituut voor Nationale Rekeningen en met Europa reeds werd overlegd over de mogelijkheid voor de Vlaamse overheid om zich voor de gehele looptijd, ook al is dat 30 jaar, te verbinden. De gemeenten vragen terecht om zekerheid daarover, al kan de minister zich niet voorstellen dat een volgende Vlaamse Regering op dat vlak haar politieke verantwoordelijkheid niet zou nemen. Voorts is ook de werkgroep alternatieve financiering met dit dossier bezig.

Aangezien de gemeenten thans bezig zijn met hun meerjarenplannen wil de minister snel duidelijkheid schenken. Hij stelt infosessies in het vooruitzicht. Met bovenlokale of sociale initiatieven zal in elk geval rekening worden gehouden. Intergemeentelijke samenwerkingsverbanden moeten absoluut kunnen. Om de kostprijs te beperken wordt gewerkt met één centrale vennootschap die voor elk concreet project met een lokale partner samenwerkt, wat telkens door een eigen werkgroep wordt opgevolgd, met vertegenwoordiging van het departement, de gemeente en eventuele privépartner. Hij wijst in dat verband op de combinatiemogelijkheden met schoolinfrastructuur. Maar aan het belfortprincipe wordt niet geraakt. De gemeente wordt tot niets verplicht. Aan een oplossing voor de btw-recuperatie wordt gewerkt. En uiteraard mag het nooit zover komen dat de gemeente voor haar aandeel van 70 percent uiteindelijk meer moet betalen dan in geval ze alles voor 100 percent zelf zou doen, benadrukt de minister. Hij wijst er in dat verband op dat de gemeente in de nieuwe constructie aan het einde van de rit een zo goed als nieuwe sportinfrastructuur in zijn patrimonium mag opnemen, terwijl zich vandaag aan het einde van de afbetaling meestal weer nieuwe kosten presenteren voor renovatie of onderhoud.

Minister Anciaux gaat vervolgens in op de sportfederaties. Hij is het met de heer Sauwens eens dat de evaluatie van het decreet in het voorjaar moet gebeuren op grond van onder meer de audit. Hij is het er evenzeer mee eens dat het niet moet worden aangepast louter om tegemoet te komen aan de KBVB. En hij is het er ook mee eens dat het aanmoedigen van fusies bijkomende impulsen verdient. De sporttakkenlijst werd terecht opgesteld, maar wel voor een ander doel.

De heer *André Van Nieuwkerke* haalt het voorbeeld aan van de biljartsport. Deze staat niet op de sporttakkenlijst waardoor de projecten ten gunste van jeugdspelers, zoals de oprichting van een biljatschool, geen stimulans krijgen van de Vlaamse overheid, hoezeer die vrijwilligers dat ook verdienen en welk Europees succes ze ook behalen.

De *minister* vindt dat een terechte bezorgdheid, die ook voor een stuk met het decreet kan opgevangen worden. Hij noteert ook de bezorgdheid van de commissie dat de huidige opleiding voor jeugdtrainers een te grote instap vraagt en dat het nuttig zou zijn om een tussenstap mogelijk te maken. Hij wil dat onderzoeken. Wat de jeugdopleidingsvergoedingen betreft, wijst de minister erop dat het juridisch moeilijk ligt om een jeugdopleidingsfonds op te richten voor voetbal alleen, ook al heeft hij dat zelf al overwogen. Een dergelijk fonds zal voor alle sporten toegankelijk moeten zijn.

De vraag van de commissie om de wetenschappelijke studies ter beschikking te stellen van de parlementsleden, zal door de minister worden opgevolgd.

De minister heeft ook begrepen dat hij sneller moet gaan met zijn ontwerp van decreet voor sportschutters. Hij wil stappen zetten, maar dat mag niet leiden tot een decreet dat de wapenwet uitholt.

De heer *Johan Sauwens* nodigt de minister uit om een gesprek te voeren met vertegenwoordigers van de beoefenaars van deze traditionele en wijd verspreide volkssport. Er gebeurde sinds 1960 geen enkel dodelijk ongeval.

De *minister* merkt op dat pistoolschieten ook wel binnen die sport valt.

Vervolgens antwoordt de minister op de vraag over het Vlaamse Centrum voor Onderwijsgebonden Sporten (VCOS), en stelt dat het departement Onderwijs zelf het ontwerp terugtrok vanwege een pensioenprobleem, dat volgens hen eerst moet opgelost worden. De minister zelf was nochtans klaar om het bij de regering te agenderen.

In verband met de 200.000 euro voor de Brede School, is het de bedoeling dat Cultuur, Jeugd en Sport in 2007 een viertal experimenten zou doen in directe samenwerking met een aantal scholengroepen en dus niet via de zware onderwijsstructuren. Sportfederaties of grotere sociaal-culturele organisaties met goede voorstellen wil hij hierbij betrekken.

De problemen met de uitbetaling voor het jaar 2006 van subsidies voor sportmanifestaties en -communicatie hebben grote ergernis bij de minister opgewekt. Hij begrijpt niet wat daar verkeerd mee loopt. Ondertussen zou een en ander zo goed als in orde zijn. Hij legt wel uit dat hij net als de andere ministers wordt geconfronteerd met een wildgroei aan aanvraagdossiers en dat hij daar deze maand nog orde wenst in te scheppen in de vorm van een reglement.

Trainingscentra dienen voor de sporttechnische en medische begeleiding en keuring van de topsporters van de Vlaamse Gemeenschap en Bloso enerzijds, en een aantal grote landelijke organisaties anderzijds. De werking moet wetenschappelijk ondersteund worden. De minister is thans bezig met een plan voor die centra en belooft daar snel mee naar buiten te komen.

De heer *André Van Nieuwkerke* stelt voor dat plan in de commissie te bespreken.

Voor de *minister* is dit geen probleem, maar hij wijst er op dat men in de eerste plaats maatregelen moet durven nemen. Investeren in materiaal voor topsporters met een handicap is vandaag al perfect mogelijk, zegt de minister. Alleen moeten ze dan wel kiezen voor een topsportstatuut en niet voor een statuut dat een invaliditeitsuitkering garandeert.

Vervolgens beantwoordt de minister de vraag van de heer *Marginet* over de audit van de sportfederaties. Bedoeling van de audit is een evaluatie te maken van het decreet op de erkenning en subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties. Dat decreet dateert van juli 2001. Het heeft ongetwijfeld zijn verdienste omdat het geleid heeft tot een professionalisering van de werking van de federaties. Het is een onontbeerlijk instrument geweest om federaties ertoe aan te zetten deskundig personeel in dienst te nemen en zowel de structuur als de operationalisering van een federatie te optimaliseren.

Maar er hebben de minister ook meer en meer opmerkingen en klachten bereikt, die erop wijzen dat het decreet intussen de federaties in een keurslijf wringt waarbij het beantwoorden aan de subsidievoorwaarden, zoals gesteld in het decreet, primeert boven de functionele werking van een federatie. Veel federaties slagen er bijvoorbeeld niet in te voldoen aan de uitvoeringsbesluiten voor jeugdsport. Daarom is hij van plan het decreet of zijn uitvoeringsbesluiten aan te passen, waarbij het accent meer op de werking en de resultaten van die werking, dan op de structuur van

de federatie zal gelegd worden. Dat is zeker het geval voor topsport waar gewerkt moet worden in functie van het beschikbare en bereikbare potentieel.

Om een dergelijke aanpassing op een verantwoorde manier door te voeren, lijkt het de minister onontbeerlijk dat alle erkende federaties grondig doorgelicht worden. Zo kunnen de tekortkomingen worden blootgelegd en kan hier in het volgende decreet worden op ingespeeld. Het VUB-onderzoek naar het topsportklimaat in Vlaanderen en de doorlichting door de topsportmanager dienen daarbij zeker als instrumenten die moeten meegenomen worden bij de voorbereiding van de audit. De voorwaarden, de criteria, de kansen op succes en de eventuele verdeling van middelen in functie daarvan zijn dan weer mogelijke conclusies van de audit. De audit moet enerzijds immers een doorlichting brengen van de basiswerking van een federatie, om dan anderzijds dieper in te gaan op de eventuele topsportwerking van die federatie.

Inzake topsport is de minister het eens met de noodzakelijke decretale onderbouw. Hij belooft de heer *Van Nieuwkerke* daarvoor te zorgen.

III.3. BEGROTINGSTABEL SPORT

De heer *Johan Sauwens* merkt op dat op het programma 45.1, Jeugd en Sport, voor de subsidies in het kader van het concept Brede School een nieuw krediet van 200.000 euro werd vrijgemaakt. De spreker vraagt om welke proefprojecten het precies gaat en welke link er is met sport. Is deze basisallocatie enkel bestemd voor jeugdgerelateerde proefprojecten? De proefprojecten moeten in nauw overleg met de sportfederaties geëvalueerd worden.

Basisallocatie 33.33 Allerhande uitgaven in verband met sportcommunicatie, is volgens de heer *Sauwens* al enkele jaren een teer punt. Het gaat om 183.000 euro voor de manifestaties in het kader van Sportend Vlaanderen. Hij vraagt wanneer de subsidies toegelend in 2006 zullen worden uitbetaald. Hij heeft vernomen dat de aanvraagformulieren voor 2007 nog niet zijn uitgegeven. De beslissing welke manifestaties in aanmerking komen voor een subsidie wordt te traag genomen.

De dotatie voor Bloso voor de uitbetaling van de subsidies aan de sportfederaties stijgt met 700.000 euro. Deze verhoging volstaat echter niet voor de indexering en anciënniteitsverhoging van de perso-

neelsleden. De spreker vindt dat een besparing die de uitvoering van het decreet op de sportfederaties hypothekeert. Veel sportfederaties zullen kaskredieten moeten aangaan om hun personeel te betalen. Sommige federaties zullen personeel moeten ontslaan.

CD&V heeft daar een fundamenteel probleem mee. Bij de afrekening van het saldo van 2005 was het duidelijk dat de federaties ongeveer een half miljoen euro minder werkings- en personeelssubsidies hadden ontvangen dan decretaal bepaald. In 2006 loopt dat bedrag op tot 1,3 miljoen euro. Een aantal grote federaties is gesplitst omdat de Vlaamse Gemeenschap extra middelen beloofd had. De Vlaamse Gemeenschap komt nu terug op haar beloften. De structurele onderfinanciering van de sportfederaties is volgens de spreker contractbreuk.

Er moeten keuzes gemaakt worden, maar de heer Sauwens vindt dat engagementen niet zomaar opzijgezet kunnen worden. Sporta krijgt jaarlijks 500.000 euro subsidies, maar door de besparing was dat in 2005 maar liefst 38.000 euro minder. Dat is een besparing van 7,6 percent.

Een kleinere sportfederatie, OKRA-sport, die recht heeft op een jaarlijkse subsidie van 173.000 euro, kreeg in 2005 8000 euro minder dan waar ze recht op had en dus ook al uitgegeven had in 2005. Halfweg 2006 moeten de federaties dus niet alleen de put van 2005 vullen, maar er ook nog eens voor zorgen dat het budget van 2006 aangepast wordt aan de verminderde subsidiepot. Dat is volgens de heer Sauwens geen behoorlijk bestuur en druist in tegen het motto van deze regering 'vertrouwen geven, verantwoordelijkheid nemen'. Hij stelt voor om de komende dagen na te gaan of het mogelijk is een amendement bij de begroting goed te keuren om tegemoet te komen aan de terechte verzuchtingen van de federaties. Hij wil in onderling overleg zoeken naar een oplossing. Het is goed dat de minister meer geld voor sport in de wacht gesleept heeft, maar hij zet Bloso en de sportfederaties wel op een lager pitje.

De *minister* vraagt wat de spreker precies bedoelt met zijn uitspraak over Bloso.

De heer *Johan Sauwens* stelt dat het zo gepercipieerd wordt, terwijl de minister dan zelf met een aantal, weliswaar goede, projecten op de proppen komt. Het gaat niet op om enerzijds een contract te sluiten met het middenveld en anderzijds de middelen te beperken.

De heer *André Van Nieuwkerke* vindt de beleidsbrief zeer gedetailleerd en overzichtelijk. De evolutie van de budgetten voor Sport voor Allen en topsport zijn ook positief. Vergeleken met de totale Vlaamse begroting haalt de minister echter het streefdoel van 2 percent niet.

Het gebrek aan structurele middelen speelt niet alleen het nieuwe decreet lokaal sportbeleid maar ook de sportfederaties parten. In de beleidsbrief leest de heer André Van Nieuwkerke dat het nieuwe decreet op 1 januari 2007 van start moet gaan. Dat is inderdaad essentieel voor het Sport-voor-Allen-beleid. Hij stelt tot zijn ontzetting vast dat de minister in de begroting 2007 de subsidies van de 200 gesubsidieerde gemeenten niet vermeerdert, maar met 330.000 euro vermindert (ba 41.08), namelijk van 6.184.000 euro in 2006 naar 5.854.000 euro in 2007.

In januari 2007 zou de minister de dotatie wel verhogen, maar waarom kan dat nu niet? Een verlaging van de middelen geeft de gemeenten op zijn minst de indruk dat de minister zijn beloftes niet zal nakomen.

Anderzijds staat er in dezelfde begroting 2007 plots wel 800.000 euro (nieuwe ba 41.11) voor het Vlaams Instituut voor Sportbeheer en Recreatiebeleid (ISB) om de gemeenten te coachen bij het opstellen van hun sportbeleidsplan. Wat is de bedoeling van die begeleiding? Zullen alle gemeenten worden begeleid? Of de helft? Of een derde? De spreker vraagt van de minister een gedetailleerd overzicht van de projecten, alsook van de meerwaarde voor alle Vlaamse gemeenten.

De heer Van Nieuwkerke ontving van meerdere Vlaamse sportfederaties alarmerende berichten over het feit dat zij voor het eerst geconfronteerd werden met een correctiefactor op hun subsidies 2005, uitbetaald in juli 2006. De spreker verneemt dat er voor het jaar 2005 500.000 euro te weinig is uitbetaald. Dat brengt heel wat sportfederaties in de problemen.

De heer Van Nieuwkerke stelt ook vast dat het krediet voor de subsidiëring van de sportfederaties voor 2007 17.919.000 euro bedraagt. Volgens het werkveld zal dat bedrag niet voldoende zijn en ook in 2007 zal er een correctiefactor worden toegepast. De tabel van de Vlaamse Sportfederatie bevestigt de omvang van de bedragen tot en met 2009. Volgens die tabel zou het tekort verdubbelen in 2006-2007 en verminderen in 2008-2009. Voldoet het krediet voor 2007 om het nu bestaande tekort te dichten en om de indexstijging

te volgen, of zal er weer een correctiefactor moeten worden toegepast?

Het decreet op de sportfederaties legde allerhande selectiecriteria vast, waaronder de verplichting om gekwalificeerd personeel aan te werven. Dat decreet heeft de mentaliteit gewijzigd. Over het algemeen zijn de federaties er heel tevreden over. Nu snoeien in de middelen waardoor de federaties verplicht worden op personeelskosten te besparen, zou niet alleen het vertrouwen danig schokken, maar ook neerkomen op een contractbreuk. De spreker pleit ervoor om dat nog te corrigeren.

Minister *Bert Anciaux* wenst met de sportfederaties een goed partnerschap op te bouwen. Zij zijn immers de belangrijkste partners voor de overheid om te komen tot Sport voor Allen én tot goede topsport. Hij erkent dat niet elke sportfederatie al klaar is voor een dergelijk beleid. Evaluatie en versterking van de dynamiek zijn daarom nodig. Het huidige decreet is niet slecht maar te ingewikkeld, waardoor de kostprijs ook moeilijk te berekenen is. Vereenvoudiging is wenselijk. Bovendien garandeert het geen dynamiek want het ontbreken daarvan beïnvloedt de subsidiëring niet, als men maar in orde is met het aantal leden en andere regels. De federaties weten dat. En de goede sportfederaties willen dat de dynamiek in het decreet wordt ingeschreven.

De minister wijst erop dat de regering vanaf volgend jaar meer dan 800.000 euro bijkomende middelen in het decreet stopt. Indirect krijgen ze vanaf 2008 ook nog bijkomende zuurstof van onderuit, met name via de clubs. Een aangegane verbintenis moet natuurlijk ook nageleefd worden, daar zijn geen argumenten tegen, geeft de minister toe. Maar een vermoedelijk tekort van 1,3 miljoen euro in 2006 is hoe dan ook moeilijk te verantwoorden, hoe ingewikkeld de berekeningen ook zijn. De minister stelt daarom het volgende voor. Hij verbindt er zich toe dat binnen de huidige middelen van het begrotingsdecreet de basissubsidie voor de sportfederaties in de plaats van 15,243 duizend euro ongeveer 16 miljoen euro zal bedragen voor 2007. Dat is een stijging van bijna 800.000 euro, wat het tekort vermindert tot een goede 500.000 euro in de plaats van 1,3 miljoen euro. Overschotten elders op de begroting Sport maken die operatie mogelijk, stelt de minister. Hij vraagt aan de commissie de toestemming om het gat verder dicht te rijden bij de eerstvolgende begrotingscontrole. Dat moet gebeuren met bijkomende middelen of een interne verschuiving. Hij wijst er nog op dat hij als minister altijd zijn eerdere verbintenissen is nagekomen. De eerstgenoemde aanpassing, aan de begroting

2007 zelf, kan geregeld worden door de toelichting te wijzigen, wat hij bij deze heeft gedaan.

De heer *André Van Nieuwerkerke* informeert wat de minister gaat doen aan de verwachte structurele tekorten in 2008-2009.

De *minister* antwoordt dat hij na de voorgestelde aanpassing niet zinnens is in 2008 een nieuw tekort te laten groeien. Bovendien verwacht hij ook veel van de grotere transparantie die wordt gegenereerd door – weliswaar geïndexeerde – vaste bedragen. De minister besluit dat de perceptie dat Bloso stiefmoederlijk behandeld wordt, niet correct is.

Vervolgens wijst de minister erop dat men 615.000 euro moet optellen bij de begrotingscijfers voor de gemeentelijk sportdiensten, want dat bedrag komt er in januari bij. Dat gebeurt pas dan omdat het om gegroepeerde VIA-middelen gaat die pas in januari bij overhevelingsbesluit naar de verschillende basissalocaties kunnen gaan. Vroeger kwamen ze eerst nog eens op een provisioneel krediet terecht, maar deze keer gaan ze dus meteen naar de relevante basissalocaties.

Het bedrag van 800.000 euro voor de intensieve begeleiding van 130 gemeenten – sommige hebben dat niet meer nodig – moet beschouwd worden als een opstap naar het nieuwe decreet, terwijl ze alle 308 kunnen genieten van een databank en infodesk.

IV. MEDIA

IV.1. Toelichting van de beleidsbrief Media en de uitgavenbegroting door de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme

1.1. Digitalisering, e-publishing en gratis kranten

Als inleiding bij de toelichting bij de beleidsbrief Media gaat de minister in op een aantal vermeldenswaardige evoluties: digitalisering, e-publishing en gratis kranten.

Over e-publishing stelt de minister dat iedereen als het ware redacteur wordt dankzij individuele weblogs of groepsweblogs. Ze leiden tot interactiviteit. Kranten spelen erop in. Lezers krijgen de kans zelf informatie aan te leveren. Vraag daarbij is hoe betrouwbaar

de informatie is. Krant, radio en televisie garanderen hun lezers, luisteraars en kijkers gecontroleerde en objectieve informatie. In deze context vindt de minister een publieke omroep en kranten belangrijk. Een krant met een algemeen aanbod zet mensen aan zelf op zoek te gaan naar specifieke informatie. Op het internet daarentegen zoekt men op een gerichte manier informatie.

Gratis kranten zijn evenmin als digitalisering nieuw. Ze zijn wel aan een felle opmars bezig. In Londen zijn vier gratis kranten beschikbaar. In Vlaanderen is Metro voorhanden. Het is een mogelijkheid om specifieke reclame-inkomsten aan te trekken gericht op de lezers van de gratis kranten: kapitaalkrachtige jonge mensen en stedelijke jonge lezers. Metro heeft veel aandacht voor lifestyle en multimedia. Onderwerpen die breed aan bod komen in de andere media krijgen hier minder aandacht.

In de beleidsbrief worden een aantal doelstellingen naar voren geschoven: het in standhouden van een sterke Vlaamse openbare omroep, het geven van alle kansen aan de particuliere omroepen, het verzekeren van een gewaarborgde toegang tot een divers en kwaliteitsvol aanbod, het ondersteunen van de digitalisering van de communicatie in de samenleving, het overbruggen van de digitale kloof, het toezicht op de regelgeving door een volwaardige regulator en een volledige Vlaamse bevoegdheid over media en telecommunicatie.

1.2. De openbare omroep en particuliere televisieomroepen

De beleidsbrief schenkt heel wat aandacht aan een sterke en slagkrachtige openbare omroep. De minister staat niet lang stil bij dit item omdat zowel het nieuwe VRT-decreet als de beheersovereenkomst recentelijk zijn besproken.

Voor het eerst heeft de minister alle erkende particuliere omroepen opgesomd. De lijst is dertig omroepen lang. Het zijn particuliere omroepen die zich richten tot de hele Vlaamse Gemeenschap. De recentste particuliere omroepen zijn EXQI Vlaanderen en VTMZomer. Er zijn vier doelgroep- en thematelevisieomroepen en een aantal betaalomroepen. Deze lijst wordt voortaan aan elke beleidsbrief toegevoegd.

Om de particuliere omroepen alle kansen te geven, heeft de Vlaamse Regering een ontwerp van decreet goedgekeurd op 10 november 2006. Dit ontwerp van decreet versoepelt de reclameregels binnen de

perken van de richtlijn Televisie zonder grenzen, zonder vooruit te lopen op de herziening ervan. De 5-minutenregel wordt ook afgeschaft. Tegelijk wordt een code ingevoerd over reclame voor jongeren. Particuliere omroepen leven van reclame. Door de richtlijn worden toegestane reclamevormen mogelijk: virtuele reclame, splitscreen, productplacement enzovoort. Als kijker beseft men dat men naar een omroep kijkt die het moet hebben van die middelen. Onze particuliere omroepen mogen geen concurrentieel nadeel lijden. Europa hanteert immers het beginsel van het oorsprongland waardoor de eigen particuliere omroepen onmiddellijk concurrentie ondervinden. Nickelodeon heeft een groot marktaandeel. Het zendt vanuit Nederland uit in Vlaanderen. De minister vindt dat eigen creatieve mensen ook kans moeten krijgen programma's te maken. Particuliere omroepen staan met de rug tegen de muur en dreigen met cablesharing en delocalisering.

Op 15 december 2005 is samen met de particuliere regionale televisieomroepen een principeovereenkomst ondertekend over kwaliteit, diversiteit en pluriformiteit van het aanbod aan regionale informatie. Programma's dienen ondertiteld te worden voor doven- en slechthorenden. Apparatuur en personeel worden gesubsidieerd. De regionale omroep wordt betrokken bij de Vlaamse overheidscommunicatie. Dat resulteert in subsidies ten bedrage van 2.185.000 euro waarbij de zenders zich ertoe engageren om de betrokkenheid van de burgers bij de lokale en regionale leefwereld te verhogen. Volgens de minister slagen zij daar goed in. Er wordt voorzien in opleiding voor jonge journalisten. Sedert 20 september 2006 ondertitelen de regionale omroepen al hun nieuwsprogramma's. Bovendien selecteren ze de informatie uit de Vlaamse Infolijn op hun teletekst.

De Vlaamse Regering zal nagaan of decretale bepalingen herzien moeten worden. De Vlaamse regionale omroepen mogen niet benadeeld worden ten opzichte van de Franstalige, die wel uitzenden buiten hun grondgebied. Minister Bourgeois heeft NORTV voorstellen gevraagd. De Vlaamse regionale omroepen dienen hun eigenheid te bewaren. Ze moeten voorts kunnen inspelen op alle digitale ontwikkelingen.

1.3. Particuliere radio-omroepen

De beleidsbrief bevat een stand van zaken over de particuliere radio-omroepen. De landelijke commerciële radio's zijn definitief doorgebroken. De CIM-

cijfers voor de periode tussen 1 april en 1 juli tonen dat Q-Music een marktaandeel haalde van 17,4 procent. Het staat op de tweede plaats na Radio Twee. 4FM haalt een marktaandeel van 5,1 procent.

De minister erkent dat de regionale radio-omroepen geen succes kennen. Hun marktaandeel is uiterst gering. Het varieert tussen 0,68 procent in Antwerpen tot 0,09 procent in Limburg. Ze zijn economisch niet leefbaar. In het ontwerp van decreet worden maatregelen voorgesteld. De beleidsbrief wijst er ook op dat een aantal nieuwe radiodiensten zijn aangemeld. Het gaat om stations die zich langs het internet tot de luisteraars richten.

Op 19 oktober 2006 keurde de commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media een ontwerp van decreet goed ter vervollediging van het decretale kader voor digitale radio. De erkenningscriteria zijn aangepast. Er zal aan inhoudelijke criteria voldaan moeten worden. Ze moeten informatie verspreiden over het verzorgingsgebied en een band met de lokale gemeenschap kunnen aantonen. Voorts moeten alle omroepsignalen twee maanden bewaard blijven.

Op 10 november 2006 keurde de Vlaamse Regering een ontwerp van decreet goed waardoor één rechtspersoon maximum twee landelijke of regionale radio-omroepen zal mogen uitbaten. Het verbod op ontkoppelde uitzendingen wordt geschrapt. De samenwerkingsmogelijkheden worden verruimd. Alle regionale radio-omroepen krijgen de kans te fuseren tot een derde particuliere landelijke radio. De jaarlijkse rapporteringsplicht wordt geschrapt. Dat is een daling van de jaarlijkse administratieve lasten met 145.000 euro. Voor de lokale radio's alleen komt dat neer op 128.000 euro per jaar. Belangrijk zijn volgens de minister eenvoudige regels en klare opdrachten. De VRM krijgt toestemming daarop toe te zien. Dat is een uitwerking van de krijtlijnen.

1.4. De geschreven pers

De minister legt vervolgens uit hoe de steun aan de geschreven pers geheroriënteerd zal worden. De dialoog met de geschreven pers is geopend, want de huidige steunverlening vergt een zware administratieve belasting, en de media zelf doen beroep op consultants om projecten in te dienen. De minister gaat na of een en ander niet anders kan. De minister verwacht voorstellen van de diverse persgroepen.

Het budget voor Kranten in de klas is gevoelig verhoogd. De kranten hebben er zelf op ingespeeld.

Het aantal kranten is opgedreven van 960.000 naar 1.730.000. Ze waren op een minimum van tijd uitverkocht. Het project is uitgebreid tot het lager onderwijs, de lerarenopleiding, de jeugdinstituten en de centra voor basiseducatie. De minister wil een studie over de langetermijneffecten. Er wordt onderzoek gevoerd naar het effect op het leesgedrag van kinderen uit gezinnen zonder krant. De minister wil dat op langere termijn laten onderzoeken.

De minister blijft de kwaliteitsvolle journalistiek steunen. Het Fonds Pascal Decroos voor Bijzondere Journalistiek produceert heel geregeld monografieën over onderwerpen die elders geen aandacht krijgen. Er is ook steun voor het Internationaal Perscentrum Vlaanderen, de Vlaamse Vereniging van Beroepsjournalisten en de Raad voor Journalistiek.

1.5. Toegang tot de media

De doelgroepen betreffende toegang tot de media zijn doven, slechthorenden, blinden en slechtzienden. Volgens de nieuwe beheersovereenkomst moet de VRT in 2010 95 procent van de programma's ondertitelen. Dat is het maximaal haalbare gezien de huidige stand van de techniek. De regionale zenders zijn daar volop mee bezig. Sedert september zijn alle nieuwsprogramma's ondertiteld. Er zal worden nagegaan hoe de particuliere televisieomroepen nog extra gestimuleerd kunnen worden, al ondertitelen zij al op vrijwillige basis een aantal populaire programma's.

Een ander aandachtspunt is de toegang tot en participatie aan de media door Vlamingen van allochtone afkomst. De minister zet de samenwerking met Trefmedia voort. De publieke omroep doet belangrijke inspanningen op het vlak van diversiteit en gelijke kansen. De beheersovereenkomst bevat heel precieze afspraken: een diversiteitsbarometer en streefcijfers. In het kader daarvan heeft de VRT het MIRA-project opgestart. MIRA bepaalt dat er een acteursopleiding van acht maanden komt voor jongeren en volwassenen van allochtone afkomst. Stages en opleidingen moeten kansen scheppen. De VRT wijst erop dat er nauwelijks allochtonen afstuderen in de creatieve opleidingen. Aanwezig zijn in programma's en op het beeldscherm is de belangrijkste integrerende factor.

Voor de Vlamingen in het buitenland is het aandeel van Vlaanderen in de programmering van Het Beste van Vlaanderen en Nederland (BVN) opgetrokken tot één derde. Voorts moet Radio Vlaanderen Inter-

nationaal zo veel mogelijk Vlamingen in het buitenland bereiken. Het moet alle technologische evoluties volgen.

Vervolgens gaat de minister in op de bescherming van minderjarige kijkers. De minister beklemtoont dat de ouderlijke verantwoordelijkheid voorop dient te staan. Ouders mogen niet al hun verantwoordelijkheid afschuiven op overheid en onderwijs. De overheid is verantwoordelijk voor de wetgeving. De sector moet aan zelfregulering doen. De VRM houdt toezicht op de decretale bepalingen. Vlaanderen zou volledig zelf bevoegd moeten zijn voor de filmkeuring om te komen tot een omvattend systeem van Kijkwijzer dat van toepassing is op film en televisie. Dat is momenteel echter niet mogelijk wegens de gedeelde verantwoordelijkheid.

1.6. Digitalisering van de mediadistributiekkanalen

De minister geeft een overzicht van de mogelijke manieren om televisiesignalen te ontvangen: via het analoge kabelnetwerk, het digitale kabelnetwerk, de satellietshotel, analoge etherontvangst, digitale ether, streaming media en mobiele televisie.

Het actieplan Digitale ether streeft vier doelstellingen na: het uitrollen van de digitale ether, de verzelfstandiging van het zenderpark van de openbare omroep, opbrengsten genereren en ten slotte de analoge switch off en optimalisatie ervan. In Bulgarije is de ether in eenmaal gedigitaliseerd. Dat is niet de optie waar minister Bourgeois voor opteert. De overheid moet dit publieke goed mee aansturen. Er wordt in een eerste fase geopteerd voor een honderd procent overheidsvennootschap. Andere participaties zijn in een latere fase niet uit te sluiten. De digitale ether ineens verkopen zou ertoe kunnen leiden dat die opgekocht wordt door een grote buitenlandse operator die maar een bepaald aantal toepassingen wil, of een aantal toepassingen uitsluit voor concurrenten. Een buitenlandse omroep zal publieke en private omroepen niet gelijk behandelen. De minister wil dat de publieke omroep 'free to air' wordt uitgezonden. Alle mogelijke private omroepen moeten ook alle mogelijke kansen krijgen. Wellicht zal de kapitaalstructuur van die aard zijn dat op termijn een bijkomende inbreng nodig blijkt.

Er zal een nieuwe vennootschap worden opgericht met drie vormen van inbreng: het VRT-zendpark en zijn knowhow, de digitale frequenties, en kapitaal

ingebracht door PMV. De digitale frequenties worden op dit ogenblik afgestemd op die van Wallonië en de buurlanden. Het kapitaal laat toe een vennootschap op punt te zetten en een businessplan op te stellen.

Er zijn vier uitgangspunten. DVB-T als complementair alternatief voor kabel, adsl en satelliet. Een aantal operatoren is uitsluitend in DVB-T geïnteresseerd. De Vlaamse overheid geeft ook kansen aan DVB-H en T-DAB. Vervolgens zal een en ander in partnership met privébedrijven gecommmercialiseerd worden op basis van open procedures. De Vlaamse commerciële omroepen zullen ook met deze digitale etherinfrastructuur kunnen uitzenden zodat deze infrastructuur kan doorbreken in Vlaanderen.

Naast het Digitale etherplan is er nog het Digitale actieplan. Dat is een regeringsbreed actieplan. Er zijn ook federale acties om internettoegang te promoten door goedkope apparatuur.

Het budget voor de Vlaamse Regulator voor de Media (VRM) stijgt van 277.858.000 euro tot 288.606.000. De VRM is operationeel sedert 10 februari 2006, moet een proactief beleid voeren en ruim gebruik maken van de mogelijkheid om ambts-halve op te treden. De VRM werd belast met een aantal nieuwe opdrachten: mediaconcentratie monitoren, definiëren en analyseren van de relevante markten en toezicht op de naleving door de openbare omroep van de beheersovereenkomst. VRM zal ook aandacht besteden aan het voeren van een meer gestructureerd communicatiebeleid: een preventieve communicatie kan verhinderen dat achteraf repressief moet worden opgetreden. De VRM mag niet overkomen als boeman, controleur of inspecteur die boetes oplegt. De VRM moet ook begeleiden, preventief optreden en open communiceren.

De richtlijn Televisie zonder grenzen wordt herzien. De Vlaamse Regering is daar intens mee bezig. Het oorspronglandbeginsel blijft overeind. Vlaanderen stond met zijn verzet hiertegen helemaal alleen. De voorgestelde procedure die het ontvangende land toestond een klacht in te dienen bij het verzendende land, zal ook afgezwakt worden. Een dialoog tot stand brengen, zal wellicht het hoogst haalbare zijn. Optreden tegen fraude of tegen het doelbewust ontwijken van wetgeving blijft mogelijk. Het decreet op de vrije nieuwsgaring is aangepast na een met redenen omkleed advies van Europa. Reciprociteit is toen ingevoerd vooruitlopend op de Europese richtlijn. Bij de omzetting van de nieuwe richtlijn zal minis-

ter Bourgeois nagaan of de Vlaamse regelgeving aan herziening toe is.

IV.2. ALGEMENE BESPREKING VAN DE BELEIDSBRIEF EN DE UITGAVENBEGROTING MEDIA

2.1. Standpunt van de heer Carl Decaluwe

De heer *Carl Decaluwe* merkt op dat de mediabegroting zelden verrassingen bevat. Het belangrijkste onderdeel van die begroting is de VRT. De beleidsbrief omschrijft hij als een jaarlijkse stand van zaken met enkele nieuwigheden.

De spreker vraagt of de studie van professor Erik Dejonghe 'Hypotheses in verband met de technologische evoluties in audiovisuele gebruiksmateriaal' ter beschikking kan worden gesteld van de commissieleden?

De *voorzitter* sluit zich daarbij aan. Er wordt gesteld dat er eind 2006 370.000 abonnees zijn. Belgacom haalt naar eigen zeggen 105.000 abonnees. De *voorzitter* vraagt zich af of dit cijfer in de praktijk wel gehaald wordt. Beursgenoteerde bedrijven staan weigerachtig tegenover het meedelen van cijfers.

De *minister* zal de studie bezorgen. De cijfers zijn prognoses. Het Belgacom-cijfer geldt voor heel België. De *minister* schat dat Belgacom 30.000 haalt in heel Vlaanderen.

De heer *Carl Decaluwe* verwijst naar de verschillende settopboxen of digiboxen, die blijkbaar allen een andere technologie hanteren, waardoor een klant die van distributeur wisselt, telkens een nieuwe decoder moet aanschaffen. Het optreden van de kabeldistributeurs leidt tot versnippering. Gezien de spectaculaire evoluties zouden de kabelmaatschappijen aan een aantal nieuwe criteria moeten voldoen om de erkenning te behouden. De spreker vindt dat een stappenplan moet worden opgesteld om de verschillende decoders te integreren. En heeft de *minister* reeds overleg gepleegd met *minister Vervotte* over de decoders bestemd voor doven, slechthorende, blinden en slechtzienden?

De openbare omroep zit jammer genoeg in de problemen. De datum van 1 december voor het digitaal cultuurkanaal zal niet gehaald worden. De moeilijke

financiële situatie weegt op het personeelsbeleid. Dat is weliswaar een VRT-aangelegenheid maar de spreker vindt dat de politiek daar niet onverschillig kan bij blijven. Hij vraagt een regelmatige rapportering en wil de vakbonden horen.

De *voorzitter* heeft geen bezwaar tegen een hoorzitting met de vakbonden. Hij wil een en ander echter in een ruimer kader plaatsen, namelijk de sector cultuur in zijn geheel. Een hoorzitting uitsluitend met de VRT-vakbonden zou betekenen dat het Vlaams Parlement zich mengt in een VRT-aangelegenheid.

De heer *Carl Decaluwe* verwijst naar het onderzoek van de Europese Commissie betreffende de dotatie van de VRT. Enerzijds is er niets aan de hand. Anderzijds zijn er bijkomende vragen. Hij vernam graag waarover die vragen precies gaan. Wanneer wordt een definitief oordeel geveld over de klacht?

De spreker beaamt dat de particuliere omroepen alle kansen moeten krijgen. Waarom wordt een onderscheid gemaakt tussen particuliere omroepen die zich tot de hele gemeenschap richten, omroepen voor doelgroepen, themaomroepen en betaaloproepen? Hij verwijst naar de Euro 1080 die ook over een algemene erkenning beschikt. Zijn ze ook verplicht om een journaal uit te zenden?

CD&V is van oordeel dat Vlaanderen op een aantal vlakken – productplacement, onderbreken van kinderprogramma's enzovoort – strenger zou moeten optreden dan Europa. De spreker verwacht dat de hele procedure nog minstens één jaar in beslag zal nemen. Intussen moet werk gemaakt worden van een deontologische code en overleg met de betrokken organisaties.

De zendgebieden van de regionale televisieomroepen is voor de spreker een belangrijk thema. De regionale televisieomroepen moeten alle kansen krijgen om gebruik te maken van de nieuwe dragers. Waar de spreker zich wel tegen verzet, is het opengooien van de zendgebieden. Een regionale omroep moet bij zijn basisopdracht blijven. Uitwisseling door middel van nieuwe distributiekanaalen is wel toegestaan. De situatie van TV Brussel is in dat opzicht specifiek, maar een discussie met de Rand sluit de spreker niet uit.

De oprichting van een kenniscentrum voor de radio zal gesteund worden. Omdat de spreker steeds terughoudend is wanneer de oprichting van een nieuwe

instelling wordt aangekondigd, vraagt hij waarom de administratie de vooropgestelde taken niet kan vervullen. Ook de administratie beschikt immers over de nodige technische kennis.

Is er een stappenplan voor verzelfstandiging van het VRT-zenderpark?

In de beleidsbrief staat weinig over de financiering van het digitale VRT-archief. Wat is de stand van zaken? Hoe ver staat het met de bijkomende beheers-overeenkomst?

Om de digitale kloof te dichten zullen computers aangeboden worden tegen verlaagde prijzen. Dat is een federale bevoegdheid. Welke rol kan de interactieve digitale televisie spelen in het dichten van de digitale kloof?

De VRM moet de markt analyseren. Wat zal het beleid aanvangen met de conclusies uit dat onderzoek?

2.2. Standpunt van de heer Jurgen Verstrepen

De heer *Jurgen Verstrepen* beaamt dat de begroting weinig vragen oproept. Hij merkt een aantal tendensen: door weblogs verandert publiceren, de media veranderen snel, de vraag luidt stilaan wie de media precies zijn enzovoort. De spreker durft al eens te discussiëren over de definitie van media en omroep. De nieuwe tendensen worden echter enkel in de inleiding van de beleidsbrief gesignaleerd. Verder komt men er niet meer op terug. Signaleren betekent alleen dat er even bij moet worden stilgestaan. De beleidsbrief is te zeer toegespitst op een aantal digitale feiten en heeft te weinig aandacht voor de mogelijkheden van internet 1 en 2. Waar het nieuws vroeger enkel gebracht werd door professionele en semi-professionele journalisten, brengt iedereen nu nieuws. Wat zijn nieuws en informatie precies? Het wantrouwen in de brede media draagt niet bij tot het vertrouwen in de media. Enerzijds moet Vlaanderen als een lokale entiteit gezien worden, maar anderzijds moet Vlaanderen ook gezien worden in een mediale context. De Engelstalige Al-Jazeera brengt informatie over het Midden-Oosten van over onze grenzen, online, met de satelliet en op de kabel. Hoe kan de overheid stimuleren dat de Vlaamse informatie correct is en de buitenlandse informatie betrouwbaar?

De heer Verstrepen meent dat gratis kranten het nieuws van de betalende kranten gewoon samenvatten.

Voor de realisatie van het cultuurkanaal zal de VRT extra inkomsten zoeken en de Vlaamse Regering zal de realisatie van die inkomsten faciliteren. Kan de minister daarover meer informatie geven? Het digitale cultuurkanaal zou starten op 1 december 2006. Dat is over quasi twee weken. Wat is de stand van zaken? Is er een nieuwe streefdatum bepaald?

De spreker vindt het terecht dat de heer Decaluwe vragen stelt bij de definities van particuliere omroep. Het verschil tussen niche- en algemene zenders is niet duidelijk, het enige onderscheid dat wel duidelijk is, is het verschil tussen betalende en niet-betalende omroepen. De spreker pleit voor een externe audit bij de VRT om de onduidelijkheden weg te werken.

De heer Verstrepen wil dat de regionale televisie op alle platformen bekeken kan worden. Bij Telenet zijn de regionale omroepen betalend. Die moeten volgens de spreker toegankelijk zijn voor iedereen van die regio.

Er is blijkbaar ruimte voor meer landelijke commerciële radio's. Hoe ziet de minister dat?

De heer Verstrepen vindt de steun aan de geschreven pers verouderd. Hij is blij dat de minister overweegt om dat te herzien. De steun komt meestal terecht bij de grote krantengroepen. Hij pleit om ook andere persvormen voor steun in aanmerking te laten komen. Nieuwe initiatieven moeten beroep doen op vrijwilligers of geld schooien. De steun aan de geschreven pers komt vaak bij de grotere groepen terecht, maar die steunen daarmee niet vaak nieuwe initiatieven. Die vormen immers concurrentie voor de bestaande media. Ze kijken vaker de kat uit de boom en wachten af tot nieuwe initiatieven enig succes kennen, waarna de grote groepen ze overnemen en exploiteren, niet zelden met als enige doel de know-how eruit te halen.

Het benieuwt de spreker hoe Telenet de inruiling van de settopboxen zal doen en wie het zal betalen. Hoe zal de overheid daarop reageren?

Voor de heer Verstrepen moet er veel aandacht gaan naar de digitale ether. Dat zal immers bepalen of er een evenwichtig investerings- en ondernemingslandschap komt voor de digitale media, in de ruimste betekenis van het woord. Er is immers veel interesse, ook in het buitenland, voor digitale toepassingen. Bij de verdeling van de digitale ether mogen niet dezelfde fouten gemaakt worden als bij de analoge frequenties.

Is er voor de verzelfstandiging van het VRT-zenderpark al eens gekeken naar het Nederlandse model? Daar is geen monopolie, maar bestaan constructies waarin de overheid participeert.

De visie van België inzake het oorspronglandbeginsel of het delokalisatieprincipe zal het in Europa allicht niet halen. Waarom houdt Vlaanderen vast aan die mening?

2.3. Standpunt van mevrouw Margriet Hermans

Mevrouw *Margriet Hermans* dankt de minister dat hij alle mogelijkheden op een rij heeft gezet. In het begin van de brief besteedt de minister veel aandacht aan de nieuwe evoluties in de media. De minister zegt terecht dat het moeilijk is om al die creatieve exploitaties in regelgeving te gieten. De spreker zou het jammer vinden als de regels te strikt zouden worden. De ontwikkelingen mogen niet verstikken door een overdreven reguleringsdrang. Mevrouw Hermans begrijpt de ophef niet meer van enkele jaren geleden, toen een politicus zendtijd kocht bij een regionale zender. Nu kan immers elke politicus een eigen zender hebben en ze vindt dat dat moet kunnen.

Inzake de VRT zijn er twee verontrustende evoluties. Enerzijds zijn er de exploitatieverliezen met besparingen tot gevolg. De rechtstreekse oorzaak daarvan is niet dat de overheid te weinig middelen heeft of geeft, maar dat de VRT de voorbije jaren boven zijn stand heeft geleefd. Anderzijds is er het driesporenconcept, nochtans een centraal element in de beheersovereenkomst en het pronkstuk van het vroegere VRT-management. Het derde spoor met aparte thematische kanalen dreigt een maat voor niets te worden. Nochtans staat of valt het hele concept met de uitwerking van elk van de drie sporen. Hoe ziet de minister die evolutie?

Wat zijn de mogelijkheden voor het verzelfstandigen van het zenderpark van de VRT? Wat is de precieze timing voor de digitaliseringoperatie? Er kijken nog slechts 60.000 gezinnen via de antenne. Heeft de regering al keuzes gemaakt over de manier waarop de overgang zal verlopen? Heeft de regering al gekozen tussen de opties voor de verzelfstandiging van het zenderpark?

De versoepeling van de reclameregels voor kinderprogramma's is volgens mevrouw Hermans een goede zaak. De minister zal over een deontologische

code onderhandelen met de sector zelf. De VLD is geen voorstander van het onderbreken van kinderprogramma's voor reclame. Het volstaat niet om de kinderen te beschermen, ze moeten ook weerbaarder gemaakt worden. Via de televisie zijn er allicht mogelijkheden om de magie van reclame voor kinderen, maar soms ook voor hun ouders, te doorprikken. Ze hoopt dat de versoepelingen ervoor zullen zorgen dat ook de commerciële zenders wat meer producten van eigen bodem zullen maken.

De versoepelingen voor de lokale radio's en de landelijke private omroepen zijn positief. Waarom beperkt de minister het aantal radio's tot twee per rechtspersoon? In een bepaalde groep zouden radio's elkaar kunnen aanvullen zodat er meer diversiteit geboden wordt. Waarom opteert de minister voor die aanpak?

Waarom is er een apart kenniscentrum radio nodig? Wat zijn de doelstellingen, wie gaat het beheren? De minister wil regionale zenders die programma's ondertitelen, financieel steunen maar commerciële zenders niet. De communicatie blijft echter open. De monitoring van de digitale kloof is een belangrijke maatregel.

Mevrouw Hermans hoopt op een doorbraak bij de ondertekening van het samenwerkingsakkoord inzake elektronische communicatie. Ze wil de minister danken dat hij zoveel aandacht schenkt aan het Beste van Vlaanderen Nederland (BVN). Vlamingen in het buitenland hebben veel aan deze televisieuitzendingen.

Mevrouw Hermans heeft het moeilijk met de cursussen voor Belgen van allochtone afkomst bij de VRT. Ze kent het probleem, maar vreest dat de maatregel voor een heleboel ellende zal zorgen. Ze is geen voorstander van die vorm van positieve discriminatie. Moet er niet eerder gezocht worden naar mogelijkheden via het reguliere opleidingscircuit? Het lijkt haar sterk dat mensen, van welke afkomst ook, op acht maanden tijd klaargestoomd kunnen worden om omroepster, acteur, of quizmaster te worden.

2.4. Standpunt van de heer Bart Caron

De heer *Bart Caron* vindt de beleidsbrief volledig. Hij geeft een goed overzicht van het medialandschap. In de media is er een spanningsveld tussen vrijheid en regulering. De spreker wil uitdrukkelijk zijn appre-

ciatie uitspreken voor de inspanningen voor slechthorenden en slechthorenden. Ook de inspanningen voor Vlamingen van allochtone afkomst verdienen een pluim. Hij is niet alleen blij met de opleiding, maar ook de diversiteitsbarometer lijkt hem een goed idee. Problemen met ether en frequentiebanden, de afstemming en telecom zijn legio. De spreker hoopt dat een aantal aspecten na de federale verkiezingen door Vlaanderen zelfstandig zullen kunnen worden geregeld. Hij hoopt dat het overleg over de digitale ether tot goede resultaten voor Vlaanderen zal leiden, maar het zou beter zijn indien Vlaanderen dat zelf kon regelen.

Hoever staat het met de ontwikkeling van het digitale cultuurkanaal? De beleidsbrief heeft het over een addendum bij de beheersovereenkomst tegen 1 december 2006. De minister heeft een duidelijke visie over de vijfminutenregel en bereidt een ontwerp van decreet voor. Hij wil, na goedkeuring van het ontwerp, een gedragscode voor reclame rond kinderprogramma's afspreken. Is er nu al overleg met de zenders over die reclame? Zijn ze bereid om met de consumenten- en gezinsbond te onderhandelen? Kunnen ontwerp en gedragscode niet op hetzelfde moment ontwikkeld worden?

De heer Caron ziet het nut van een kenniscentrum in, maar vraagt of het wel zinvol is daarvoor een nieuwe organisatie op te richten. Bestaan er geen organisaties die de expertise voort kunnen ontwikkelen?

De apparatuur van de regionale omroepen voor de ondertiteling van programma's is afgeschreven. De minister wil de subsidies echter behouden. Waarvoor zullen ze gebruikt worden?

De VRM moet de mediaconcentratie controleren. De aandeelhouderpakketten van Telenet zijn gewijzigd, Liberty Global verruimt zijn marktaandeel. Ook bij de kabel distributie neemt de concentratie toe. Moet de VRM ook die vorm van concentratie te volgen?

Is het niet zo dat Vlaanderen op het vlak van radio en televisie te lijden heeft onder de wet van de remmende voorsprong? Is het ruime pakket analoge zenders geen rem op de ontwikkeling van digitale televisie? De uitstekende FM-ontvangst leidt ertoe dat de burger niet geneigd is om op digitale radio over te schakelen. Welke strategieën wil de minister gebruiken om digitale radio beter te doen aanslaan? De digitalisering zal immers de frequentieproblemen oplossen en het aanbod zowel van de openbare omroep als van de particuliere zenders verbreden.

2.5. Standpunt van de heer Dany Vandenbossche, commissievoorzitter

De *voorzitter* vindt de beleidsbrief fantastisch omdat hij een erg goed overzicht biedt. De inleiding is op zichzelf al interessant, want handelt over het vertrouwen in de journalistiek en de media.

In de beleidsbrief staat het streven naar pluriforme pers met onafhankelijke redacties. Enkele jaren geleden bij de discussies over de mediaconcentratie en het knipperlichtenmodel, werd gezegd dat de concentratie voor Vlaanderen niet zo slecht was. Door de concentratie zijn de krantentitels immers naast elkaar blijven bestaan. Het wordt een andere situatie als grote spelers door economische herstructureringen het voortbestaan van de kranten niet meer garanderen. Ook Paul Deltour waarschuwt daarvoor in een artikel in *De Journalist*.

Klopt het dat een speciale raad van bestuur zich nog moet buigen over de rationaliserings- en besparingsplannen bij de VRT? Zijn de persberichten over besparingen en afvloeiingen voorbarig? De VRM is nu ook bevoegd voor de mediaconcentraties en de opvolging van de economische evolutie in de perswereld. De regulator moet ook de beheersovereenkomst van de VRT controleren. Zal het aantal personeelsleden aangepast worden aan die taakuitbreiding?

2.6. Antwoord van de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme

Minister *Geert Bourgeois* dankt de leden voor hun positieve appreciatie van de beleidsbrief. Het is boeiend om stil te staan bij de media-evoluties. De minister deelt de bezorgdheden over de mediaconcentratie. Pluriformiteit is belangrijk. De VRM zal op dat vlak een belangrijke rol spelen. Vlaanderen is echter niet bevoegd voor mededinging. De Raad voor de Mededinging heeft de controle van De Persgroep over *De Tijd* goedgekeurd. De fusie van twee koekjesfabrieken is natuurlijk nog iets anders dan de overname van een krant. Voor een coherent mediabeleid is het belangrijk dat Vlaanderen daarover zeggenschap krijgt.

De *voorzitter* merkt op dat de steun aan de geschreven pers dateert van de periode van de krantenfaillissementen. Wat zal de minister daar nu mee aanvangen?

Minister *Geert Bourgeois* zit daar ook mee, maar het bedrag is niet groot genoeg om als hefboom te gebrui-

ken. Een grotere subsidie zou Vlaanderen wel toelaten om in aangelegenheden waarvoor het niet bevoegd is, toch een en ander door te drijven. De minister heeft ondervonden dat dat nu niet mogelijk is. Het klopt dat ondanks het gemeenschapsgeld – destijds ingevoerd om de faillissementen te vermijden – uitgeverijen toch saneren. De minister vraagt de parlementsleden om erover na te denken. Hij overlegt trouwens ook met de krantengroepen. De subsidies zouden bijvoorbeeld kunnen dienen voor journalistenopleidingen. De huidige subsidies vergen veel tijd, zowel van de aanvrager als van de administratie.

Een goed werkende VRM is belangrijk. In 2007 zullen er tien bijkomende personeelsleden aangeworven worden.

De minister zal de studie van professor Dejonghe aan de parlementsleden bezorgen. Het stoort de minister trouwens ook dat de digitale mogelijkheden op de kabel niet gelijk zijn. Hij wil de diverse distributievormen met elkaar in concurrentie te brengen. Daarom wil hij de ether digitaliseren en bestaat de concurrentie tussen Telenet en Belgacom. Belgacom opereert in heel Vlaanderen, de kabelmaatschappijen in een bepaald gebied. Er is dus geen concurrentie over het hele grondgebied. Een speler beschikt over enorme mogelijkheden, meer breedbandcapaciteit, meer doorvoercapaciteit, maar biedt geen toegevoegde waarde zoals 'net gemist'. Telenet is wel bezig met een inhaaloperatie door de knooppunten aan te passen. De minister zal een en ander onderzoeken. Van Europa mag hij niet dwingend ingrijpen. De kabel-distributiebedrijven moeten geen vergunning hebben, maar zich enkel aanmelden. De onderhandelingen tussen Telenet en Interkabel-Indy daarover verlopen moeizaam. Indy zou zelf investeren in een platform. Dat is een hele grote investering, los van het feit of het juridisch kan en mag. Telenet beweert immers dat er een exclusiviteitsvereenkomst is. Niemand is gebaat bij een juridische veldslag. Vlaanderen moet inspanningen doen om de remmende voorsprong te overwinnen. De minister hoopt op een oplossing, maar vreest dat hij geen regulerende middelen heeft. Hij zal onderzoeken wat zijn mogelijkheden zijn.

De VRT zal een bijzondere raad van bestuur organiseren. Het ondernemingsplan moet nog door de raad van bestuur behandeld worden. De gedelegeerde bestuurder heeft laten weten dat hij bijzonder ongelukkig was over de berichten. Die klopten niet. De gedelegeerde bestuurder praat met de vakbonden, wil tot oplossingen komen. Volgens de beheersvereenkomst moet hij kostenefficiënt werken. In het kader van de vorige beheersvereenkomst zijn er echter

recurrente uitgaven gedaan met repercussies op 2007 en 2008. De minister stelt voor om de gedelegeerde bestuurder deze elementen te laten onderzoeken, en te laten onderhandelen met de vakbonden. Zo kan hij de kostenefficiëntie realiseren zonder te raken aan de slagkracht van de VRT.

De Europese Commissie heeft over de financiering van de VRT inderdaad bijkomende vragen gesteld in de lijn van wat al gevraagd is, onder meer over de omschrijving van de openbare opdracht, de marktconformiteit en de garanties tegen overcompensatie. Vlaanderen heeft uitleg gegeven bij alles wat er in de beheersvereenkomst staat, bij het VRM-decreet enzovoort. Soms had de minister de indruk dat Europa al die documenten nog niet grondig kende. Een nog niet definitieve tussenbeslissing zegt dat het gaat over bestaande steun. Dat is uiterst belangrijk in het licht van de lopende procedure. Als die beslissing gehandhaafd blijft, komt Vlaanderen niet terecht in een situatie zoals de Denen waarbij de steun niet als bestaand beschouwd wordt en dus moet worden terugbetaald. In Denemarken gaat het om 80 miljoen euro.

De minister stelde reeds dat de termijn om op gecompliceerde Europese vragen te antwoorden, erg kort is. Daarna hoort hij een hele tijd niets meer, tot er opnieuw op korte termijn bijkomende vragen gesteld worden. De hoop op een definitieve uitspraak vóór de gesprekken over de beheersvereenkomst werden afgerond, is helaas ijdel gebleken.

Wat het onderscheid algemene-themazender betreft, had de minister het niet over Euro 1080, maar wel over Exqi, de cultuurzender voor Vlaanderen, zoals die zichzelf noemt. De zender is erkend als algemene zender en moet dus een journaal uitzenden. Het is een aparte satellietzender. De minister heeft er geen zicht op maar neemt aan dat hij een cultuurjournaal uitzendt. Hij laat dit onderzoeken.

Bij de omzetting van de nieuwe Europese richtlijn zal nagegaan worden of het decreet op een aantal fundamentele punten moet worden aangepast. De decreetgeving moet immers consistent zijn. De minister loopt er niet op vooruit en wil er geen uitspraken over doen, mede wegens het delicate karakter ervan. Dat is aangekondigd in de beleidsbrief.

De minister blijft erbij dat de keuzes inzake kinder-reclame goed zijn. De omroepen moeten kunnen concurreren. Ook hij wil niet dat kinderprogramma's onderbroken worden door reclame of dat product-

placement in kinderprogramma's mogelijk is. Andere belangrijke aspecten waar werk van gemaakt moet worden, zijn de verantwoordelijkheid van de ouders, maar ook de weerbaarheid, de zogenaamde media-geletterdheid. Kinderen worden van jongs af aan geconfronteerd met reclame, op buitenlandse zenders, maar ook op andere plaatsen dan de televisie. Kinderen kijken trouwens niet alleen naar kinderprogramma's.

Het accent van de particuliere regionale omroepen moet op het regionale karakter liggen. De minister hoedt zich ervoor om die zenders in heel Vlaanderen op de kabel te brengen. Nu staat in het decreet dat het mogelijk is, maar dan in één pakket, een betaalpakket. De minister is niet geneigd om dat te veranderen. Hij vreest dat de grote spelers de kleinere anders zullen verdringen. De grotere zenders zullen dan ook nog eens reclame werven in de aangrenzende gebieden. Dat staat niet in het decreet van de Franstaligen. De minister heeft advies gevraagd aan NORTV, dat echter niet unisono spreekt. De minister wil vermijden dat een grote zender in verschillende regio's regionaal nieuws brengt. De kracht van de regionale zender is dat hij direct verbonden is met de regio en dicht bij de mensen en de lokale besturen staat.

De minister zal geen nieuw kenniscentrum voor radio oprichten. In de beleidsbrief staat dat hij overweegt om er een te ondersteunen. De studentenradio in Gent heeft het initiatief genomen om een kenniscentrum op te richten, in samenwerking met de universiteit Gent, en allicht ook met andere universiteiten en deskundigen.

De minister vroeg aan minister Vervotte om de aankoop van de bijzonder dure apparatuur te steunen die nodig is voor de toegang tot de media voor doven, blinden en slechtzienden. Dat is voorgelegd aan het Vlaams agentschap, maar er is nog geen antwoord. Het is nu al meer dan een jaar geleden, het zou goed zijn om meer informatie te vragen aan minister Vervotte. Met de digitalisering dreigt de situatie voor blinden- en slechtzienden veel slechter te worden. Voor digitale televisie zal immers een heleboel extra bedieningsapparatuur nodig zijn. De minister hoopt op een oplossing.

Een concreet stappenplan voor de verzelfstandiging van het zenderpark is er niet en evenmin een concrete financiering. De regering heeft de belangrijke beslissing genomen om een vennootschap op te richten met inbreng van diverse partners. De opdracht is daar een

stappen- en businessplan voor uit te werken. Het is een belangrijke evolutie die in het belang is van de kijker, van het radiolandschap, van de distributeurs en van de kenniseconomie. De beslissingen zijn doorzichtig. De regering heeft beslist dat de analoge switch-off op het einde van 2008 zal gebeuren. Wachten tot 2012 beperkt de kansen van de bedrijven en de distributeurs. Er moet wel een begeleiding zijn. Daarom kiest de minister niet voor het Nederlandse model. Een plotse volledige privatisering maakt het onmogelijk om ervoor te zorgen dat iedereen aan bod komt. Het belang van de kijker, de distributiemogelijkheden en de nieuwe technieken zijn de voornaamste zorg. De regering heeft trouwens afgesproken om de echte schrijnende gevallen van mensen die televisie kijken via de antenne omdat ze zich geen andere aansluiting kunnen veroorloven, te begeleiden. De minister denkt dat de OCMW's daartoe best geplaatst zijn.

Reeds 12.000 mensen hebben een decoder om de VRT digitaal te bekijken. De minister neemt aan dat de digitalisering gefaseerd zal verlopen, bijvoorbeeld per provincie. Een digicorder zal steeds nodig blijven voor de ontvangst van digitale televisie. Door de groeiende concurrentie zal hij echter steeds goedkoper worden. De minister benadrukt dat de mensen hun huidige televisietoestel en antenne zullen kunnen blijven gebruiken.

Het dichten van de digitale kloof is een bevoegdheidsoverschrijdende opdracht. Zowel onderwijs, arbeid en tewerkstelling, jeugd en cultuur spelen een rol. De Vlaamse distributeurs en omroepen staan echter aan de Europese top. Er zijn steden zoals Kortrijk die e-government toepassen via de digitale televisie. Er zijn ook elektronische gezondheidsprojecten waarbij communicatie op afstand mogelijk is. In vele Europese landen betekent de omschakeling van analoog naar digitaal betere beeldkwaliteit en meer kanalen. In België is het analoge beeldsignaal stabiel en zijn er veel kanalen. De aantrekkingskracht van digitale televisie is hier dus minder groot. Daarom is het nodig om extra toepassingen zoals e-government aan te bieden op de digitale televisie.

De minister bevestigt dat de VRM marktanalyses kan maken. Voor de juiste omschrijving van de sanctiemogelijkheden verwijst hij naar de artikelen 169 en 125 van het decreet.

Het is niet mogelijk om alle nieuwe evoluties te reguleren. Een aantal aspecten zijn daarenboven federale bevoegdheden. Het internet kan niet gebonden

worden door regels. Er is een overvloedig aanbod, dat volledig vraaggestuurd is. Om die reden pleit de minister voor een sterke openbare omroep met een breed aanbod. Als het aanbod niet meer lineair is, is een breed aanbod noodzakelijk. Net daarom is het belangrijk dat er kranten bestaan die mensen trachten te interesseren voor nieuwe domeinen.

De minister zal met de evoluties rekening houden bij de herziening van de gecoördineerde mediadecreten naar aanleiding van de nieuwe richtlijn. Door de evoluties is de regelgeving vaak snel achterhaald. De minister wil eerst de consistentie van de regels beoordelen en daarna bekijken of er aanpassingen nodig zijn omwille van de toekomstgerichtheid van de gecoördineerde mediadecreten.

De minister vindt dat de kranten wel nog buitenlands nieuws moeten brengen. Hij stelt hen trouwens altijd voor om samen te werken met Nederlandse kranten zodat het mogelijk wordt samen een aantal buitenlandse correspondenten uit te sturen. Hetzelfde geldt voor de VRT. In de beheersovereenkomst beklemtoont de minister dat ze buitenlands nieuws moeten brengen. De heer Verstrepen mag zichzelf overigens niet als referentie nemen, de meeste mensen kijken naar de Vlaamse zenders en hun nieuwuitzendingen.

De gedelegeerde bestuurder voert volop gesprekken over het cultuurkanaal met de actoren, de culturele partners en de raad van bestuur. Het addendum is gepland voor 1 december 2006. Binnenkort zal er dus duidelijkheid zijn.

Het aantal landelijke commerciële radio-omroepen is afhankelijk van de FM-capaciteit. Bij het komende decreet is er ruimte voor een nieuwe landelijke commerciële omroep, als tenminste alle regionale omroepen fuseren. Die gesprekken zijn bezig. Een rechtspersoon mag inderdaad maar twee zenders hebben om te vermijden dat de drie landelijke commerciële radio-omroepen die mogelijk zijn, in handen van één rechtspersoon vallen. Het is dus de bedoeling om een monopolie te vermijden. De minister vindt dat het omroepenlandschap zo veel mogelijk pluralistisch moet zijn.

De minister staat open voor alle suggesties om DAB-radio te promoten. Dat zal nog veel moeilijker zijn dan bij de digitale televisie, precies omdat de meeste huishoudens meerdere FM-toestellen hebben. Digitale radio is de oplossing om meer radiokanalen mogelijk te maken, zowel met landelijke, provinciale

als lokale dekking. De onderhandelingen in Genève over de frequentieverdelingen zijn immers goed verlopen voor Vlaanderen. Het promoten van DAB zal ook een opdracht zijn voor de nieuwe vennootschap.

De minister looft de beslissing van de Vlaamse Regering inzake de digitale ether. Die planmatige aanpak is nodig want alles valt samen: de onderhandelingen in Genève, de verzelfstandiging van het VRT-zenderpark en tal van nieuwe evoluties. Er is een principebeslissing maar het businessplan moet nog geschreven worden. De Finse, Britse en Nederlandse modellen werden bestudeerd en met de conclusies van die studie zal rekening gehouden worden. PPS is momenteel niet aan de orde. In een eerste fase wordt de vennootschap een volledig overheidsbedrijf. Dat sluit niet uit dat er later kapitaalsinbreng komt. De minister wil echter de controle over de ether niet verliezen.

Vlaanderen is voorstander van het oorspronglandbeginsel vanuit het standpunt van de kijker. Op basis van de subsidiariteit moet de decreetgever de mogelijkheid hebben om een aantal regels op te leggen zelfs aan buitenlandse omroepen. Hetzelfde geldt voor de dienstenrichtlijn. De regering is voor de vrijmaking van de markten, maar niet ten koste van alles. Om de consumenten te beschermen en loyale concurrentie mogelijk te maken, zijn er een aantal regels nodig. De Zweden zijn daar ook voorstander van, maar zij zijn de enigen. De Walen zijn er, wegens hun specifieke band met Frankrijk, geen voorstander van.

Het derde spoor van de VRT is meer dan allen maar themakanalen. Het is ook internet. Het wordt volop ontwikkeld. In de beheersovereenkomst is trouwens sprake van één themakanaal en de mogelijkheid om na 18 maanden een tweede informatief themakanaal op te richten. Het crossmediale, het driesporenbeleid wordt wel degelijk uitgevoerd.

De minister denkt niet dat de acteursopleidingen bij de VRT aanleiding kunnen geven tot beschuldigingen van discriminatie. Een Vlaming met een andere kleur op het scherm is immers de beste vorm van integratiebevordering. De modale Vlaming ziet die mensen dan immers functioneren in een totaal andere context. Het RITS, de toneelscholen enzovoort, hebben weinig studenten met een andere huidskleur. De VRT vindt onvoldoende mensen die aan de criteria beantwoorden. Een opleiding is dus een goede zaak. De minister is geen voorstander van positieve discriminatie. Hij wil de lat gelijkleggen voor iedereen. De allochtonenorganisaties waar de minister mee praat,

willen dat ook niet. Ze willen gewoon gelijke rechten en gelijke plichten. Mensen kansen geven zal niet voor ellende zorgen. De minister gaat er trouwens van uit dat de VRT de aanwervingnormen niet zal aanpassen.

De minister zal met NORTV nog bespreken wat er zal gebeuren met de middelen die vrijkomen voor de financiering van de regionale omroepen. In tegenstelling tot aanvankelijk gedacht, moet die steun niet aangegeven worden aan Europa. Het toekennen van relatief kleine bedragen, specifiek voor regionale opdrachten is trouwens algemeen aanvaard.

Ook voor de omroeptransmissie moeten er marktanalyses gebeuren. Dat is een taak van de VRM.

De minister herhaalt dat het digitaal etherplan enorme mogelijkheden biedt. Iedereen klaagt dat er te weinig landelijke commerciële initiatieven zijn omdat de FM-band te beperkt is. Digitale radio biedt veel meer mogelijkheden, maar het is inderdaad moeilijk om de Vlaming ertoe te brengen over te schakelen.

De heer *Jurgen Verstrepen* wil zijn opmerking over binnenland- en buitenlandnieuws verklaren. Stilaan krijgen een aantal buitenlandse initiatieven, die impact zullen hebben in Vlaanderen vorm. Hij denkt daarbij aan CLT dat een vijftal DRM-radiozenders wil opstarten waarvan één Nederlandstalige voor Vlaanderen en Nederland. Die zender zal zich niet beperken tot amusement maar ook informatie brengen.

Internationale zenders hebben de neiging om zich op de grote Europese steden, Parijs, Londen, Amsterdam enzovoort, te concentreren. De spreker wil op zoek naar een manier om de creativiteit, de voorgrond en de visie van Vlaanderen te promoten. BVN bestaat al, maar bedient vooral de Vlamingen in het buitenland. Vlaanderen heeft te weinig internationale allure terwijl het wel beschikt over tal van troeven. De spreker zou liever hebben dat de Vlaamse media meer exporteren dan importeren. Het risico bestaat dan dat grote buitenlandse groepen de provincie Vlaanderen er dan maar bijnemen omdat er een marketingtechnisch interessant volk woont. Dat is de reden waarom de spreker de discussie over het buitenlands nieuws wil voeren. Het is zijn bedoeling om de Vlaamse media te wapenen bij de internationale digitalisering, niet om de Vlaming het buitenlands nieuws van de lokale pers te ontzeggen.

De *minister* begrijpt de argumenten van de heer *Verstrepen* nu beter. Hij blijft erbij dat de VRT bui-

tenlands nieuws moet brengen. De heer *Verstrepen* heeft het blijkbaar over privé-initiatieven met een internationale weerslag die investeren in Vlaanderen en werk en expertise verschaffen. De minister zal erover nadenken of er mogelijkheden zijn om daar op in te spelen.

De heer *Jurgen Verstrepen* suggereert de minister om eens te kijken wat er in Nordrhein-Westfalen, en met name in Düsseldorf gebeurt is. Daar is een heel mediapark opgericht met steun van de regio.

De *minister* zal dat onderzoeken. Misschien is er een initiatief mogelijk in samenwerking met het beleidsdomein economie of innovatie.

IV.3. BEGROTINGSTABEL MEDIA

Minister *Geert Bourgeois* meldt dat het budget media-beleid en media-innovatie stijgt met 578.000 euro. Naast enkele indexeringen is de stijging uitsluitend bestemd voor het gestegen budget van de Vlaamse Regulator voor de Media (VRM). Het aantal medewerkers stijgt, en de VRM heeft enkele nieuwe taken gekregen. De belangrijkste zijn marktanalyse, het monitoren van de mediaconcentraties en rapportering over de VRT-beheersovereenkomst.

Het VRT-budget stijgt van 277.858.000 euro tot 288.606.000. De toename omvat de stijging van de dotatie met vier percent en fondsen die vroeger afzonderlijk begroot waren als kapitaalsinvesteringen.

V. STEMMING EN EINDSTEMMING

De aan de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media toegewezen onderdelen van de begroting worden aangenomen met 8 stemmen bij vier onthoudingen, behoudens de programma's 72.2 (dotatie VRT) en 72.3 (mediabeleid en media-innovatie) die unaniem worden aangenomen met 12 stemmen.

De verslaggevers,

Margriet HERMANS
Steven VANACKERE

De voorzitter,

Dany
VANDENBOSSCHE